

ବୃହତ୍ତର
ଉତ୍କଳ-ଗଞ୍ଜରେ ବାଧାବିଘ୍ନ

ବୃହତ୍ତର
ଉତ୍କଳଗାଠନରେ ବାଧାବିଘ୍ନ

ପ୍ରକାଶକ
ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ଲୋକସମ୍ପର୍କ ବିଭାଗ
୧୯୫୭

ବହୁ ଚିଠିପତ୍ର ମଧ୍ୟରୁ ଏ ପୁସ୍ତିକାରେ ମାତ୍ର କେତୋଟିର
ପଟୋଚିତ୍ର ଦିଆଯାଇଛି ।

ବୃହତ୍ତର ଉତ୍କଳ-ଗଠନରେ ବାଧାବିଘ୍ନ

(ଏକ)

୧୯୪୭ ଡିସେମ୍ବର ୧୪ ତାରିଖ ଓଡ଼ିଶା-ଇତିହାସରେ କେବଳ ନୁହେଁ, ଭାରତ-ଇତିହାସରେ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱରଣୀୟ ଦିବସ । ସେହିଦିନ ଓଡ଼ିଶାର ୨୫ ଗୋଟି ଦେଶୀୟ ରାଜ୍ୟ ଓଡ଼ିଶା ସହିତ ମିଶିଯାଇ ଯେଉଁ ପରମ୍ପରା ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ମୋଟେ ଆଉ ୯ ମାସ ସମୟ ଲାଗିଥିଲା । ୧୯୪୮ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୮ ତାରିଖରେ ହାଇଦ୍ରାବାଦର ନିଜାମ ରାଜ୍ୟର ଶାସନଭାର ଭାରତସରକାରଙ୍କ ହାତରେ ସମର୍ପଣ କରିଦେଲେ ଓ ସେଥିସହିତ ସମଗ୍ର ଭାରତର ଦେଶୀୟ ରାଜ୍ୟ-ମାନଙ୍କରେ ଏକତ୍ତର ଶାସନର ଅବସାନ ଘଟିଲା ।

ସ୍ୱାଧୀନ ଭାରତର ଏକତା ଓ ସଂହତ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦିଗରେ ଓଡ଼ିଶାର ଯେଉଁ ଦାନ ରହିଛି ତାହା ସ୍ୱୀକାର କରି ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସର୍ଦ୍ଦାର ବଲ୍ଲଭଭାଇ ପଟେଲ ଲେଖିଥିଲେ

“Centuries ago it was the proud privilege of Kalinga to arouse awakening in a great monarch who became in course of time not only a great and wise sovereign and suzerain, but also a great guide, friend and philosopher of his people. Few had dreamt and none had imagined that it would be from the same land that will start a revolutionary change which would achieve for India the same measure of unity and strength and security which India had obtained under the distinguished ruler, Asoka.”

“ବହୁ ଶତାବ୍ଦୀପୂର୍ବେ ଜଣେ ପ୍ରବଳପ୍ରତାପୀ ସମ୍ରାଟଙ୍କର ଏହି କଳଙ୍କରେ ଚୈତନ୍ୟୋଦୟ ହୋଇଥିଲା । କାଳକ୍ରମେ ସେ ସେ ଜଣେ ବିଶ୍ୟାତ ଓ ବିଜ୍ଞ ସାବରୌପ ଶାସକରେ ପରିଣତ ହେଲେ ସେତିକି ନୁହେଁ, ତାଙ୍କ ପ୍ରଜାକୁଳର ସେ ହେଲେ ପ୍ରଧାନ ବନ୍ଧୁ, ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ ଓ ଉପଦେଷ୍ଟା । ତାଙ୍କର ଏହି ହୃଦୟ-ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟାଇବାର ଗୌରବ କଳଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ପଡ଼ିଥିଲା । ସେତେବେଳେ କେହି ହୁଏତ କଳ୍ପନା କରି ନ ଥିଲେ ଯେ ସେହି ଭୂମିରେ ପୁଣି ଗୋଟିଏ ବୈପ୍ଳବିକ ପରିବର୍ତ୍ତନର ସୁସମାପ୍ତ ହେବ ଯାହା ଫଳରେ ସମ୍ରାଟ ଅଶୋକଙ୍କ ଶାସନାଧୀନରେ

ଭାରତର ଯେଉଁ ଏକତା, ଶକ୍ତି ଓ ନିରାପତ୍ତ ଥିଲା ତାହା ପୁଣି ଭାରତକୁ ଫେରି ଆସିବ ।”

ଓଡ଼ିଶାର ଏହି ଗୌରବମୟ କୃତିତ୍ବର ଅନୁରାଗରେ ଯେଉଁ ଘାତ ପ୍ରତିଘାତ ଓ ଦଟନାବଳୀର ସମାବେଶ ରହିଛି ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବହତ ନ ହେଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବା ଭବିଷ୍ୟତର ଇତିହାସର ଗତି ଓ ବିଗ ଯଥାର୍ଥତାବେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରି ହେବନାହିଁ ।

ଶାସନଗତ ବିରୁଦ୍ଧ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଓଡ଼ିଶାପ୍ରଦେଶ ଓ ତାହାର ପ୍ରତିବେଶୀ ଦେଶୀୟ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାସନଗତ ସହଯୋଗ ଓ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ସମନ୍ବୟ ହେବା ଯେ ନିତାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ, ବହୁଦିନ ତଳେ ୧୯୨୮ ରେ ସାଇମନ୍ କମିସନ୍ ଏ ମତ ଦେଇଥିଲେ । ଏଭଳି ଗୋଟିଏ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନ ହେବା ଯାଏଁ ଓଡ଼ିଶା ପୃଥକ୍ ପ୍ରଦେଶରୂପେ ଉନ୍ନତ କରିପାରିବ ନାହିଁ ଏ ପ୍ରକାର ସୂଚନା ସାର୍ବତ୍ରୀୟ ଲୁଚିଥିବା ଭଳି ଅଭିଜ୍ଞ ଇଂରେଜଶାସକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ମିଳିଥିଲେ ବା ତାହା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇ ପାରିଲା ନାହିଁ । ୧୯୩୭ ରେ ବ୍ରିଟିଶଶାସିତ କେତେଗୋଟି ଜିଲ୍ଲାକୁ ନେଇ ଓଡ଼ିଶା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର-ପ୍ରଦେଶ ରୂପେ ଗଠିତ ହେଲା । ୧୯୩୫ ମସିହା ଭାରତଶାସନ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଦେଶୀୟ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ପଲିଟିକାଲ୍ ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟର ଅଧୀନରେ ରଖାଯାଇ ସେଠାରେ ପୂର୍ବପରି ଏକଜ୍ଜିସ୍ଟ ଶାସନ ଚାଲୁ ରହିଲା । ପ୍ରଦେଶର ସଂପର୍କରୁ ଦୂରରେ ରହି ଏହି କ୍ଷୁଦ୍ର ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଯେପରି ନିରାପଦରେ ବ୍ରିଟିଶ ସରକାରଙ୍କର ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ମାତୃକୁ ବଜାୟ ରଖିପାରିବେ ସେଥିପ୍ରତି ପଲିଟିକାଲ୍ ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟ ସଜାଗ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳକୁ ବିଦେଶୀ ଶାସନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଜନଜାଗରଣ ଦେଖାଯାଉ ତେଜି ଉଠିଥିଲା । ଦେଶୀୟ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ପ୍ରାଚୀର ଭେଦ କରି ଦେଶର ଏହି ଡାକ ଗଢ଼ଜାତବାସୀମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ବୁଦ୍ଧ କଲା । ଏକ ବିଗରେ ପରମ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ ବ୍ରିଟିଶ ସରକାରଙ୍କ ଆସନ ଟଳମଳ ଓ ଅନ୍ୟଦିଗରେ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଅଭୂତ ଜାଗରଣ—ସବୁ ମିଶି ଯେଉଁ ଆଗାମୀ ଦିନର ସୂଚନା ଦେଲା ତାହାକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାର କ୍ଷମତା ଓଡ଼ିଶା-ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ଆଉ ନ ଥିଲା । ୧୯୩୮ ରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଯେତେବେଳେ ଲୋକପ୍ରତିନିଧି ସରକାର କ୍ଷମତା ହାତକୁ ନେଇ ଶାସନ ତଳେଇଲେ ଗଢ଼ଜାତ ବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାହାର ପ୍ରବଳ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଦେଖାଗଲା ।

ଗଢ଼ଜାତବାସୀମାନଙ୍କର ଦାବୀ କଣ ଓ ତାକୁ ପୂରଣ କରିବାର ଉପାୟ ପ୍ରଭୃତି ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ବେସରକାରୀ କମିଟି ନିଯୁକ୍ତ କରାଗଲା ଓ

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ହରେକୃଷ୍ଣ ମହତାବ ସେହି କମିଟିର ତେସାରମ୍ୟାନ ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । କମିଟି ଯେଉଁ ରିପୋର୍ଟ ଦେଇଥିଲେ ତାହା ତତ୍କାଳୀନ ଗଭର୍ଣ୍ଣର ଜେନେରେଲ୍ ଲର୍ଡ୍ ଲିନଲିଥଗୋଙ୍କ ସ୍ୱାକ୍ଷରେ “ଦେଶର ଗୋଟିଏ ଅନ୍ଧକାର କୋଣରେ ପ୍ରଥମ ଆଲୋକ ସମ୍ପାଦ” ଭଳି । ସାବ୍‌ଭୋମ୍ ଶକ୍ତିର ବାହୁସ୍ଥୟା ତଳେ ଗଡ଼ଜାତ-ମାନଙ୍କରେ ଯେଉଁ ଏକଛତ୍ର ଶାସନ ବୁଲିଥିଲା ତାହାର ଗୋଟିଏ ଚନ୍ଦ୍ର ଏହି ରିପୋର୍ଟରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହି କମିଟି ମତ ଦେଲେ ଯେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଏହି ଛୋଟ ଛୋଟ ରାଜାମାନଙ୍କର ସନନ୍ଦ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଳୀ, କୁଜଙ୍ଗ, କନିକା ଭଳି ଜମିଦାର ଶ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତ କରାଯାଉ । କିନ୍ତୁ ୧୯୪୦ ରେ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା ଓ ୧୯୪୫ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ସବୁ ବିଚାର ଆଲୋଚନା ଉପରେ ଚାପ ପଡ଼ିଗଲା ଏବଂ ଗଡ଼ଜାତ ରାଜ୍ୟ ଓ ଓଡ଼ିଶା ମଧ୍ୟରେ ମିଳାମିଶା ହେବା ଦିଗରେ ଯେଉଁ ଅନୁକୁଳ ମତ ଗଢ଼ି ଉଠୁଥିଲା ତାହା ଦବାଇ ନେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଉଥିଲା । ତା ପରେ ୧୯୪୭ରେ କାବିନେଟ୍ ମିଶନ୍ ଘରତକୁ ଆସିଲେ । ଗଡ଼ଜାତରାଜ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଶା ସହିତ ମିଶାଇ ଦିଆଯାଇ ଗୋଟିଏ ଶାସନାନୁଷ୍ଠାନ କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ବହୁଯୁକ୍ତିସମ୍ବଳିତ ସ୍ୱାରକ ପଦ କାବିନେଟ୍ କମିସନଙ୍କ ଆଗରେ ପେଶ କରାଗଲା । ଏହି ମିଶନ୍ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଗଣ୍ଡନ କଲ୍ ଭଳି ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇ ସଡ଼େଇଜଲା ରାଜା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କେତେକ ରାଜା ମଧ୍ୟ ସ୍ୱାରକ ପଦମାନ ପଲଟିକାଲ୍ ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟକୁ ଦେଇଥିଲେ । ଅନେକ ବିଚାର, ଆଲୋଚନା ପରେ ପଲଟିକାଲ୍ ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଗଲା ଯେ ସେମାନେ ଓଡ଼ିଶା ଓ ତାହାର ପଡ଼ୋଶୀ ଗଡ଼ଜାତ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାସନଗତ ସହଯୋଗର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଇଦେବେ ।

ଛତ୍ରଶାସନ ଓ ଓଡ଼ିଶା ଦେଶୀୟ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମିଶାଇ ଗୋଟିଏ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯୁନିଟ୍ ଗଢିବା ଓ ତାହାପରେ ପୂର୍ବାଞ୍ଚଳ ଯୁନିୟନ୍ ଗଠନ କରିବାର ଉଦ୍ୟମ କପରି ଚାଲି ଯିବା ପରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆଲୋଚିତ ହୋଇଅଛି । ଏପରି କି ପୂର୍ବାଞ୍ଚଳ ଦେଶୀୟ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଏକତ୍ର କରି ସେମାନଙ୍କୁ ହାଇଦ୍ରାବାଦ୍ ସଙ୍ଗେ ମିଶାଇ ସୁଦୃଢ ମେଣ୍ଟ ବାନ୍ଧିବାର ଚେଷ୍ଟା ଓ ଅଭିସନ୍ଧ କପରି ଅଗ୍ରସର ହେଉଥିଲା ତାହାର ସୂଚନା ମଧ୍ୟ ମିଳିଥିଲା ।

ଏହିପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଓଡ଼ିଶାର ତତ୍କାଳୀନ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମହତାବ ରାଜାମାନଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆଲୋଚନା କରି ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ ତାଙ୍କର ମୂଳ ପ୍ରସ୍ତାବର ପ୍ରକୃତ ରୂପ ଓ ଲକ୍ଷ୍ୟ । ଓଡ଼ିଶାର ଅଧିକାଂଶ ଜିଲ୍ଲା ସମୁଦ୍ର

ଭିତରେ ଖଣ୍ଡିଏ ଖଣ୍ଡିଏ ଟାପୁ ଭଳି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯୋଗସୁନ୍ଦର ରଖି ଶାସନ ଚଳେଇବାକୁ ହେଲେ ଗଢ଼ଜାତ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ସହଯୋଗ ଏକାନ୍ତ ଦରକାର । ଭୌଗୋଳିକ ଅବସ୍ଥିତି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଓ ଉତ୍ତମ ଅଞ୍ଚଳର ମଙ୍ଗଳ ଓ ସୁବିଧା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଗଢ଼ଜାତ ରାଜ୍ୟ ଓ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ଭିତରେ ଶାସନଗତ ସହଯୋଗ ଓ ଯୋଗସୁନ୍ଦର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବା ଏକମାତ୍ର ଉଚିତ ପଦ୍ଧତି ବୋଲି ଯେତେ ବୁଝାଇଲେ ବି ଫଳ ହେଲା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ କାଳର ଗତିକୁ ଶେଷିବାର କ୍ଷମକା ରାଜାମାନଙ୍କ ହାତରେ ରହିଲା ନାହିଁ । ସ୍ୱାର୍ଥୀନତା ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବା ପାଇଁ ଗଢ଼ଜାତର ଯେଉଁ ଆବିଷ୍କାରମାନଙ୍କୁ ମତାଇ ଦିଆଯାଉଥିଲା ସେହିମାନେ ଶେଷରେ ଅଶାସ୍ତ୍ର ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ । ମାଲଗିରୀରେ ଗୋଟିଏ ଗୁରୁତର ପରିସ୍ଥିତି ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେଠାର ଶାସନ ବିଲୁପ୍ତ ହୁଏତ ପଡ଼ିଲା ଓ ଲୋକମାନେ ଆପଣା ଜୀବନ ଘେନ ରାଜ୍ୟ ଛାଡ଼ି ବାଲେଶ୍ୱରକୁ ପଳାଇ ଆସିଲେ । ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶମତେ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ମାଲଗିରୀର ଶାସନ ଭାର ୧୯୪୭ ନଭେମ୍ବର ମାସରେ ହାତକୁ ନେଇନେଲେ ।

ଠିକ୍ ମାସକ ପରେ ମୟୂରଭଞ୍ଜକୁ ଛାଡ଼ି ଓଡ଼ିଶାର ୨୫ଟି ଗଢ଼ଜାତ ରାଜ୍ୟ ଓଡ଼ିଶା ସହିତ ମିଶିଗଲେ । ବିଶାଳ ଉତ୍କଳ ଗଠିତ ହେଲା । ୧୯୪୯ ଜାନୁଆରୀ ପହିଲା ତାରିଖରେ ମୟୂରଭଞ୍ଜର ଶାସନ ଭାର ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଶା ହାତକୁ ଆସିଲା ।

ଏହି ଅବସରରେ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଓଡ଼ିଆଭାଷୀଭାଷୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଶାସିତ ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବାପାଇଁ ଯେଉଁ ଉଦ୍ୟମ ଓ ଆନ୍ଦୋଳନ ଗତ ୪୦, ୫୦ ବର୍ଷ ଧରି ଓଡ଼ିଶାରେ ଚାଲିଥିଲା ତାହାଠାରୁ ଏହି ଗଢ଼ଜାତମିଶ୍ରଣ ଅଧିକ ବ୍ୟାପକ । ଗଢ଼ଜାତମିଶ୍ରଣ ମୂଳରେ ଶାସନ ସହାୟ ଯୁକ୍ତି ଓ ବିଚାର ମୁଖ୍ୟ, ଅନ୍ୟ ସବୁ ଗୋଟି । ଉଦାହରଣସ୍ୱରୂପ ମାଲଗିରୀ ବଙ୍ଗଳା ବା ମରାଠୀ ଭାଷାଭାଷୀ ଅଞ୍ଚଳ ହୋଇଥିଲେ ବି ତାହାର ଅବସ୍ଥିତି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଶାସନଭାର ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କୁ ନେବାକୁ ପଡ଼ିଥାନ୍ତା । ଯେଉଁ ଅଞ୍ଚଳର ଯେଉଁ ପ୍ରଦେଶ ସଙ୍ଗେ ମିଶିବା ଶାସନ ଶୃଙ୍ଖଳା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସୁବିଧାଜନକ ଓ ସମ୍ଭବପର ହେବ ସେହି ବିଚାରରେ ତାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ହେବ—ଏପରି ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର କେବଳ ଓଡ଼ିଶାରେ ନୁହେଁ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗଢ଼ଜାତ ରାଜ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ବୋଲି ଗୃହୀତ ହେଲା ।

ଡିସେମ୍ବର ୧୪ ତାରିଖର ରୁକ୍ମ ଅନୁଯାୟୀ ୧୯୪୮ ପହିଲା ଜାନୁଆରୀରେ ଓଡ଼ିଶାର ଦେଶୀୟ ରାଜ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକର ଶାସନଭାର ବିଧିଗତ ଭାବରେ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର

ଗ୍ରହଣ କରିବେ ବୋଲି ଘୂର ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଷଡ଼େଇକଳା, ଖରସୁଆଁରେ
 ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଘୋର ଉତ୍ତେଜନା ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା । ଅବସ୍ଥା ନିମ୍ନେ
 ଜଟିଳ ହୋଇ ଆସିଲା ଓ ଭାରତସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର
 ବାଲେଶ୍ଵର ଜିଲ୍ଲା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍‌ଙ୍କୁ ପୁଲିଶ ଫୋଜ ଦେଇ ଭୁବନେଶ୍ଵର ଅବସ୍ଥା
 ସମ୍ବଳିବାକୁ ପଠାଇଦେଲେ । ଏଥିରେ ବିହାର ସରକାର ଓ ଷଡ଼େଇକଳା ରାଜା
 ପ୍ରତିବାଦ କଲେ । କିନ୍ତୁ ୧୯୪୭ ଡିସେମ୍ବର ୨୦ ତାରିଖରେ ଭାରତ ସରକାର
 ଗୋଟିଏ ତାରବାଉଁରେ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ଓ ବିହାରସରକାରଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦେଲେ
 ଯେ ଏହି ଦୁଇଟି ରାଜ୍ୟର ଶାସନଭାର ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ହାତକୁ
 ନେବେ ଓ ପରେ ସବୁ ଦିଗରୁ ସବୁ ବିଷୟ ଧୁଂଖାନୁଧୁଂଖରୂପେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇ
 ଶେଷ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାଯିବ । ଆଦିବାସୀଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଦବାଇ ରଖିବା ପାଇଁ ବିହାର
 ସରକାରଙ୍କୁ ଭାରତସରକାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ଓ ଆଦିବାସୀମାନେ ଯେପରି
 କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଉତ୍ତ୍ୟକ୍ତ ନ ହୁଅନ୍ତି ସେଥିପ୍ରତି ସତର୍କ ରହିବାକୁ ଆମ ସରକାରଙ୍କୁ
 ମଧ୍ୟ କୁହାଗଲା । ପଛଲ ଜାନୁଆରୀ ଦିନ ଭାରତସରକାର ପୁଣି ଜଣାଇଦେଲେ ଯେ
 ଏଇ ଦୁଇଟି ରାଜ୍ୟ ବିହାର ସହିତ ମିଶିବ କି ଓଡ଼ିଶା ସହିତ ମିଶିବ ଏ ବିଷୟରେ
 ବିଚାର କରିବାପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲ ନିୟୁକ୍ତ ହେଉଛି ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଇଁ
 ଏମାନଙ୍କର ଶାସନଭାର ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କଠାରେ ରହିବ । ବିହାର ସରକାର
 ଆପତ୍ତି କଲେ । ସେମାନେ କହିଲେ, ଶେଷନିଷ୍ପତ୍ତି ନ ହେବା ଯାଏଁ ଏଇ ଦୁଇଟି
 ରାଜ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରସରକାରଙ୍କ ଅଧୀନରେ ରହନ୍ତୁ, ନଚେତ ଓଡ଼ିଶାସରକାରଙ୍କ ପ୍ରଭୁର
 ଫଳରେ ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲଙ୍କ ମତ ଉପରେ ଅସତ୍ୟା ପ୍ରସାବ ବା ରୂପ ପଡ଼ିପାରେ । କେନ୍ଦ୍ର-
 ସରକାର ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ଗ୍ରହଣ କଲେ ନାହିଁ ଓ ଆମ ସରକାରଙ୍କୁ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ
 ବିବାଦାତ୍ମକ ପ୍ରଭୁରକାର୍ଯ୍ୟରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ । ଯେଉଁ ଅନୁସନ୍ଧାନ
 ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲ ନିୟୁକ୍ତ ହେବ ତାହା ଷଡ଼େଇକଳା ଖରସୁଆଁ ସମେତ ସିଂହଭୂମ ଜିଲ୍ଲା
 ଉପରେ ଓଡ଼ିଶାର ଯେଉଁ ନ୍ୟାୟ ଦାଗ ରହିଛି ତାହା ମଧ୍ୟ ବିଚାରକରୁ ବୋଲି
 ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ଦାଗ କଲେ । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଗୋଟିଏ ଫର୍ଦ୍ଦ ସ୍ଵାରକ ପଦ ମଧ୍ୟ
 ଭାରତସରକାରଙ୍କ ପାଖକୁ ଦିଆଗଲା । ଜାନୁଆରୀ ମାସ ଡ଼ିଶମ୍ବ ସପ୍ତାହରେ ଉତ୍ତର
 ଆସିଲା ଯେ ସିଂହଭୂମ ଜିଲ୍ଲା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଚାର କନଷ୍ଟିଟ୍ୟୁସନ୍ ଆସେମ୍ବଲି ବା ଶାସନ-
 ବିଧାୟକ ସଭାରେ କରାଯିବ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନପାଇଁ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ସିଂହଭୂମ କଥା
 ନ ଭାବି ଷଡ଼େଇକଳା ଓ ଖରସୁଆଁ ରାଜ୍ୟ ଶାସନରେ ମନୋନିବେଶ କରନ୍ତୁ ।
 ଷଡ଼େଇକଳା ରାଜାଙ୍କର ମତିଗତ ସେତେବେଳକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଗଲାଣି । ଓଡ଼ିଶା
 ସରକାରଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ମିଶ୍ରଣବିରୋଧୀ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ତାଙ୍କର

ସେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ଥନ ଥିଲା ତାହା ଆଉ ଜାଣିବାକୁ ବାକି ନ ଥିଲା । ୧୯୪୮ ଜାନୁଆରୀ ପହିଲାଦିନ ଧନୁଷ୍ଠର ଧରି ହଜାର ହଜାର ଆଦିବାସୀ ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ । ଜାମସେଦପୁରରୁ ଆଦିବାସୀମାନେ ଆସି ପ୍ଳାମ୍ବୁ ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କୁ ମତାଇଲେ ଓ ରାଜ ଶରପୁଆଁରେ ପୁଲିସ ଫଉଜରୁ ପରେ ଆକ୍ରମଣ କରଗଲା । ପୋଲିସକୁ ଗୁଳିଫୟର କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା ଯାହାଫଳରେ ଅନେକ ଆଦିବାସୀ ପ୍ରାଣ ହରାଇଲେ । ଗୁଳିକାଣ୍ଡ ବନ୍ଧୁରେ ଗୋଟିଏ ତଦନ୍ତ କରାଯିବା ପାଇଁ ଷଡ଼େଇକଳାଶୁଳାଙ୍କ ଦଳ ଓ ଜୟପାଳସିଂହଙ୍କ ଦଳ ତରଫରୁ ଦାବୀ କରଗଲା, କିନ୍ତୁ ଭାରତସରକାର ତାହା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ । ଶାସନବ୍ୟାପ୍ତକ ସଭାରେ ଶ୍ରୀ ଜୟପାଳ ସିଂହ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଗୋଟିଏ କାଟପ୍ରସ୍ତାବ ଆଣି ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସର୍ଦ୍ଦାର ପଟେଲଙ୍କଠାରୁ ଯେଉଁ ଉତ୍ତର ପାଇଥିଲେ ତାହା ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ । ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଭାରତ ସରକାର ସମର୍ଥନ କଲେ ।

ତା’ ପରେ ୧୯୪୮ ଫେବୃଆରୀ ମାସରେ ଷଡ଼େଇକଳା ଓ ଶରପୁଆଁର ରବିନ୍ଦ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିବାପାଇଁ ଭାରତସରକାର ତତ୍କାଳୀନ ବମ୍ବେ ହାଇକୋର୍ଟର ବିଚାରପତି ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାଉଦେକରଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ । ଏଇ ଘୋଷଣା ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ପରେ ପରେ ଷଡ଼େଇକଳାର ପଟାୟତ ନିଜର ଅନୁଚର-ବର୍ଗଙ୍କ ସହିତ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ କର୍ମଶୃଙ୍ଖଳ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯାନ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ । ଶ୍ରୀ ଭୂପେନ୍ଦ୍ର ନାୟପୁଣ ସିଂହ ଦେଓ ଯେଉଁ ‘ପ୍ରଜା ସମିତି’ ପ୍ରଜାମଣ୍ଡଳ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଛୁଡ଼ା କରାଇଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ପ୍ରଜାସମିତିକୁ ମତାଇ ଦିଆଗଲା । ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ଆଇନସଭା ରହିବ—ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କର ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରିପାରିବେ; ଓଡ଼ିଶା ସଙ୍ଗେ ଜୋର ଜବରଦସ୍ତି ଘିଶାଇ ଦିଆଗଲା ବୋଲି ସେ ଷଡ଼େଇକଳାର ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ଲେପ ପାଇଗଲା ବା ସେଠି ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଶାସନ ରହିବ ନାହିଁ ଏହା କେବେ ବରଦାସ୍ତ କରାଯାଇ ନ ପାରେ । ଅତଏବ ଶାସନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନାନା ପ୍ରକାର ବାଧାବିଘ୍ନ ସୃଷ୍ଟି କରଗଲା । ଓଡ଼ିଆ କର୍ମଶୃଙ୍ଖଳାକୁ ବାହ୍ୟ କରଗଲା—ତାଙ୍କୁ କେହି ଘରଭଡ଼ା ଦେଲେ ନାହିଁ ବାରିକ, ଥୋବା ତାଙ୍କ କାମ କଲେ ନାହିଁ । କେତେକ ଜାଗାରେ ପ୍ରଜାସମିତି-ଲୋକେ ସମାନ୍ତରାଳ ଶାସନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କଲେ । ତଲକାନ୍ଦିରେ ଆଦିବାସୀମାନେ ଏହିପରି ଗୋଟାଏ ସମାନ୍ତରାଳ ଶାସନ ଚାଲୁ କରିଦେଇ, ମକଦ୍ଦମା ବିଚାର କରିବା, ଗିରଫ କରିବା, ଜେଲଦେବା ପ୍ରଭୃତି କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ । ଅବସ୍ଥା ଖମେ ଆହୁରି ଗୁରୁତର ଆକାର ଧାରଣ କଲା । ୧୯୪୮ ଏପ୍ରେଲ ୨୩ ତାରିଖରେ ଓଡ଼ିଆ କର୍ମଶୃଙ୍ଖଳାକୁ ହତ୍ୟା କରିଦିଆଇଁ

ଗୋଟାଏ ଗୃହ-ସ୍ବତନ୍ତ୍ରତା ସୌଭାଗ୍ୟସମେ ଧରପଡ଼ିଗଲା । ଏଇ ପରିସ୍ଥିତିର ସୁବିଧା ନେଇ ପ୍ରଜାଶଳ ଗଡ଼ଜାତ ଇଉନିଅନ ଯାହା ଭାରତସରକାରଙ୍କ ଧମକରେ ଦିନାକେତେ ଦିନ ଯାଇଥିଲା ତାହା ମଧ୍ୟ ମୁଣ୍ଡ ଟେକି ଉଠିଲା । ଭାରତସରକାରଙ୍କୁ କୁହାଗଲା ଯେ ଏ ଗଣ୍ଡଗୋଲର କାରଣ ଲୋକେ ଓଡ଼ିଶାସରକାରଙ୍କ ଶାସନାଧୀନ ହେବାକୁ ଚାହାନ୍ତି ନାହିଁ, ବିହାରକୁ କୁହାଗଲା ତାଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ ସତେଇକଳା ଖରପୁଆବାସୀ ବ୍ୟାକୁଳ । ଜୟପାଳ ସିଂହକୁ କୁହାଗଲା ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ । ବିହାର ଓ ଓଡ଼ିଶା ଭିତରେ ଗୋଟାଏ ମନୋମାଳିନ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଦେଇ ଓ ଭାରତସରକାରଙ୍କୁ ଗୋଟାଏ ଧୂଆଁବାଣ ମାରି ମଝିରେ ଇଉନିଅନ ପାଇଁ ପୁଣି ଓଡ଼ିଶାସାରା ଜୋର-ସୋରରେ ଆନ୍ଦୋଳନ ଆରମ୍ଭ କରାଗଲା । ଏଇ ଦୁଇଟି ରାଜ୍ୟରେ ଏପରି ଗୋଟିଏ ଅବସ୍ଥା ସୃଷ୍ଟି ହେଲା ଯେ ମିଳିତାଶ୍ରମ ପୁଲିସ୍ ସାହାଯ୍ୟରେ ଶାସନ ଚଳାଇବାକୁ ହେଲା । ପ୍ରସାଦିତ ଟି-ବୁ୍ୟନାଲ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିୟୁତ ହୋଇ ପାରିଲା ନାହିଁ; କାରଣ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାଉଦେକରଙ୍କୁ ବମ୍ବେ ସରକାର ସେତେବେଳେ ଗୁଡ଼ିପାରିଲେ ନାହିଁ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇ ଭାରତସରକାର ନିଷ୍ପତ୍ତିଭାର ନିଜ ହାତକୁ ନେଲେ ଏବଂ ୧୯୩୮ ମେ ମାସ ୧୭ ତାରିଖରେ ଘୋଷଣା କଲେ ଯେ ଫିଡ଼ରୁମ ଜିଲ୍ଲାର ଶାସନସ୍ବରାୟ ଯେଉଁ ସରକାର ବଦଳ କରିବେ ବେବଳ ସେହି ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସତେଇକଳା-ଖରପୁଆ ରାଜ୍ୟସ୍ବରାୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସମ୍ଭବ । ଅତଏବ ସେହି ତାରିଖରୁ ଏହି ଦୁଇଟି ଗଡ଼ଜାତ ରାଜ୍ୟର ଶାସନସ୍ବରାୟ ବିହାରସରକାରଙ୍କ ହସ୍ତରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଗଲା । ଓଡ଼ିଶା ଭିତରେ ଗଡ଼ଜାତ ରାଜାମାନେ ଯୁନିଅନ ଆନ୍ଦୋଳନ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ସତେଇକଳାକୁ ଘାଟିରୂପେ ଯେପରି ବ୍ୟବହାର ନ କରନ୍ତି ସେଥିପ୍ରତି ସତର୍କ ରହିବା ପାଇଁ ବିହାରସରକାରଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଗଲା । ଏହି ରାଜ୍ୟ ଯୋଡ଼ିକ ଓଡ଼ିଶାକୁ ଆଉ ଫେରିନାହିଁ । -

(ଦୁଇ)

୧୯୩୯ ରେ ମହତାବ କମିଟି ଯେଉଁଦିନୁ ଗଡ଼ଜାତରାଜାମାନଙ୍କର ସନନ୍ଦ ଉଠାଇ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା କନିକା ଭଳି ଜମିଦାରରେ ପରିଣତ କରିବାପାଇଁ ମତ ଦେଲା ସେହିଦିନଠାରୁ ଶ୍ରୀ ମହତାବ ରାଜାମହାରାଜାମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ଶତ୍ରୁ ବୋଲି ବିବେଚିତ ହେଲେ । କଳାହାଣ୍ଡି ମହାରାଜାଙ୍କଠାରୁ ତାଙ୍କୁ ପଶୁ-ସମ ଆଖ୍ୟା ମଧ୍ୟ ମିଳିଥିଲା । ତାପରେ କାବିନେଟ୍ ମିଶନ ଆଗରେ ଏଇ ମିଶ୍ରଣ ସଂପର୍କରେ ଯେଉଁ ଯୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଗଲା ଓ ତା ଫଳରେ ସାର ଷ୍ଟାଫୋର୍ଡ୍ ହିପସ ଓ ତତ୍କାଳୀନ ଭାରତସରକାର ଲର୍ଡ୍ ଡ୍ରାଭେଲଙ୍କଠାରୁ ଯେଉଁ ଉତ୍ତରାଦର ସତନା

ମିଳିଲା ତାହା ରାଜ୍ୟମଣ୍ଡଳୀରେ ଉଦ୍‌ବେଗର କାରଣ ହେଲା । ୧୯୪୭ ଜୁନ ୩୦ ତାରିଖରେ ପାଟଣା ମହାରାଜା ଭାଇସରୟଙ୍କ ପାଖକୁ ଲେଖିଲେ

“ Your Excellency is not unaware of the fact that for some years past the attitude of the Provincial Government of Orissa had not been friendly towards the Orissa States. The suggestion put forward by the Premier of Orissa for the amalgamation of the Orissa States with the Province and the distortion of history in the memorandum prepared by the Orissa Provincial Congress Committee in support of the plea of amalgamation of the States as also the statements of Provincial leaders and the attitude of the local Provincial Press had naturally caused suspicion and resentment in the minds of the Rulers. The letter of the Premier of Orissa to the Rulers of Orissa States had, however, by suggesting that co-operation of the States was sought instead of amalgamation made us inclined to agree to have further discussions with Provincial representatives.”

“ଗତ କେତେ ବର୍ଷ ହେଲା ଓଡ଼ିଶା ଦେଶୀୟ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରାଦେଶିକ ସରକାରଙ୍କ ମନ୍ତବ୍ୟ ଯେ ବରୁଣବାପନ ନୁହେଁ ଏହା ମହାମାନ୍ୟ ବଡ଼ଲଟକୁ ଅଜଣା ନ ଥିବ । ଓଡ଼ିଶାପ୍ରଦେଶସହ ଏହିସବୁ ଦେଶୀୟ ରାଜ୍ୟକୁ ମିଶାଇ ଦେବାପାଇଁ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଯେଉଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଛନ୍ତି, ଉତ୍କଳ ପ୍ରଦେଶ କଂଗ୍ରେସ କମିଟି ଏହି ମିଶ୍ରଣକୁ ସମର୍ଥନ କଲୁ, ସ୍ଵାରକ୍ଷୟରେ ଇତିହାସକୁ ଯେଉଁଳି ବିକୃତ କରିଛନ୍ତି, ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶର ନେତାମାନେ ଯେଉଁସବୁ ବିକୃତ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶର ସଂବାଦପତ୍ରମାନେ ଯେଉଁଳି ମତ ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି ସେ ସବୁ ଫଳରେ ଓଡ଼ିଶା ଦେଶୀୟ ରାଜ୍ୟର ଶାସକମାନଙ୍କ ମନରେ ସନ୍ଦେହ ଓ ଖୋସ ଜାତ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଓଡ଼ିଶା ଦେଶୀୟ-ରାଜ୍ୟର ଶାସକମାନଙ୍କୁ ଶସ୍ତିଏ ପଦ ଲେଖି ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ମିଶ୍ରଣ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଦେଶୀୟ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ସହଯୋଗ ଲାଭ ହେଉ । ତହିଁ ପ୍ରାଦେଶିକ ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ପୁଣି ଆଲୋଚନା କରିବାପାଇଁ ଆମେ ରାଜି ହେଲୁ ।”

“In the absence of any common meeting ground the inconsistency of the Orissa Premier and radical difference

of approach to the question, any meeting now is likely to create further misunderstanding and greater embitterment of feelings. We confidently hope that the Rulers of Orissa States will not be deprived of the sympathy and support of the Political Department at this stage.....”

“ଦୁଇପକ୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ମତର ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ନ ଥିବା ଛଳେ, ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦଳଦଳ ମତପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ ଯେଉଁ ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀରୁ ବସୟୁକ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧ କରାଯାଇ ସେଥିରେ ଦୁଇପକ୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ଭଲ ମୌଳିକ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଛି ସେସବୁ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଶାସାକ୍ଷାତଫଳରେ ଅଧିକ ମତଭେଦ ଓ ଚିକ୍ଚିତା ସୃଷ୍ଟି ହେବାର ଆଶଙ୍କା । ଆନୁମାନଙ୍କର ଦୃଢ଼ ଆଶା ଯେ ଏତେବେଳେ ପଲଟିକାଲ ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟ ଆନୁମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ସହାୟତା ଓ ସାହାଯ୍ୟରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିବେ ନାହିଁ ।”

ତାପରେ ୧୯୪୭ ମସିହା ୩୦ ତାରିଖ ଜୁଲାଇରେ ଶତେଇକଳା ଗଜାସାହେବ ଯେଉଁ ଗବେଷଣାମୂଳକ ସ୍ମାରକପତ୍ର ତତ୍କାଳୀନ ରେସିଡେଣ୍ଟ କର୍ଣ୍ଣେଲ୍ ଟର୍ଜୁକୁ ଦେଇଥିଲେ ସେଥିରେ ସେ ଲେଖିଥିଲେ :—

“The Orissa Province has big rivers, waterfalls, lakes and other natural resources and a great extent of sea coast. Inspite of these, Orissa Province is poor for the fact that Orissa has neglected to utilise and improve its resources Orissa has not produced a man of vision and capacity who can tackle these problems and has not produced a leader of All-India reputation. The petty party jealousy and narrow views of Orissa leaders have marred their progress and added to the misery of the Orissa people. Hunger, pestilence, disease have been constant companions of the British Orissa.....”

ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ନଦୀ, ଜଳପ୍ରପାତ, ହ୍ରଦ ଓ ପ୍ରାକୃତିକ ସମୃଦ୍ଧ ପୁରୁରହିଛି । ଓଡ଼ିଶାର ବସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ସମୁଦାୟକୁଳ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ଏସବୁ ଆଜି ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ଦରିଦ୍ର । ତାର କାରଣ ଓଡ଼ିଶା ତାର ଏହି ବିରବକୁ ବଳଯୋଗ ଓ ବିକାଶ କରିବାରେ ଅବହେଳା କରୁଛି । ଏସବୁ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରି-ପାରିବାରିକ ଜଣେ ହେଲେ ଯୋଗ୍ୟ ଓ ଦୂରଦର୍ଶୀ ଲୋକ “ଓଡ଼ିଶାରେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ବାହାର ନାହିଁ । ସମଗ୍ର ଭାରତରେ ଖ୍ୟାତ ଲାଭ କରିଥିବା ଭଲ ଜମିଗେ ନେତା ମଧ୍ୟ ଡେଶରେ ନାହିଁ । ଡେଶା ନେତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ସ୍ୱଳ୍ପ ଦଳଗତ ଶକ୍ତି ଓ ସଂଗଞ୍ଜିତା ରହିଛି ତାହାଫଳରେ ଡେଶର ବିକାଶ ହୋଇପାରୁ ନାହିଁ ଓ ଡେଶା ଲୋକଙ୍କ ଦୁଃଖବିନ୍ୟ ବଢ଼ୁଛି । ଅନାହାର, ରୋଗ ଓ ମହାମାରୀ ଖାସ୍ ଡେଶର ଚରସ୍ୱତର ।”

ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଲେଖିଥିଲେ :—

“Similarly Singhbhum with its rulers of Purohat and Sareikella was never within Orissa, but was a part of Bihar. It was never conquered by the Moghuls and the Pathans, or the Marhattas nor was it ever under any king of Orissa. Their connection begins with the British direct and not through any intermediary and they used to exercise sovereign powers pertaining to an independent ruler and the British have by their engagement with Purohat in 1918 recognized it as feudatory. As regards Sareikella it received the assurance from the Supreme head of Government, Lord Wellesley, Lord Minto and others that its ruler would be maintained in his possession and power and would enjoy exemption from paying any peshkish. Kharswan though under Sareikella was recognized separately in 1825. Their political connection with the British began through Midnapur, then placed under the Agent, North Eastern Provinces upto 1834, when the post of A.G.G. was abolished and converted to the Commissionership of Chhotanagpur. Thus the State Sareikella along with that of Bamra, Gangpur and others, viz. Surguja, Korea, Jashpur, Udaipur etc, remains in political relation with the Government of Bengal upto the creation of the Bihar Province in 1922. How, Mr. Mahatab claims these States as belonging to Orissa historically or geographically, one cannot comprehend at all.”

“ସେହିଭଳି ପୋଡ଼ାହାଟ ଓ ଷଡ଼େଇକଳାର ରାଜାଙ୍କ ସମେତ ସିଂହଭୂମି କେବେ ଓଡ଼ିଶାରେ ନ ଥିଲା । ଏହା ବହାରର ଗୋଟିଏ ଅଂଶ । ମୋଗଲ ପଠାଣ ବା ମରହଟ୍ଟା କେହି ଏହାକୁ କେବେ ଜୟ କରି ନ ଥିଲେ କିମ୍ବା ଏହା କେବେହେଲେ କୌଣସି ଓଡ଼ିଶା ରାଜାଙ୍କ ଅଧୀନରେ ନ ଥିଲା । ସେମାନେ ଇଂରେଜଙ୍କ ସହିତ ସିଧାସଳଖ ସମ୍ପର୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲେ । ଅନ୍ୟ କାହା ଜରିଆରେ ସେମାନେ ଏହା କରି ନ ଥିଲେ । ଜଣେ ସ୍ବାଧୀନ ଶାସକ ଯେଉଁ ସାବଭୌମ କ୍ଷମତା ଉପଭୋଗ କରେ ସେମାନେ ତାହା ଉପଭୋଗ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଇଂରେଜମାନେ ପୋଡ଼ାହାଟ ସଙ୍ଗେ ୧୯୧୮ ରେ ଯେଉଁ ରୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ସେଥିରେ ସେମାନେ ଏହାକୁ “ଫିଉଜେଟସ୍” ରାଜ୍ୟବୋଲି ସ୍ବାକାର କରିଥିଲେ । ଷଡ଼େଇକଳା ସେହିଭଳି ଲର୍ଡ଼ ବେଲେସଲ ଓ ଲର୍ଡ଼ ମିଶୋଙ୍କ ପରି ସରକାରର ସବୋତ ମୁଖ୍ୟଙ୍କଠାରୁ ନିର୍ଭର ପ୍ରଶ୍ଟୁତି ପାଇଥିଲା ଯେ ଷଡ଼େଇକଳାର ଶାସକଙ୍କ ଆସନ ଓ କ୍ଷମତା ଅସ୍ତତ୍ତ୍ଵ ରଖାଯିବ ଓ ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରେସ୍‌କର୍ମ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ଖରସୁଆ ଷଡ଼େଇକଳା ଅଧୀନରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ୧୮୨୫ ରେ ଏହା ଗୋଟିଏ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ରାଜ୍ୟ ବୋଲି ସ୍ବାକୃତ ହୋଇଥିଲା । ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ସହ ଏମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ମେଦିନୀପୁର ଜରିଆରେ ପ୍ରାପିତ ହୋଇଥିଲା । ମେଦିନୀପୁର ସେତେବେଳେ ନର୍ଥ ଇଷ୍ଟିଣ୍ଡି ପ୍ରଭିନ୍ସସର ଏଜେଣ୍ଟଙ୍କ ଅଧୀନରେ ରଖା ଯାଇଥାଏ । ୧୯୩୪ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ରୁଲିଥିଲା । ତତ୍ପୂର୍ବ ଏ.ଜି.ଜି ପଦ ଉଠାଇ ଦିଆଗଲା ଏବଂ ଏହା ବଦଳରେ ଗ୍ରେଟ ନାଗପୁରର କମିସନର ପଦ ମୃଷ୍ଟି ହେଲା । ଏହି ଭାବରେ ଷଡ଼େଇକଳା ରାଜ୍ୟ ବାମଣ୍ଡା, ଗାଙ୍ଗପୁର, ସୁରୁଗୁଜା, କୋଶିଆ, ଯାସପୁର, ଉଦୟପୁର ଇତ୍ୟାଦି ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ୧୯୨୨ ରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବହାର ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଜାସରକାରଙ୍କ ସହ ରାଜନୈତିକ ସମ୍ପର୍କ ରଖି ଆସିଥିଲା । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମହତାବ ଐତିହାସକ କିମ୍ବା ଭୌଗୋଳିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ କି ଭଲ ଏ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଓଡ଼ିଶାର ବୋଲି ଦାବୀ କରୁଛନ୍ତି ମୋଟେ ବୁଝି ହେଉନାହିଁ ।”

ସୁଖି

“The separation of States from the clutches of Provincial control by the creation of a Political Agent in 1905 and then by the creation of an A.G.G under the direct control of the Crown Representative has been a godsent boon to the Eastern States.....”

“୧୯୧୫ ମସିହାରେ ଗୋଟିଏ ପଲିଟିକାଲ ଏଜେଣ୍ଟ ପଦ ସୃଷ୍ଟି କରି ପ୍ରାଦେଶିକ ସରକାରଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵରୁ ଏହି ସବୁ ଦେଖାୟି ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଯେ ଭଲ ମୁକ୍ତ

କରାଗଲ ଓ ପରେ ଖୋଦ ବ୍ରିଟିଶ ସମ୍ରାଟଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଜଣେ ଏ.ଜି.କି ନିୟୁକ୍ତ କରି ଏହା ସେପରି ରଖାଗଲା ତାହା ଏହି ସବୁ ପୂର୍ବ ଗଢ଼ଜାତ ପକ୍ଷରେ ଭଗବାନଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ବୋଲି ମନେ ହେଉଛି ।”

ସୁଦ୍ଧା

“The Congress of Orissa has been jealous of this progress and is casting a covetuous eye on the resources of these States in order to enrich the Province quickly. With this selfish motive they created agitation in these States in 1838 and 1942 when the Rulers of the States were compelled to arrest the Congress leaders at the bidding of the Government.”

“ଓଡ଼ିଶା କଂଗ୍ରେସ ଏହି ପ୍ରଗତି ସହି ପାରିଲା ନାହିଁ । ସେମାନେ ଏହି ସବୁ ଦେଶୀୟ ରାଜ୍ୟର ବିଭବ ସାହାଯ୍ୟରେ ପ୍ରଦେଶକୁ ଶୀଘ୍ର ଧନଶାଳୀ କରିବେ ବୋଲି ଏ ଆଡ଼କୁ ଲୋଲୁପ ଦୃଷ୍ଟି ପକାଉଛନ୍ତି । ଏହି ସ୍ୱାର୍ଥ ନେଇ ସେମାନେ ଦେଶୀୟ-ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କରେ ୧୯୩୮ ଓ ୧୯୪୨ ରେ ଆନ୍ଦୋଳନ କରାଇଲେ । ତହିଁ ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଦେଶୀୟ ରାଜ୍ୟର ରାଜାମାନେ କଂଗ୍ରେସ ନେତାମାନଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଲେ ।”

ବେଷରେ

“To hand over States to such unscrupulous people of narrow-minded vision and low capacity will be a most treacherous and unjustified act and a gross exploitation of the true interest of the States—the Rulers and the people of States. Such an attempt should be resisted by all means and power and at any cost.”

“ଏଭଳି ନୀତିମାନ, ସଂକୀର୍ଣ୍ଣମନା ଓ ଅଯୋଗ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ହାତରେ ଗଢ଼ଜାତଗୁଡ଼ିକୁ ସମର୍ପିଦେବା ଗୋଟିଏ ଅତି ଅନ୍ୟାୟ ଓ ବିଶ୍ୱାସଘାତକ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଗଢ଼ଜାତର ରାଜା ଓ ପ୍ରଜା ଉଭୟଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥରେ ଜଳାଞ୍ଜଳ ଦିଆଯିବ । ଏଭଳି ଉଦ୍ୟମକୁ ସବୁମନ୍ତେ ପଣ୍ଡ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା ହେବା ଉଚିତ ।”

କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ଆଦୌ ବିଚଳିତ ନ ହୋଇ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମହତାବ ଭାବିଲେ ଯେ ରାଜାମାନେ ହୁଏତ ତାଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବ ଭଲରୂପେ ବୁଝି ପାରିନାହାନ୍ତି । ଖୋଲଖୋଲ

ଭବରେ ସବୁ କଥାଟାକୁ ଆଲୋଚନା କରିବା ପାଇଁ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶକରି ରାଜା-ମାନଙ୍କୁ ସେ ସେହି ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ ସେଥିରେ ସେ ଲେଖିଥିଲେ

“What I mean is this that for the interest of both the States and the Province there should be some sort of co-ordination without which it is clear to me neither the States nor the Province can prosper in the present circumstances.”

“ମୋର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ପ୍ରଦେଶ ଓ ଗଢ଼ଜାତମାନଙ୍କମଧ୍ୟରେ ଉଭୟଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ସମନ୍ୱୟ ରହୁ । ଏହା ନହେଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥାରେ ପ୍ରଦେଶ ବା ଗଢ଼ଜାତ କାହାର ଉନ୍ନତ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।”

“The combination of the States with the Province will mean for the States giving away some of their sovereign rights for the common cause. Also for the Province it means that its Government will give away some of its rights for the common cause. It is by no means a one-sided bargain.”

“ପ୍ରଦେଶ ସହ ମିଶିଲେ ସାଧାରଣ ସ୍ୱାର୍ଥ ପାଇଁ ଗଢ଼ଜାତମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର କେତେକ ସାବଧାନ ସମତା ଛାଡ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେହିପରି ପ୍ରଦେଶକୁ ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣ ସ୍ୱାର୍ଥ ଲାଗି କେତେକ ଅଧିକାର ଛାଡ଼ିବାକୁ ହେବ । ଏହା କେବେହେଁ ଏକତରଫା କାରବାର ନୁହେଁ ।”

ଶେଷରେ

“If I am given an opportunity to meet all the Rulers together to explain my point of view, I am almost sure that I will carry conviction to each one of them and I think I can stand any amount of cross-examination on the issue that I have raised. I shall be very much obliged if you kindly point out to me any legitimate apprehension in combining with the Province in a common administration so that I may try my level best to remove it. Whatever be the terms of amalgamation, let us first of all decide upon the principle.....My humble request is that without hearing

me personally no opinion may be formed about my proposal or no suspicion be entertained about my conduct."

“ସବୁ ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଏକସ୍ଥ ସାକ୍ଷାତ କରି ମୋର କଥାଟା ବୁଝାଇବାକୁ ଯଦି ମୋତେ ସୁଯୋଗ ମିଳନ୍ତା, ମୋର ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ଯେ ମୋ କଥାରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦ୍‌ବୋଧ କରାଇ ଦେଇ ପାରନ୍ତି ଏବଂ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ମୋତେ ଯେତେ ଜେରା କଲେ ବି ମୁଁ ତାର ଯଥାଯଥ ଉତ୍ତର ଦେଇ ପାରନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ଶାସନ-ଧୀନରେ ପ୍ରଦେଶ ଓ ଗଢ଼ଜାତ ଉଭୟ ରହିଲେ କି ଅସୁବିଧା ହେବ ବୋଲି ଆଶଙ୍କା କରାଯାଉଛି ତାହା ଯଦି ଆପଣ ମୋତେ କୃପାକରି ଦର୍ଶାଇ ଦିଅନ୍ତେ ତେବେ ତାହା ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ପାରୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି । ମିଶ୍ରଣର ସର୍ତ୍ତ ଯାହା ହେଉ ପଡ଼େ, ପ୍ରଥମେ ଆସନ୍ତୁ ନୀତିଟା ସ୍ଥିର କରି ଦେବା । ମୋର ବିନୀତ ଅନୁରୋଧ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ମୋ କଥା ନ ଶୁଣି ମୋ ପ୍ରସ୍ତାବ ସମ୍ପର୍କରେ କୌଣସି ମତ ଗଠିତ ନ ହେଉ କିମ୍ବା ମୋ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସମ୍ପର୍କରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ପୋଷଣ କରା ନ ଯାଉ ।”

ତା ଉତ୍ତରରେ ପାଟଣା ମହାରାଜା ଲେଖିଥିଲେ ଯେ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ଉପରେ ସେ ତ ମତ ଦେଇ ପାରନ୍ତେ ନାହିଁ । ରୁଲର୍ସ କାଉନ୍‌ସିଲର ପରବର୍ତ୍ତୀ ବୈଠକରେ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ଆଲୋଚନା କରାଯିବ । ସେମାନେ ଏ ବିଷୟ ଆଲୋଚନା କରିସାରିଲା ପରେ ଯାଇ ସିନା କେଉଁଠି କେବେ ଭେଟ ହେବ ତା ଠିକ୍ କରାଯିବ ।

ସେ ଲେଖିଲେ

“I am glad to notice from your letter that the use of the word amalgamation was a loose use of terminology and that all that was intended was to secure the co-operation of the States for the co-ordination in planning and administration for the mutual benefit of the States and the Province.”

“ସୁଖର ବିଷୟ ‘ମିଶ୍ରଣ’ ଶବ୍ଦକୁ କି ଭଲ ହୁଏଲା ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ଆପଣଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଜଣାପଡ଼ୁଛି । ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଉଭୟ ଗଢ଼ଜାତ ଓ ପ୍ରଦେଶର ସାଧାରଣ କଲ୍ୟାଣ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଶାସନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସମନ୍ୱୟ ରକ୍ଷାପାଇଁ ଗଢ଼ଜାତମାନଙ୍କର ସହଯୋଗ ଲାଭକରିବା ।”

କଳାହାଣ୍ଡି ମହାବଳା ଉତ୍ତର ଦେଇ ଲେଖିଥିଲେ

“The Press publication about your demand for the amalgamation of Orissa States has created a good deal of misunderstanding in the mind of most of the Rulers. Anyway your D. O. circular letter has been able to make it clear that you want the co-ordination of Orissa States and Orissa Province.....etc.”

“ଝିଣ୍ଡା ଗଡ଼ଜାତ ଗୁଡ଼ିକର ମିଶ୍ରଣ ଦାବୀକର ଆପଣ ସମ୍ଭାବ ପ୍ରମାନକରେ ଯେଉଁ ଲେଖା ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ତାହା ଫଳରେ ଅଧିକାଂଶ ଗଡ଼ଜାତ ରାଜାଙ୍କ ମନରେ ନାନା ଭ୍ରମଧାରଣା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ଯାହାହେଉ, ଆପଣଙ୍କର ଏବର ଚିଠିରୁ ଜଣାପଡ଼ୁଛି ଯେ ଆପଣ ଝିଣ୍ଡା ଗଡ଼ଜାତର ଝିଣ୍ଡା ପ୍ରଦେଶ ସଙ୍ଗେ ଏକ ସମନ୍ୱୟ ରହୁ ବୋଲି ଚାହାନ୍ତି ।”

“But regarding the co-ordination of the States in the Province of Orissa in matters of administration, personally I do not appreciate the suggestion as the traditions of these different tracts have been built on different historical backgrounds.”

“କିନ୍ତୁ ଶାସନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରଦେଶ ଓ ଗଡ଼ଜାତ ମଧ୍ୟରେ ସମନ୍ୱୟ ରଖିବା ସମ୍ପର୍କରେ ଯେଉଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଛି, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ମୁଁ ତାହା ପସନ୍ଦ କରୁନାହିଁ । କାରଣ ଏହିସବୁ ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳର ପରମ୍ପରା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଐତିହାସିକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଗଢ଼ା ହୋଇଛି ।”

ତାପରେ ମିଶ୍ରଣ ପ୍ରସ୍ତାବରୁ ଦୃଷ୍ଟି ଦୂରୀକର ନେବାକୁ ଯାଇ

“Would it not be better if you will take up the amalgamation of the detached Oriya tracts as for example Midnapur District, Singhbhum District, parts of Vizag, Raipur and Bilaspur district and carve out a self-sufficient economic unit.”

“ଯଦି ଆପଣ ବିଭିନ୍ନ ଝିଣ୍ଡା ଅଞ୍ଚଳ ଯଥା:—ମେଦିନୀପୁର ଜିଲ୍ଲା, ସିଂହଭୂମ ଜିଲ୍ଲା, ଭାଇସାଗ, ସମ୍ବଲପୁର ଓ ବିଳାସପୁର ଜିଲ୍ଲାର କେତେକ ଅଂଶର

ମିଶ୍ରଣ ଦାବିକର ଆର୍ଥିକତକ ସ୍ଥିତି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ବାକଲମ୍ବୀ ଅଞ୍ଚଳ ଗଠନ ପାଇଁ ଲାଗିବ ତେବେ ଏହା ଅପେକ୍ଷା ଭଲ ଦୃଶ୍ୟ ନାହିଁକି ?”

ତାପରେ ପୁଣି ୧୯୪୭ ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ମାସ ୧୮ ତାରିଖରେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମହତାବଙ୍କ ଦ୍ଵିତୀୟ ଚିଠିର ଉତ୍ତରରେ ଲେଖିଲେ :—

“You must have heard that we have decided to form a unit of the neighbouring States. The Chhatisgarh States also in most of which there is appreciable Oriya population have decided to join this unit.....”

“ଆପଣ ନିଶ୍ଚୟ ଶୁଣିଥିବେ ଯେ ଆମେ ସବୁ ପଡ଼ୋଶୀ ଗଢ଼ଜାତକୁ ନେଇ ଗୋଟିଏ ଅଞ୍ଚଳ ଗଢ଼ିବା ପ୍ରିର କରିଛୁ । ଛତିଶଗଡ଼ର ମାନେ ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ଯୋଗଦେବା ପ୍ରିର କରିଛନ୍ତି । ଏଥିମଧ୍ୟରୁ ଅନେକରେ ବେଶି କିଛି ଡ଼ିଆ ଅଧିବାସୀ ଅଛନ୍ତି ।”

ପୁଣି

“To be very frank, the recent utterances of the Press of Orissa and your not making a public declaration that you do not advocate the merger, or amalgamation of Orissa States in the Province of Orissa have created a good deal of reasonable apprehension in the mind of most of us that you indirectly support the Press without considering for a moment the past history and tradition of these States etc.”

“So unless and until you deny the Press report and give up your Parsuram-like attitude no fruitful decision can be arrived at by our meetings at this stage.”

“ସତ କହିଲେ ଗତ କେତେ ଦିନ ହେଲା ଡ଼ିଗାର ସମ୍ବାଦପତ୍ରମାନଙ୍କରେ ଯେଉଁ ଲେଖା ପ୍ରକାଶ ପାଉଛି ଓ ଆପଣ ଗଢ଼ଜାତଗୁଡ଼ିକର ମିଶ୍ରଣ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ନାହିଁ—ଏ କଥା ସାଧାରଣରେ ଘୋଷଣା ନ କରୁଥିବାରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକଙ୍କ ମନରେ ସ୍ଵତଃ ଆଶଙ୍କା ହେଉଛି ଯେ ଏହିସବୁ ଗଢ଼ଜାତର ଅନ୍ତତଃ ଇତିହାସ ଓ ପରମ୍ପରା କଥା ମୋଟେ ନ ଭାବି ଆପଣ ପରୋକ୍ଷରେ ଏହି ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଲେଖାମାନଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କରୁଛନ୍ତି ।”

ତେଣୁ ଆପଣ ଏ ସବୁ ସମ୍ଭାବନାରେ ପ୍ରକାଶ ପାଉଥିବା ଲେଖାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର ନ କରିବା ଯାଏ ଓ ଆପଣ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ଭଳି ଯେଉଁ ମନୋରୁଚ ଧରିଛନ୍ତି ତାହା ନ ଗୁଡ଼ିବାଯାଏ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥାରେ ଆନ୍ଧ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାକ୍ଷାତ ହାବ କୌଣସି ସ୍ୱପ୍ନଳ ପ୍ରଳବ ନାହିଁ ।”

ସେତକବେଳେ ପଣ୍ଡିତ ଜବାହରଲାଲ ନେହେରୁ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମହତାବଙ୍କ ପାଖକୁ ତାର ବାଣୀ ପଠାଇଲେ:—

“Your telegram. Agree with you. Small States particularly Orissa States should be amalgamated in the province.”

“ଆପଣଙ୍କ ତାର ପାଇଛି । ଆପଣଙ୍କ ସହଚ ମୁଁ ଏକମତ । ଘୋଷ୍ଟ ଘୋଷ୍ଟ ଗଡ଼ଜାତ, ବିଶେଷତଃ ଓଡ଼ିଶା ଗଡ଼ଜାତଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଦେଶରେ ମିଶିଯିବା ଭରତ ।”

ତା ପରେ ୧୯୪୭ ଜୁଲାଇ ୧୭ ରୁ ୧୮ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଲକତାରେ ଗଡ଼ଜାତ ଶାସକମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଆଲୋଚନା ସଭା ବସିଲା ସେଥିରେ ଓଡ଼ିଶା ଗଡ଼ଜାତ ଛତ୍ତଗଗଡ଼ ସହଚ ମିଶି ବ୍ରିଟିଶ ଭାରତର ପ୍ରଦେଶ ଭଳି କରଣ ଗୋଟିଏ “ପ୍ରୁଭିନ୍ସ” ଗଢ଼ାଯାଇ ପାରିବ ସେ ବିଷୟରେ ବିସ୍ତୃତ ଆଲୋଚନା କରାଗଲା । ଓଡ଼ିଶା ଓ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମହତାବଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବ କଥା ଉଠିବାରୁ ପାଟଣା ମହାସଭା କହିଲେ:—

“.....Mr. Mahatab's attitude to States had always been hostile and had lately become worse and he and his party had started agitation in the States and they were trying to depict States as part of Orissa.”

“ଶ୍ରୀ ମହତାବଙ୍କର ଗଡ଼ଜାତ ସମ୍ପର୍କରେ ବରାବର ବିରୁଦ୍ଧ ମତ ରହିଛି । ଏବେ ଏହି ବିରୋଧ ଆହୁରି ଖାଦୁ ହୋଇଛି । ସେ ଓ ତାଙ୍କଦଳ ଗଡ଼ଜାତରେ ଆନ୍ଦୋଳନ କରାଇଥିଲେ ଓ ଗଡ଼ଜାତଗୁଡ଼ିକ ଓଡ଼ିଶାର ଅଂଶ ବୋଲି ବରାବର ଚିତ୍ତ କରୁଥିଲେ ।”

“When the Congress went out of office, the States had very cordial relations with the Orissa Government especially over such matters as the Utkal University, the M. V. Scheme, and the States contribution to the Medical College,”

“କଂଗ୍ରେସ ଗାଦି ଗୁଡ଼ିବା ପରେ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରାଦେଶିକ ସରକାରଙ୍କ ସହଚ ଗଡ଼ଜାତ ଗୁଡ଼ିକର ଖୁବ୍ ମଧୁର ସମ୍ପର୍କଥିଲା ବିଶେଷତଃ, ଉଚ୍ଚଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ,

ଏମ. ଭ. ଯୋଜନା ଓ ମେଡ଼ିକେଲ୍ କଲେଜ ପାଇଁ ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ ଜିଲ୍ଲାଦ୍ୱାରା ବଢ଼େଇରେ ଶୁଦ୍ଧ ଭଲ ସମ୍ପର୍କଥିଲା ।”

୧୯୪୭ ଅକ୍ଟୋବର ୧୭ ତାରିଖରେ ସମ୍ବଲପୁରରେ ଓଡ଼ିଶାର ଚତୁର୍ଥମ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ରାଜାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଲୋଚନା ସଭା ବସିଲା । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମହାବୀର, ପଲିଟିକାଲ୍ ଏଜେଣ୍ଟ, ସୋନପୁର ମହାଶୟା, ଓଡ଼େଇକଳା ରାଜାସାହେବ, ଖରପୁଆଁ, ଦଶପଲ୍ଲୀ, ବୌଦର ରାଜାମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ସେ ସଭାର ବବରଣୀରୁ ଉଦ୍ଧାରକରି ଓଡ଼ିଶାର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଏସ୍‌ସିଏମ୍ ସଭା ପୂର୍ବରେ ୧୯୫୩ ଅପ୍ରେଲ ୨୨ ତାରିଖରେ ଯେପରି ପୁଖାନ୍ତପୁଖାନ୍ତରେ ସମାଲୋଚନା କରିଥିଲେ ତେ ସଭାବୃତ୍ତରେ ତାହା ଉପରେ ଯେଉଁ ବାତାବୁଦ୍ଧି ଦେଇଥିଲା ତାହା ଅତି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ମିଶ୍ରଣ ପ୍ରସ୍ତାବ ସମ୍ପର୍କରେ ରାଜା-ମହାରାଜାମାନଙ୍କର ସେ କାଳର ମନୋବଳ ଏ ପରି କି ବର୍ତ୍ତମାନର ମାନସିକ ପ୍ରତିସ୍ପାର ଗୋଟିଏ ଚନ୍ଦ୍ର ମେଥିଲ୍ ଟ୍ରେ ହୋଇ ଉଠୁଛି । ଓଡ଼େଇକଳା ରାଜା ସେ ସଭାର ଯେଉଁ ବବରଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ସେଥିରୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ମତ ଆଲୋଚନା ହୋଇଥିଲା ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ୁଛି ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମହାବୀର ତାଙ୍କର ଯୋଜନା ଉପସ୍ଥାପିତ କରିବାକୁ ଯାଇ କହିଲେ ଯେ ପୂର୍ବ ଗଢ଼ିତ ରାଜାମାନେ ତାଙ୍କୁ - ସେମାନଙ୍କର ଶସ୍ତ୍ର ବୋଲି ମନେ କରୁନାନ୍ତି, ସେ ପ୍ରକୃତ ଅବସ୍ଥା ବୁଝାଇ ଦେବାକୁ ଚାହାନ୍ତି । ସେଥିରୁ ରାଜାମାନଙ୍କର ହୃଦୟବାସ ହେବ ଯେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଯେତେ ଖରାପ ଲୋକ ବୋଲି ଭାବୁଛନ୍ତି ପ୍ରକୃତରେ ସେ ସେଭଳି ନୁହନ୍ତି ।

ଗଢ଼ଜାତ ରାଜାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଓଡ଼େଇକଳା ରାଜା ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ ଯେ ସେମାନେ ରାଜାମାନଙ୍କର କମିଟିକୁ ଏ ସବୁ ବିଷୟ ଜଣାଇଦେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥାରେ ସେମାନେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମତାମତ ଦେଇ ପାରନ୍ତେ ନାହିଁ । ସେ କହିଲେ ଯେ କ୍ୟାବିନେଟ ମିଶନଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବ ଓ ବ୍ରିଟିସ୍ ସାବରୌମ ଲେଡ଼ର ଅବସ୍ଥାନ ଫଳରେ ସାମାନ୍ୟ କେତୋଟି କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିଷୟ ଉଡ଼ା ବାକି ସବୁ ସମ୍ପର୍କରେ ଗଢ଼ଜାତଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଦେଶପରି ସ୍ୱାଧୀନ ରହିବେ, କିନ୍ତୁ ଏହା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଶାନ୍ତିଶୃଙ୍ଖଳା ରକ୍ଷାପାଇଁ ବ୍ରିଟିସ୍ ସରକାରଙ୍କଠାରୁ ଯେଉଁ ସାହାଯ୍ୟ ମିଳୁଥିଲା ସେଥିରୁ ସେମାନେ ବଞ୍ଚିତ ହେବେ । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ନିଜ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଗୋଟିଏ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କରି ପଡ଼ୋଶୀ ପ୍ରଦେଶ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧିତ କ୍ୟାବିନେଟ ମିଶନଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବର ‘କ’ ଦଫା ବଞ୍ଚିତ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ସହଯୋଗ ଲାଭିବା ଦରକାର ହେବ ।

ଗଢ଼ଜାତ ଗୁଡ଼ିକ ସବୁବେଳେ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ସହଯୋଗ କରି ଆସୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ୧୯୩୮ ରେ ଯେତେବେଳେ କଂଗ୍ରେସ ମନ୍ତ୍ରିମଣ୍ଡଳ ସମବାକୁ

ଆସିଲେ ସେତେବେଳେ ଗଡ଼ଜାତମାନଙ୍କରେ ଆନ୍ଦୋଳନ ଲାଗିଲା ଓ ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନକାରୀମାନଙ୍କୁ କଂଗ୍ରେସ ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳ ଉତ୍ସାହ ଦେଉଥିଲେ । ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବରଗଣୀରେ ଲେଖାଅଛି :—

“Later when the Parlakimedi Ministry came into power they showed friendly and neighbourly attitude towards the States and as a result the Orissa University came into being with the co-operation of the States and the Province. Unfortunately again, with the advent of the Congress Ministry the same agitation has been revived, the Press reports challenging the very existence of the States and their Rulers, and Congress workers going into the States to foment discontentments. Nazi methods were being advocated to win over the people against the States and their rulers for which the Rulers thought that the present Ministry was responsible.”

“ପରେ ସେତେବେଳେ ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡି ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳ ଶାସନସ୍ଥର ଗୁଡ଼ିକଲେ (ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡି ମହାରାଜା, ପଣ୍ଡିତ ଗୋଦାବରୀଶ ମିଶ୍ର ଓ ଶ୍ରୀ ରାଜାଜୀ ଶାସନ ଶାସକ ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳ ଗଠିଥିଲେ) ସେମାନେ ଗଡ଼ଜାତ ପ୍ରତି ବନ୍ଧୁ ଓ ପଡ଼ୋଶୀ ମନୋଭାବ ଦେଖାଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ଫଳରେ ଗଡ଼ଜାତ ଓ ପ୍ରଦେଶର ସହଯୋଗରେ ଓଡ଼ିଶା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ଥାପିତ ହେଲା । ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟକୁ କଂଗ୍ରେସ ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳ ଆସିବାରେ ପୁଣି ଆନ୍ଦୋଳନ ଧୁର୍ଣ୍ଣ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ଗଡ଼ଜାତ ଓ ତାର ଶାସକମାନଙ୍କର ଅସ୍ତିତ୍ୱକୁ ଅସ୍ଥିକାର କରି ଧମ୍ମାଦପପମାନଙ୍କରେ ଲେଖା ବାହାରୁଛି । କଂଗ୍ରେସ କର୍ମୀମାନେ ଗଡ଼ଜାତ ଉତ୍ତରକୁ ଯାଇ ଲୋକଙ୍କୁ ତେଜାଉଛନ୍ତି । ଗଡ଼ଜାତ ଓ ରାଜାମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲୋକଙ୍କୁ ମତାଇିବା ପାଇଁ ନାଜୀ ପ୍ରଣାଳୀ ଅନୁସରଣ କରାଯାଉଛି । ଏଥିପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ କଂଗ୍ରେସ ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳ ଦାୟୀ ବୋଲି ରାଜାମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ।”

“If such agitation could be checked during the Parlakimedi Ministry, why could it not be checked now ? Mr. Mahtab said that he could not pass a legislation against the Press, as their motto was freedom of speech and press, but the Raja of Saraikella pointed out to him

that they do not want any anti-press legislation to curb the freedom of the Press, but said that whenever any false report against the States is published in the Press, the Ministry or Mr. Mahatab can challenge the statement by merely quoting the words "it is not true" and in the same way false reports about the States should be contradicted. Mr. Mahatab said that during the Parlakimedi Ministry the D.I.R. was in force which was not the case now and when the foundation stone of the Hirakud Dam was laid there was no agitation but now the agitation has started and how could he be held responsible for it ? ”

“ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନ ଯଦି ପାରଳାଖେମଣ୍ଡି ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳ ବେଳେ ଦବାଇ ଦିଆଯାଇ ପାରୁଥିଲା ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହା ନ ହୋଇ ପାରୁଛି କାହିଁକି ? ଶ୍ରୀ ମହତାବ କହିଲେ ଯେ ସେ ସମ୍ବାଦପତ୍ରମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଇନ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ । କାରଣ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ସ୍ୱାଧୀନତା ଓ ମତ ପ୍ରକାଶର ସ୍ୱାଧୀନତା ତାଙ୍କର ଆଦର୍ଶ । କିନ୍ତୁ ଗଢ଼େଇକଲାର ରଜା ସାହେବ ତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ସମ୍ବାଦପତ୍ରର ସ୍ୱାଧୀନତା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବା ପାଇଁ ସେ କୌଣସି ଆଇନ ଚାହୁଁ ନାହାନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ଗଢ଼ଜାତମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ କୌଣସି ମିଥ୍ୟା ସମ୍ବାଦ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ ସେତେବେଳେ ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳ ବା ଶ୍ରୀ ମହତାବ ତାର ପ୍ରତିବାଦ କରି ତାହା ସତ୍ୟ ନୁହେଁ ବୋଲି କହିବା ଉଚିତ । ଏହିଭଳି ଭାବରେ ଗଢ଼ଜାତ ସମ୍ପର୍କରେ ମିଥ୍ୟା ସମ୍ବାଦର ପ୍ରତିବାଦ ହେବା ଉଚିତ । ଶ୍ରୀ ମହତାବ କହିଲେ ଯେ ପାରଳାଖେମଣ୍ଡି ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳ ବେଳେ ଡ. ଆଇ. ଅର୍. ଖୁଲୁ ରହିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହା ନାହିଁ । ଫରାଦୀ ବନ୍ଦର ଶୁଭ ଦିଆଗଲାବେଳେ କୌଣସି ଆନ୍ଦୋଳନ ନ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆନ୍ଦୋଳନ ଚାଲିଛି ଓ ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଦାୟୀ କରାଯାଇ ପାରେ କି ?”

“Mr. Mahatab said that he saw Maharaja of Patna helping the Hirakud agitation to which the Maharaja of Sonapur and the Raja of Saraikella said that not a single pie was subscribed for it. Then the Maharaja of Sonapur said that if he could not use his legal force he could use his moral support by issuing statements etc.”

“After explaining the benefits of the proposed Union, the Raja of Saraikella pointed out that the Rulers’ Union would be strong enough to stand on its own legs. Mr. Mahatab proposed that Orissa also might be taken as a unit in the Union.”

“ଶ୍ରୀ ମହତାବ କହିଲେ ଯେ ପାଟଣାର ମହାରାଜା ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାର ସେ ଦେଖିଛନ୍ତି । ଏହାର ଉତ୍ତରରେ ସୋନପୁରର ମହାରାଜା ଓ ଷଡ଼େଇକଲାର ରାଜା କହିଲେ ଯେ ଏଥିପାଇଁ ପରସାଟିଏ ବ ନିଆଯାଇ ନାହିଁ । ସୋନପୁରର ମହାରାଜା କହିଲେ ଯଦି ଶ୍ରୀ ମହତାବ ଆଇନ ପ୍ରୟୋଗକରି ଏହା କରି ନ ପାରନ୍ତି ତେବେ ଅନ୍ତତଃ ବହୁତ ଇତ୍ୟାଦି ଦେଇ ତାଙ୍କର ନୈତିକ ସମର୍ଥନ ଦେଇପାରନ୍ତି ।”

“ପ୍ରସ୍ତାବିତ ‘ଇଉନିୟନ’ର ଉପକାର ବୁଝାଇ ଷଡ଼େଇକଲାର ରାଜା ଦର୍ଶାଇଲେ ଯେ ରାଜ.ମାନଙ୍କ ଇଉନିୟନ ନିଜ ଗୋଡ଼ରେ ଛୁଡ଼ା ହେବା ଭଳି ଟାଣହୋଇ ପାରିବ । ଶ୍ରୀ ମହତାବ ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ ଯେ ସେ ଇଉନିୟନରେ ଡିଡ଼ିଶା ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଇଉନିଟ ହିସାବରେ ନିଆଯାଇପାରେ ।”

“To this point, after quoting figures, the Raja of Saraikella pointed out that area and income being almost equal, a Union with the Orissa Province will put a burden of extra 62 lakhs of population on the Union with Orissa.”

“Mr. Mahatab said that they had no objection to the proposed Union with the Chhattisgarh States if the Orissa province might be taken as a Unit and whatever name—Koshal, Mahakoshal or any other might be given to the proposed Union. The Raja-Saheb of Saraikella said that in that case also the population of Orissa being 90 lakhs, it will always have a majority and as such dictate terms to the minorities in the States to which Mr. Mahatab replied that population factor did not always count and it was the intelligent people, however small they might be, who would always lead the rest.”

“ଏହି ସମ୍ପର୍କରେ ହିସାବ ଉଦ୍ଧାର କରି ସତେଇକଲା ରଜା ଦର୍ଶାଇଲେ ଯେ ଗଡ଼ଜାତ ଓ ପ୍ରଦେଶର ଆୟତନ ଏବଂ ଆୟ ପ୍ରାୟ ସମାନ ଥିବାରୁ ଡିଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ସହିତ ମିଶି ଗୋଟିଏ ଇଉନିୟନ ଗଢ଼ିଲେ ଡିଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶର ଅଧିକା ୭୨ ଲକ୍ଷ ଲୋକଙ୍କ ଘର ଇଉନିୟନ ଉପରେ ପଡ଼ିବ ।

ଶ୍ରୀ ମହତାବ କହିଲେ ଯେ ଯଦି ଡିଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶକୁ ଗୋଟିଏ ଇଉନିଟ ହିସାବରେ ନିଆଯାଏ ତେବେ ଛତିଶଗଡ଼ ଗଡ଼ଜାତରୁଡ଼ିକର ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଇଉନିୟନରେ ମିଶ୍ରଣରେ ତାଙ୍କର କୌଣସି ଆତ୍ମି ନାହିଁ । ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଇଉନିୟନକୁ କୋଶଳ, ମହାବଳାଶଳ ବା ଅନ୍ୟ ଯେକୌଣସି ନାମ ଦିଆଯାଇପାରେ । ସତେଇକଲାର ରଜାସାହେବ କହିଲେ ଯେ ଡିଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶର ଲୋକ ସଂଖ୍ୟା ୯୦ ଲକ୍ଷ ହୋଇଥିବାରୁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଇଉନିୟନରେ ସେମାନେ ସଂଖ୍ୟାଗରିଷ୍ଠ ହେବେ ଓ ତେଣୁ ସେମାନେ ସଂଖ୍ୟାଲଘୁ ଗଡ଼ଜାତବାସୀଙ୍କ ଉପରେ ଜବରଦସ୍ତି ତାଙ୍କ ମତ ଲଦିଦେଇ ପାରିବେ । ଶ୍ରୀ ମହତାବ କହିଲେ ଯେ ଲୋକସଂଖ୍ୟା ସବୁବେଳେ ବଢ଼ି କଥା ନୁହେଁ । ଯେତେ ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଲୋକେହିଁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ନେତାହେବେ ।”

“Then the Rajasaheb of Saraikella asked whether Mr. Mahatab is ready to enter their Union on their terms. Mr. Mahatab asked Raja Saheb of Saraikella what their terms were to which the Raja of Saraikella replied that he could not divulge his terms without consulting his brother Rulers and asked Mr. Mahatab to supply his scheme or schemes so that they could consider it carefully.”

“ତତ୍ପୁ” ସତେଇକଲାର ରଜା ପଚାରିଲେ—ରଜାମାନଙ୍କ ସର୍ତ୍ତରେ ତାଙ୍କ ଇଉନିୟନରେ ଯୋଗ ଦେବାକୁ ଶ୍ରୀ ମହତାବ ରଜା ହେବେ କି ? ଶ୍ରୀ ମହତାବ ପଚାରିଲେ—ସେମାନଙ୍କର ସର୍ତ୍ତ କଣ । ସତେଇକଲାର ରଜା କହିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗୀ ରଜାମାନଙ୍କ ସହିତ ପରାମର୍ଶ ନ କରି ଏହା ପ୍ରକାଶ କରି ପାରିବେନାହିଁ । ଶ୍ରୀ ମହତାବଙ୍କୁ ସେ କହିଲେ ତାଙ୍କର କଣ ପ୍ରସ୍ତାବ ଥିଲେ ଦିଅନ୍ତୁ—ସେମାନେ ତାହା ସାବଧାନତାର ସହିତ ବିଚାର କରିବେ ।”

ଅନ୍ୟ କଥା ଯାହାହେଉ, ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟସାଧନ ଦିଗରେ ଏ ଆଲୋଚନାରୁ କିଛି ଫଳ ଫଳିବା ଆଶା ଦେଖାଗଲା ନାହିଁ । ତେଣୁର ଅଫ ପ୍ରିନ୍ସେସର

ରାଜସେଲର ଗୋପାଳର ନବାବଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଆଗରତନା କଲେ ହୁଏତ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଦେଶ ଯିବ ଏହି ଆଶା ନେଇ ଶାସ୍ତ୍ର ମତାବ ଗୋପାଳ ଯାଇ ନବାବଙ୍କର ଅତିଥି ହୋଇ ଦୁଇଦିନ ରହି ମରୁ ବନ୍ଧୁ ନବାବଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଚଳି ଚଳି କରି ଆଲୋଚନା କଲେ । କେତେକ ବସ୍ତୁରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବୁଝାବୁଝି ହୋଇ ଗଲା । ତା' ପରେ କନସ୍ଟିଟ୍ୟୁସନାଲ ଏଡଭାଇଜର ସାର ବି. ଏନ୍. ରାୟଙ୍କୁ ଡେଃ ଡାକର ମତାମତ ମାଗିବା କରି ଶାସ୍ତ୍ର ମତାବ ସେୟା ଓ ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ ଆଗେଇ ଚାଲିଲେ ।

ଏଣେ ପାଟଣା ମହାରାଜା ପ୍ରଭୁର ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ ଯେ ଡିଡ଼ିଶାରେ ଏହି ଗଡ଼ଜାତ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଓ ସମ୍ବଲପୁର ଲାଲ ଡିଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୁଏ, ସେମାନେ ପୁରାତନ କୋଶଳ ରାଜ୍ୟର ଅଂଶ । ସମ୍ବଲପୁର-ବାସୀଙ୍କୁ ଏ ଦିଗରେ ମତାବଦାପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସୁଯୋଗ ମିଳିଗଲା । ଶ୍ରୀରାଜୁଦ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟ ସେତେବେଳକୁ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥାଏ ଓ ସେଥିପାଇଁ ଟିକାଧିକ ହାମ ଏକୁଆର କରିବା ଦରକାର ପଡ଼ିଗଲାଣି । ସେହିମାନଙ୍କର ଜମି ଚାଲି ଯାଉଛି ସେମାନେ ବଡ଼ ବହୁତ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ପାଟଣା ମହାରାଜାଙ୍କର ଡିଡ଼ିଶା-ବିରୋଧୀ ଓ ମିଶ୍ରଣ-ବିରୋଧୀ ହାକ ଏବଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଓ ପରିରକ୍ଷା ସାହାଯ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହ ଓ ଉତ୍ତେଜନା ଯୋଗାଇଲା । ଡିଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କର ସୁଦୃଢ଼ ଓ ଆଶୁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଫଳରେ ପଡ଼ିଥିବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଓ ପାଟଣା ମହାରାଜାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ପ୍ରତି ଭାରସରସ୍ବକ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରଗଲା । ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ଟିକ୍ ସାବଦତ୍ତ ଆମର ଚିନ୍ତାକଳୀନ ଗରୁଡ଼ିର ସାର ଚନ୍ଦ୍ରଲ ସିଂହଙ୍କ ପାଖକୁ ୧୯୨୭ ଜାନୁଆରୀ ୮ ତାରିଖରେ ଯେଉଁ ଚିଠି ଲେଖିଥିଲେ ସେଥିରେ ସେ ଲେଖିଥିଲେ :—

“He welcomes the move in Sambalpur to join the Eastern States Federation and sees nothing objectionable in such a move pointing out the many proposals in other parts of India for New Provinces.

As you probably know the Patna Rulers have always claimed that they were unjustly deprived of certain parts of Sambalpur territory by the British when they took over from the Bhonslas. Only a few years ago the present Maharaja of Patna, unsuccessfully memorialised the Viceroy for the rendition of these parts. He, however, appreciates that such matters can only be settled by negotiation and through the Constituent Assembly.”

“ପୂର୍ବ ଗଡ଼ଜାତ ଫେଡ଼େରେସନରେ ଯୋଗଦେବା ପାଇଁ ସମ୍ବଲପୁରରେ ଯେଉଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଛି ତାକୁ ସେ (ପାଟଣା ମହାରାଜା) ସ୍ୱାଗତ କରୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ମତରେ ଏଥିରେ ଆପଣି କରିବାର କିଛି ନାହିଁ । ଭାରତର ଅନ୍ୟ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ପ୍ରଦେଶ ସୃଷ୍ଟି ପାଇଁ ନାନା ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଉଛି ବୋଲି ମଧ୍ୟ ସେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ।

ଆପଣ ବୋଧହୁଏ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ପାଟଣାର ରାଜାମାନେ ବରାବର ଦାଗ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଭୋନ୍ସଲମାନଙ୍କଠାରୁ ଇଂରେଜମାନେ ରାଜ୍ୟ ଦଖଲ କଲବେଳେ ପାଟଣା ରାଜାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ବଲପୁରର କେତେକ ଅଂଶ ଅନ୍ୟାୟଭାବେ ଛଡ଼ାଇ ନେଇଛନ୍ତି । ଅଳ୍ପ କେତେବର୍ଷ ତଳେ ପାଟଣାର ବର୍ତ୍ତମାନ ମହାରାଜା ବଡ଼ଲୁଟିଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ଅଞ୍ଚଳ ଫେରି ପାଇବାପାଇଁ ଏକ ସ୍ୱାରକପତ୍ର ଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେଥିରେ ସେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ନ ଥିଲେ । ସେ ଅବଶ୍ୟ ବୁଝୁଛନ୍ତି ଯେ ଏଭଳି ବିଷୟର ସମାଧାନ କେବଳ ଆନ୍ତର୍ଗାମି ଆନ୍ଦୋଳନଦ୍ୱାରା ଓ ଶାସନବିଧାୟକ ସଭା ଜରିଆରେ ହୋଇ ପାରିବ ।”

“The Maharaja mentioned other incidents which in his mind conclusively proved that deliberate campaign had been fomented from Cuttack to embarrass his Government. In view of all this subversive activity from Orissa he asks how could it be expected that he would not welcome a move in Sambalpur to re-establish the old hereditary association with Patna and neighbouring States ?”

“ମହାରାଜା ଅନ୍ୟ କେତେକ ଘଟଣାର ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଯଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ମତରେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ଯେ ତାଙ୍କ ସରକାରକୁ ହଇରାଣ କରିବାପାଇଁ କଟକରୁ ଜାଣି ଶୁଣି ଆନ୍ଦୋଳନ କରାଯାଇଛି । ଡିଡ଼ଗାରୁ ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ବହୁଦୂର ଏ ଭଳି ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରମୂଳକ ଆନ୍ଦୋଳନ ହେଉଥିବା ବେଳେ, ପାଟଣା ଓ ପଡ଼ୋଶୀ ଗଡ଼ଜାତମାନଙ୍କ ସହ ମିଶି ତାଙ୍କ ପୂର୍ବବଶେଷଙ୍କ ସ୍ମରଣାର୍ଥରେ ହେବା ପାଇଁ ସମ୍ବଲପୁରରେ ହେଉଥିବା ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ସେ କପରି ବା ସ୍ୱାଗତ ନ କରିବେ ବୋଲି ପ୍ରଶ୍ନ କରିଛନ୍ତି ।”

ସ୍ୱୟଂ ପାଟଣା ମହାରାଜା ତାଙ୍କ ୧୯୪୭ ଫେବୃଆରୀ ୧୦ ତାରିଖ ଚିଠିରେ ଆହୁରି ସ୍ପଷ୍ଟ କରି ଡିଡ଼ଗେଡ଼ ପଲଟିକାଲ ଏଜେଣ୍ଟଙ୍କୁ ଲେଖିଥିଲେ—

“Further, as is well-known, it was Mr. Mahatab who started this agitation for amalgamation of States with the

Province of Orissa and only as a counter-blast, the movement for amalgamating Sambalpur with the Eastern States and forming the Koshal Province was launched."

“ପୁଣି ଏକଥା ଜଣାଶୁଣା ଯେ ଶ୍ରୀ ମହତାବ ଗଢ଼ଜାତଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରଦେଶ ସହ ମିଶାଇ ଦେବାପାଇଁ ଆନ୍ଦୋଳନ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ତେଣୁ ଏହାର ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର ସ୍ୱରୂପ ସମ୍ବଲପୁରକୁ ପୁଣି ଗଢ଼ଜାତ ସହ ମିଶାଇ ଗୋଟାଏ କୋଶଳ ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ ଆନ୍ଦୋଳନ ଆରମ୍ଭ କରାଗଲା ।”

୧୯୪୭ ମାର୍ଚ୍ଚ ୨ ତାରିଖରେ ସାର୍ ତରୁଲଲ ଶ୍ରୀୟୁକ୍ତ ମହତାବଙ୍କୁ ଲେଖିଲେ ”

“I have just heard from His Excellency the Viceroy that Corfield has again warned the Maharaja of Patna against associating himself with any agitation against the Orissa Government.”

“ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମାନ୍ୟବର ବଡ଼ଲଟକଠାରୁ ଶୁଣିଲି ଯେ କରଫିଲ୍ଡ ପାଟନା ମହାରାଜାଙ୍କୁ ପୁଣି ସତର୍କ କରି ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ବରୁଦରେ କୌଣସି ଆନ୍ଦୋଳନ ସହିତ ନିଜକୁ ସମ୍ପର୍କ ନ କରନ୍ତୁ ।”

ଇତିମଧ୍ୟରେ ଭିତରେ ଭିତରେ ପଲିଟିକାଲ ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟ ଚଳାଇଥିବା ଆଉ ଗୋଟିଏ ମସୂଧା ସର୍ଦ୍ଦାର ପଟେଲଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଏଡ଼ି ପାରିଲା ନାହିଁ । ପୁଣି ଗଢ଼ଜାତମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରି ହାଇଦ୍ରାବାଦ ସଙ୍ଗେ ଯୋଡ଼ି ଗୋଟିଏ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ‘ଇଉନିଟ୍’ ଗଠନ କରିବାର ଭିତରୀ ଉଦ୍ୟମ ପଦାରେ ପଡ଼ିଗଲା । ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଦୁଇ ପ୍ରଧାନଙ୍କ ହାଇଦ୍ରାବାଦ ସରକାରଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଗୁପ୍ତ ପରାମର୍ଶ ବି ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଏହା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲେ ହାଇଦ୍ରାବାଦ ଓ ପୁଣି ଗଢ଼ଜାତ ମଧ୍ୟରେ ବସ୍ତ୍ରର ଗଢ଼ଜାତ ହୋଇଥାନ୍ତା ଯୋଗସୂତ । ତତ୍କାଳୀନ ଛତିଶଗଡ଼ର ପଲିଟିକାଲ ଏଜେଣ୍ଡ ମିଷ୍ଟର ଗୁନସି ପୁଣି ଗଢ଼ଜାତ ରେସିଡ଼େଣ୍ଟଙ୍କ ସେକ୍ରେଟେରୀଙ୍କ ପାଖକୁ ୧୯୪୭ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ ତାରିଖରେ ଯେଉଁ ଚିଠି ଲେଖିଥିଲେ ସେଥିରୁ ଏ ଉଦ୍ୟମର କିଛି କିଛି ଆଭାସ ମିଳୁଛି । ସେ ଲେଖିଥିଲେ :—

“With regard to the particular proposal that Bastar and perhaps Kanker should go in with Hyderabad to form a composite unit, I have frequently considered this possibility myself and failing the formation of an Eastern

States unit, I would be inclined to advocate this course for Bastar and Kanker and should like to sound the Ruler of Kanker, not now, but later, if and when it is clear that no Eastern States unit will form. Presumably if Hyderabad were taken on the idea they would make their own approach. Much naturally would depend upon the precise nature of the proposal and guarantees they could give."

“ବିଶେଷ କରି ବସ୍ତର ଓ ସମ୍ବରତ୍ତ କାଙ୍କେରକୁ ହାଇଦ୍ରାବାଦ ସହିତ ମିଶାଇ ଗୋଟିଏ ମିଳିତ ଇଉନିଟ୍ ଗଢ଼ିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ମୁଁ ଅନେକ ଥର ବିଚାର କରି ଅଛି । ଯଦି ପୂର୍ବ ଗଢ଼ଜାତମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଗୋଟିଏ ଇଉନିଟ୍ ଗଢ଼ା ଯାଇ ନ ପାରେ ତେବେ ବସ୍ତର ଓ କାଙ୍କେର ପାଇଁ ଏ ଭଳି ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ମୁଁ ପକ୍ଷପାତୀ । ଯଦି ପୂର୍ବ ଗଢ଼ଜାତ ଇଉନିଟ୍ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ସ୍ପଷ୍ଟ ଜଣା ପଡ଼ିବ ତେବେ ମୁଁ କାଙ୍କେରର ରାଜାଙ୍କ ଆଗରେ ଏ କଥା ପକାଇବି । ଯଦି ହାଇଦ୍ରାବାଦକୁ ନିଆଯାଏ ତେବେ ଖୁବ୍ ସମ୍ବରତ୍ତ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ନିଜ ଭିତରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି ଘିର କରିବେ । ଅବଶ୍ୟ ସେମାନେ ଠିକ୍ କିଭଳି ପ୍ରସ୍ତାବ ଓ ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ଦେବେ ତାହା ଉପରେ ଅନେକ କଥା ନିର୍ଭର କରୁଛି ।”

ସେ ପୁଣି ଲେଖିଥିଲେ :—

“I suppose a much bigger unit would not be feasible viz. Hyderabad, Eastern States and Orissa. With Hyderabad in the unit, the smaller States (which would still have to join as a unit within a unit) would not feel so afraid of Orissa.”

“ମୁଁ ମନେ କରେ ହାଇଦ୍ରାବାଦ, ପୂର୍ବଗଢ଼ଜାତ ଏବଂ ଓଡ଼ିଶାକୁ ମିଶାଇ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଇଉନିଟ୍ ଗଢ଼ିବା ସମ୍ଭବପର ହେବ ନାହିଁ । ହାଇଦ୍ରାବାଦ ଥିଲେ ସ୍ବତ୍ତ୍ବ ଗଢ଼ଜାତମାନେ ଆଉ ଓଡ଼ିଶାକୁ ଡରନ୍ତେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ତ ଏହି ଇଉନିଟ୍‌ର ସ୍ବତ୍ତ୍ବ ଅଂଶ ରୂପେ ରହନ୍ତେ ।”

ଏ ଭଳି ଅଭିସନ୍ଧର ସୂଚନା ପାଇ ଭାରତ ସରକାର ଖୁବ୍ ତତ୍ପରତାର ସହିତ ଅଗ୍ରଣର ହୋଇ ଏ ସମସ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ପଣ୍ଡା କରି ଦେଲେ ଯତ, କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ମନରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଧାରଣା ବଦଳି ନାହିଁ । ସେ ଏହି ରାଜା ମହାରାଜା ମାନଙ୍କୁ ମନଇଚ୍ଛା କାମ କରିବାକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ସ୍ବାଧୀନ ଭାରତ ପକ୍ଷରେ ତାହା

ନିରାପଦ ହେବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଉପାୟ କଣ ? ମାଲଗିରି ସେ ବାଟ ଦେଖାଇ ଦେଲା ।

ମାଲଗିରିରେ ଯେଉଁ ନାଟକ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ହାଇଦ୍ରାବାଦରେ ତାର ସମାପ୍ତ ହେଲା ।

ମାଲଗିରି ଯେପରି ଭାବରେ ଓଡ଼ିଶାକୁ ଆସିଲା ତାହା ରାଜାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଗୋଟାଏ ଆଲୋଡ଼ନ ସୃଷ୍ଟି କଲା । କେତେକେ କାଲର ଦାବୀକୁ ମାନ ନେଇ ତୁଳି ହୋଇ ରହିବା ଉଚିତ ପତ୍ତା ବୋଲି ଧରି ନେଲୁବେଳକୁ ଆଉ କେତେକେ ଓଲଟା ବାଟ ଖୋଜିଲେ । ପାଟନା ମହାରାଜା ଓ କଳାହାଣ୍ଡୀ ମହାରାଜା ଦ୍ଵିତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ତାହାର ସ୍ଵଳ୍ପ ସୂଚନା ନିମ୍ନଲିଖିତ ଚିଠିରୁ ମିଳୁଛି ।

ଇଷ୍ଟର୍ଣ୍ଣ ସ୍ପେଟ୍ସ ଏଜେନ୍ସିର ସ୍ପେଶାଲ ଅଫିସର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସତ୍ୟନାରାୟଣନ୍ ୧୯୪୭ ନଭେମ୍ବର ୨୮ ତାରିଖରେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କୁ ଲେଖିଲେ :—

“A contingent of Rulers are flying to Dehli tomorrow morning to confer with the Ministry of States and to place their views before the Hon'ble Minister. As I had indicated, there was a distinct cleavage between the Rulers. The revolt was led by Khairagarh who placed a note before the meeting favouring full and unconditional co-operation with the neighbouring provinces including merger of the States, if this be necessary. The other members of the Board notably Korea and Patna were against this suggestion.....”

“ଦଳେରାଜା ଦେଶୀୟରାଜ୍ୟଦ୍ଵୟର ସହିତ ଆଲୋଚନା କରି ମାନ୍ୟବର ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଆଗେ ତାଙ୍କ ମତାମତ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିବା ପାଇଁ କାଳସକାଳେ ଉଡ଼ାନାହାଜ ଯୋଗେ ଦିଲ୍ଲୀ ଯାଉଛନ୍ତି । ମୁଁ ଆଗରୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲି ଯେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସ୍ଵଳ୍ପ ମତଭେଦ ରହିଛି । ଖଇରାଗଡ଼ ରାଜା ବିଦ୍ରୋହ ଆରମ୍ଭ କରି ପ୍ରସ୍ତାବ ବାଢ଼ିଲେ ଯେ ପଡ଼ୋଶୀ ପ୍ରଦେଶ ସହ ବିନାସର୍ତ୍ତରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସହଯୋଗ କରାଯିବା ଉଚିତ । ଦରକାର ହେଲେ ଗଡ଼ଜାତଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଦେଶ ସହିତ ମିଶିଯିବା ଉଚିତ । ବୋର୍ଡ଼ର ଅନ୍ୟ ସଭ୍ୟମାନେ, ବିଶେଷତଃ କୋରିଆ ଓ ପାଟନା ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବର ବିରୋଧୀ ଥିଲେ ।”

ପୁଣି

“Some of the Rulers, I understand, left the meeting in disgust on the 27th November and many of them were of the view that each should take his own course and

decide for himself and scrap the Eastern States Union. The endeavour of Korea and Patna is a last minute endeavour to save the Union and to obtain recognition somehow or other. They, too, are conscious that if the Ministry of States is adamant they would have to bow, but are only taking a chance that their sweet persuasions might have some effect on the Ministry of States."

“ସେହି ରାଜାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକେ ବରକ୍ତ ହୋଇ ନଭେମ୍ବର ୨୭ ତାରିଖ ସନ୍ଧ୍ୟା ବାହାରିଗଲେ ବୋଲି ମୁଁ ଶୁଣୁଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକଙ୍କର ମତ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ବାଟ ଦେଖିବେ ଏବଂ ପୂର୍ବ ଗଢ଼ଜାତ ଇଉନିୟନ କଲୁନା ଗୁଡ଼ିବେ । କୋରିଆ ଏବଂ ପାଟନା ଏହି ଇଉନିୟନ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ବଞ୍ଚାଇବାପାଇଁ ଓ ସ୍ୱୀକାର କରାଇ ନେବାପାଇଁ ଅନୁମତେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ବୁଝୁଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ଦେଶୀୟ ରାଜ୍ୟ-ମନ୍ତ୍ରିଦ୍ୱାର ଅଟଳ ରହେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଗୋଟାଏ ଶେଷ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି, ଯଦି ତାଙ୍କ କୁହାବୋଲିଫଳରେ ଦେଶୀୟରାଜ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରିଦ୍ୱାର ଉପରେ କିଛି ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିପାରେ ।”

ପୁଣି

“Among the rulers who are joining are Patna, Kalahandi (who has been asked to reach Delhi) Korea, Khairagarh, Udaipur and one or two others. I understand Khairagarh sees no future for these States and the only way for their economic survival is merger with provinces even if it be at a later date.”

“ଯୋଗ ଦେଉଥିବା ରାଜାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି ପାଟଣା, କଳାହାଣ୍ଡି (ଏହାକୁ ଶୀଘ୍ର ଦିଲ୍ଲୀ ଯିବାପାଇଁ କୁହାଯାଇଛି) କୋରିଆ, ଖଇରାଗଡ଼, ଉଦୟପୁର ଏବଂ ଆଉ ଜଣେ ଦିନଶ । ମୁଁ ଶୁଣୁଛି ଖଇରାଗଡ଼ଙ୍କ ମତରେ ଏସବୁ ଗଢ଼ଜାତର ଆଉ କୌଣସି ଆଶା ନାହିଁ ଏବଂ ଆର୍ଥନାଟକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବଞ୍ଚିରହିବା ପାଇଁ ପ୍ରଦେଶ-ମାନଙ୍କସହ ମିଶ୍ରଣ ଛଡ଼ା ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଗତି ନାହିଁ । ହୁଏତ ଏହି ମିଶ୍ରଣ କିଛିକାଳ ପରେ ହୋଇପାରେ ।”

ଭାରତ ସରକାର ବୁଝିଲେ ଆଉ କାଳ ବିଳମ୍ବ କରିବା ଉଚିତ ହେବନାହିଁ । ଏ ବିଷୟରେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନ କଲେ ସ୍ୱାର୍ଥୀନ ଭାରତର ଏକତା ଓ ସଂଘଟ ପଥରେ ପଦେ ପଦେ ବାଧା ଓ ବିପଦ । ୧୯୫୭ ଡିସେମ୍ବର ୧୩ ତାରିଖରେ ସର୍ଦ୍ଦାର ପଟେଲ ଆସି କଟକରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଓ ରାଜା, ମହାରାଜା, ଗଭର୍ଣ୍ଣର, ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ—ସମସ୍ତଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସିଧାସଳଖ ଆଲୋଚନା କରି ମାତ୍ର ଦୁଇଦିନ ଭିତରେ ୨୫ଟି ଗଢ଼ଜାତ ରାଜ୍ୟର ରାଜାମାନଙ୍କର ସ୍ୱାକ୍ଷର ପସ୍ତ ପରି ୧୫ ତାରିଖ ଦିନ ଦିଲ୍ଲୀ ଫେରିଗଲେ ।

ପ୍ରାଦେଶିକ ଦେଶୀୟରାଜ୍ୟ ପରାମର୍ଶଦାତା ବୋର୍ଡ଼ରେ ଶ୍ରବଣ ଦେଇ ସର୍ଦ୍ଦାର ପଟେଲ ଓଡ଼ିଶା ସଂପର୍କରେ କହିଥିଲେ:—

“ As soon as my hands were free, I went to Orissa and called the Princes of the Eastern States together. I explained to them at length what my ideas were and how the solution that I had propounded, namely of merger in the province of Orissa was both in the interests of themselves and the people. But there would be no compulsion and they must sign only after they were convinced of the rightness of their course. They should place their signature only when they understood the nature of the document. Some of them, the smaller States, agreed after a few hours of deliberation but the bigger Rulers hesitated almost upto the end. I left Cuttack and was actually on the train preparing to leave for the aerodrome when I received a message from them that I should delay my departure for some time. I could do it indefinitely but agreed to stay on for another hour. At the end of that hour they had signed the agreement. Some people say that I compelled them to do it. This is all nonsense. The only compulsion that was exercised over them was that of events. I told them that speed was most important and that the greater the delay the more difficult would be the task of saving the States in future.”

“ମୁଁ ପୁରୁଷତ ପାଇଲ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଓଡ଼ିଶା ଗଲି ଏବଂ ପୂର୍ବ ଗଡ଼ଜାତର
 ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରି ମୋର ମନୋରାଜ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବୁଝାଇ
 ଦେଲି । ଏହିସବୁ ଗଡ଼ଜାତ ପ୍ରଦେଶ ସଙ୍ଗେ ମିଶିଗଲେ କିଭଳି ଉଭୟ ଓଡ଼ିଶା
 ପ୍ରଦେଶ ଓ ଏହି ଗଡ଼ଜାତ ରାଜା ଏବଂ ପ୍ରଜାଙ୍କର ହିତ ସାଧ୍ୟତା ହେବ ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ
 ମୁଁ ଭଲଭାବେ ବୁଝାଇ ଦେଇଥିଲି । ଏଥିପାଇଁ କୌଣସି ବାଧାବାଧକତା ନାହିଁ ।
 ରାଜାମାନଙ୍କର ଏହି ପତ୍ନୀର ସମୀଚୀନତା ବିଷୟରେ ହୃଦବୋଧ ହେଲେ ସେମାନେ
 ରୁକ୍ମ ସ୍ବାକ୍ଷର କରିବେ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଇଥିଲି । ଯେଉଁସବୁ
 କାଗଜାତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦସ୍ତଖତ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ତାର ମର୍ମ ଭଲକରି ବୁଝି
 ସେମାନେ ଦସ୍ତଖତ ଦେବା ଉଚିତ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲି ।
 ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକେ, ବିଶେଷରେ ଘୋଷ୍ଟ ଘୋଷ୍ଟ ଗଡ଼ଜାତ ରାଜାମାନେ
 ଅଳ୍ପ କେତେଦଣ୍ଡ ଆଲୋଚନା ପରେ ରାଜା ହୋଇଗଲେ କିନ୍ତୁ ବଡ଼ ବଡ଼ ରାଜାମାନେ
 ଶେଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦ୍ଵିଧା ପ୍ରକାଶକଲେ । ମୁଁ କଟକ ଗୁଡ଼ ବାହାରି ଆସିଲି ଏବଂ ରେଳରେ
 ବସି ଏକ୍ସପ୍ରେସ୍ ଅଭିମୁଖେ ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ସମୟରେ ଏହି ରାଜାମାନଙ୍କଠାରୁ
 ବାର୍ତ୍ତା ପାଇଲି ଯେ କିଛିକାଳ ପାଇଁ ମୋର ଯାତ୍ରା ସ୍ଥଗିତ ରଖିବା ଉଚିତ ।
 ମୁଁ ଅନିର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଟକାଳପାଇଁ ଏହା କରିପାରିଥାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଆଜି ତଥାପି ଅଧିକା ରହିବି
 ବୋଲି ରାଜା ହେଲି । ସେ ଦଣ୍ଡାକ ଶେଷବେଳକୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ରୁକ୍ମରେ
 ସ୍ବାକ୍ଷର ଦେଇ ସାରିଥିଲେ । କେତେକେ କହନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ବାକ୍ଷର
 କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟକଲି । ଏହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବାଜେ କଥା । ସେମାନଙ୍କୁ ଯଦି କେହି
 ବାଧ୍ୟ କରିଥାଏ, ସେ ହେଉଛି ଦଟ୍ଟଶାର ଗଡ଼ । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କହି ଦେଲି ଯେ
 ଯେତେ ଶୀଘ୍ର ଏ କାମ ଶେଷ ହୁଏ ତେତେ ମଙ୍ଗଳ । ବଳମ୍ବ ହେଲେ ଏହି ସବୁ
 ଗଡ଼ଜାତକୁ ରକ୍ଷା କରିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଅତି କଠିନ ହୋଇ ପଡ଼ିବ ।”

ଯେଉଁ କେତେକ ବଡ଼ ବଡ଼ ରାଜାମହାରାଜା କାଳ ଓ ଦଟ୍ଟଶାର ଦାସକୁ
 ମାନ ନ ପାରି ସଂସ୍ପୃକ୍ତ ହେଉଥିଲେ ସେମାନେ ଏକ ଆଲୋଚନା ରଖି ଦେଖିଲେ
 କ୍ଷତେଇକଳା ଖରସୁଆ ଆକାଶରେ । ସେତେବେଳକୁ ସେଠାରେ ଯେଉଁ ଗଣ୍ଡଗୋଳିଆ
 ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ତାର ଆବରଣ ତଳେ ପୂର୍ବାଞ୍ଚଳ ମୁନିଅନ ଗଠନର
 ଗୋଟିଏ ଶେଷ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଥିଲା । ଶ୍ଵରତ ସରକାରଙ୍କ ଗଡ଼ଜାତ ମିଶ୍ରଣ
 ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଅକାମୀ କରାଯିବାର ପତ୍ତା କଣ ସେ ବିଷୟରେ ସାର୍ ତେଜବାହାଦୁର
 ସାହୁ, ସାର ଆଲାଦୀ କୃଷ୍ଣସାମୀ ଆୟାଜାରକ ଭଳି ବିଶିଷ୍ଟ ଆଇନଜ୍ଞମାନଙ୍କର
 ମତ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇଥିଲା । ସେ ଅଞ୍ଚଳର ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କୁ କରାଯିବାର

ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନାନାପ୍ରକାର ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇ ଶ୍ରୀ ଜୟପାଳ ସିଂହଙ୍କ ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ ଦିଗରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ସାହାଯ୍ୟ ସହାନୁଭୂତିର ଭରସା ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଓଡ଼ିଶା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଜନମତ ସୃଷ୍ଟିକରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟାପକ ଆନ୍ଦୋଳନ କରାଯାଇଥିଲା ସେଥିରେ ଶ୍ରୀ ଜୟପାଳ ସିଂହ ମୁଖ୍ୟ ଭାଗ ନେଇଥିଲେ । ଶତେଇକଳା ଚରସୁଆଁରେ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ଥୋର ଦମନମାତ୍ର ଚଳାଇଛନ୍ତି ବୋଲି ଗୋଟିଏ ଅପପ୍ରଭୁର ଆରମ୍ଭ କରି ସେହି ଅନୁସାରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକମତ ସଂଗଠିତ କରିବା ଦିଗରେ ଗୋଟିଏ ଅଭିଯାନ ଚାଲିଲା । କୁମାର ଶ୍ରୀ ବିଜୟ ପ୍ରତାପ ଶ୍ରୀ ଜୟପାଳ ସିଂହଙ୍କୁ ଲେଖିଲେ :—

“It is reported that the Orissa authorities in the States are using their influence and also threatening people against any move for amalgamation with Bihar. They are also offering inducement to people to support the cause of Orissa. There has been entirely onesided show in the States and the people are under terror to act against Orissa interests. This cannot go on if an impartial enquiry is needed.”

“ଶବ୍ଦର ମିଳୁଛି ଯେ ଏହି ଗଢ଼ଜାତରେ ଓଡ଼ିଶା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଲୋକେ ଯେପରି ବିହାର ସଙ୍ଗେ ମିଶ୍ରଣ ପାଇଁ ଆନ୍ଦୋଳନ ନ କରନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ନାବ ପ୍ରୟୋଗ କରୁଛନ୍ତି ଓ ଲୋକଙ୍କୁ ଧମକତମକ ଦେଉଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶା ପକ୍ଷ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଲୋକଙ୍କୁ ନାନା ପ୍ରଲୋଭନ ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ଏହି ଗଢ଼ଜାତ ମାନଙ୍କରେ ସ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଏକତରଫା କାମ ଚାଲୁଛି ଏବଂ ଲୋକେ ଓଡ଼ିଶା ବିରୋଧରେ କାମ କରିବାକୁ ଭୟ କରୁଛନ୍ତି । ଯଦି ନିରପେକ୍ଷ ତଦନ୍ତ ହେବାର କଥା, ତେବେ ଏହା ଚାଲି ନ ପାରେ ।”

ସେ ପୁଣି ଲେଖିଲେ :—

“You are meeting your workers tomorrow at Ranchi whom you may have to instruct on the question and the line and nature of propaganda to be undertaken by them. I suggest to you to kindly depute to Saraikella and Kharswan, at least one dozen for each State of more capable and efficient workers. They will be required to stay on at Saraikella and Kharswan till the work of the Tribunal is over. Mind

that Saraikella and Kharswan will be the testing ground and the acid-test for the entire Jharkhand movement and our further success will greatly depend upon the results here."

“ଆସନ୍ତାକାଲି ତମେ ତମ କର୍ମୀମାନଙ୍କ ସହିତ ରାଞ୍ଚିଠାରେ ମିଳିତ ହେଉଛ । ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏ ବିଷୟରେ କି ବାଟରେ ଓ ଶକ୍ତିରେ ପ୍ରବୁଦ୍ଧ ଚଳାଇବାକୁ ହେବ ସେ ସଂପର୍କରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିପାରେ । ମୋର ପ୍ରସ୍ତାବ ଯେ ତମେ ଷଡ଼େଇକଳା ଓ ଖରସୁଆଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଜ୍ୟକୁ ୧୨ ଜଣ ଲେଖାଏଁ ଭଲ ବନ୍ଧୁ କର୍ମୀ ପଠାଅ । ଟିବୁନାଲ କାମ ଶେଷ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଏଠାରେ ରହିବେ । ମନେରଖ ଷଡ଼େଇକଳା ଖରସୁଆଁ ହେଉଛି ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ଏବଂ ସମଗ୍ର ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ ଆନ୍ଦୋଳନର ଅସଲ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ଏହିଠାରେ ହେବ ଏବଂ ଏଠାର ଜୟପରାଜୟ ଉପରେ ଆମର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସଫଳତା ବହୁ ପରିମାଣରେ ନିର୍ଭର କରିବ ।”

ପୁଣି

“I would also suggest that in a meeting at Tatanagar on the 18th instant you may also indicate your views there, so that the people may know their stand in the Tribunal. I would meet you here on the 17th and further discuss the question.”

“ମୁଁ ଆଜମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତାବ କରୁଛି ଯେ ଟାଟାନଗରଠାରେ ଆସନ୍ତା ୧୮ ତାରିଖ ଦିନ ସଂସାରଣ ସଭାରେ ତମେ ଏ ସଂପର୍କରେ ତମ ମତାମତ ଜଣାଇଦିଅ ଯେପରି କି ଲୋକେ ଟିବୁନାଲ ଆଗେ ଆମେ କି ଦାବୀ କରିବା ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟଭାବରେ ଜାଣିପାରିବେ । ମୁଁ ତମ ସଙ୍ଗେ ୧୭ ତାରିଖ ଦିନ ସାକ୍ଷାତ କରି ପୁଣି ଏ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବି ।”

୧୯୪୮ ଜାନୁଆରୀ ୧୧ ତାରିଖଠାରୁ ୧୮ ତାରିଖ ମଧ୍ୟରେ ଆଦିବାସୀ ନେତା ଶ୍ରୀ ଜୟପାଲ ସିଂହ ରୁଇବାସା, ରାଞ୍ଚି ଓ ଜାମସେଦପୁରଠାରେ ଯେଉଁ ଭାଷଣମାନ ଦେଇଥିଲେ ସେଥିରୁ ସେମାନଙ୍କର ଓଡ଼ିଶାବିରୋଧୀ କାର୍ଯ୍ୟ କଳାପର ସ୍ପଷ୍ଟ ସୂଚନା ମିଳୁଛି । ଗ୍ରେଟନାଗପୁର ଗଡ଼ଜାତମଣ୍ଡଳ ଭିତରୁ ଯେଉଁ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଓଡ଼ିଶାରେ ମିଶିଯାଇଥିଲେ, ଯଥା—ବଣେଇ, ବାମଣ୍ଡା, ଗାଙ୍ଗପୁର, ଷଡ଼େଇକଳା ଓ ଖରସୁଆଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଶା କବଳରୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ବିହାର ସହିତ ମିଶାଇ ଦେବାକୁ ସେ ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲେ ।

ବୁଝିବସା ସମ୍ମିଳନରେ ସେ କହିଥିଲେ :—

“ I want to tell you plainly that all the Rulers of the ten Chhotanagpur States want to come back to Chhotanagpur. I say “ to come back ”. They were with us before and they belong to us. We will not allow them to go outside Chhotanagpur. Geographically, they belong to Chhotanagpur. The people of these ten States are not Oriya-speaking, and the subjects have also expressed, in no uncertain terms, their determination to get back to Chhotanagpur. A plebiscite will corroborate what I say. I know that the Greater Orissa leaders have lost no time in making full use of their present opportunity to victimise the Rulers of the Chhotanagpur States, and, I want to warn them that the people of Jharkhand and Bihar proper will not rest till the invader has been driven out of the Chhotanagpur States. xxx”

“ଭ୍ରମନାମକୁ ମୁଁ ସମା କହିଦେବାକୁ ଚାହେଁ ଯେ ଦଶୋଟି ଛୋଟନାଗପୁର ଗଢ଼ଜାତର ରାଜା ଛୋଟନାଗପୁରକୁ ଫେରି ଆସିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି । ମୁଁ “ଫେରିଆସିବା” କଥା କହୁଛି । ସେମାନେ ଆଗରୁ ଆମ ସାଥରେ ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଆମ ଭିତରର । ଛୋଟନାଗପୁର ବାହାରକୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ ନାହିଁ । ଭୌଗୋଳିକ ଅବସ୍ଥିତି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେମାନେ ଛୋଟନାଗପୁରର । ଏହି ଦଶୋଟି ଗଢ଼ଜାତର ଲୋକ ଓଡ଼ିଆଭାଷୀ ନୁହନ୍ତି ଏବଂ ସେଠାର ପ୍ରଜା ଛୋଟନାଗପୁରକୁ ଫେରି ଆସିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ସକଳ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଜଣାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଗଣଭୋଟ ଦେଲେ ଏହାହିଁ ପ୍ରମାଣିତ ହେବ । ବୁଝିଥିଲେ ଓଡ଼ିଶାର ନେତାମାନେ ଏହି ସୁଯୋଗରେ ଛୋଟନାଗପୁର ଗଢ଼ଜାତର ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା କରୁଛନ୍ତି । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସାବଧାନ କରିବା ଦେଉଛି ଯେ ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ ଓ ଖୋଦ ବହାରର ଲୋକେ ଛୋଟନାଗପୁର ଗଢ଼ଜାତମାନଙ୍କରୁ ଆକ୍ରମଣକାରୀଙ୍କୁ ନ ଚଢ଼ିବା ଯାଏ ଥିବୁ ହେବେ ନାହିଁ ।”

ତା ୧୪-୧-୪୮ ରେ ରାସ୍ତାରେ:—

“The Greater Orissa leaders have no right to the Chhotanagpur States, but they have lost no time in

making full use of their presence, even as an interim arrangement, to victimise the rulers and the people. We have to act constitutionally, to negotiate with the Government of India for the merger of the ten Chhotanagpur States to the Bihar Administration, but, at the same time, we must not leave alone the rulers and their subjects to the mercy of the Orissa authorities. We must go to their help, to their rescue. We must send to these States concrete proof of the welcome that is waiting for them for their return to the Bihar Administration. We must tell them clearly that all the people of Bihar proper and certainly Jharkhandis are determined to make every sacrifice, so that not an inch of Chhotanagpur goes elsewhere. I do not want that we should pass empty resolutions. We must throw out the Orissa invaders and must not rest till the Chhotanagpur States are once again back in our fold. I, therefore, appeal for volunteers for this work. I want volunteers for the Life and Liberty of Jharkhand. The Adibasis of Kharswan have given their lives for our Life and Liberty; they have made the supreme sacrifice; they have shown us the way. Let us take up the challenge of the Greater Orissa leaders for our territory.”

୧୯୪୮ ଜାନୁଆରୀ ମାସ ୧୪ ତାରିଖରେ ଗଞ୍ଜାମରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଆଦିବାସୀ ମେଳାରେ ନିଶିଳଭାରତ ଆଦିବାସୀ ମହାସଭାର ସଭ୍ୟପତି ଶ୍ରୀ ଜୟପାଳ ସିଂହଙ୍କ ପ୍ରବଚନ ଶୁଣିବାକୁ କେତେକାଂଶ:—

“ବୃହତ୍ତର ଉତ୍କଳର ନେତାମାନଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠନାଗପୁର ଗଞ୍ଜାମ-ମଣ୍ଡଳ ଉପରେ ଲୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ରାଜା ଓ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ଦମନ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅନ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ କାଳୀନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଯେତେ ସମୟ ଏହି ଗଞ୍ଜାମ ଗୁଡ଼ିକ ଦଖଲ କରି ରହିଛନ୍ତି, ସେହି ସମୟତକର ସେମାନେ ପୂର୍ବ ସୁଯୋଗ ନେବାକୁ ଚାହାନ୍ତି । ମାତ୍ର ଆମକୁ ବୈଧାନିକ ଉପାୟରେ କାମ କରିବାକୁ ହେବ । ଶ୍ରେଷ୍ଠନାଗପୁର ଗଞ୍ଜାମମଣ୍ଡଳକୁ ବିହାର ଶାସନର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ

କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଆଲୋଚନା କରିବା, କିନ୍ତୁ ତା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଆମେ ଏହି ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଉପତ୍ତର ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ନ ପାରିବ । ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେ କୌଣସିମତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା । ଏହି ଗଢ଼ଜାତ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ବହାର ଶାସନର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ହାର୍ଦ୍ଦିକ ସ୍ଵାଗତ କରାଯିବ—ଆମକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏଥିର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ଦେଇଦେବା ଉଚିତ । ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପିଣ୍ଡାଦିରେ ଜଣାଇ ଦେବା ଉଚିତ ଯେ ବହାରର ଜନସାଧାରଣ ଏବଂ ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡମାନେ କୌଣସିମତେ ଗ୍ରେଟନାଗପୁରର ଇଷ୍ଟେ ଭୂମି ଅନ୍ୟ କେଉଁଠିକି ପ୍ରଦାନଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନୁହନ୍ତି । ମୁଁ ଭୁବେନା ଯେ ଆମେ ଏଠି ଖାଲି ପମ୍ପା ପ୍ରସ୍ତାବମାନ ଗ୍ରହଣ କରି ଚାଲିଯିବୁ । ଓଡ଼ିଶା ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଯେ କୌଣସିମତେ ବିଚାର କରାଯାଉ ହେବ ଏବଂ ଗ୍ରେଟନାଗପୁର ଗଢ଼ଜାତମଣ୍ଡଳ ଆମ ଅକ୍ତିଆରକୁ ଫେରି ନ ଆସିବ । ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମର ବିଶ୍ଵାସ ନାହିଁ । ଏହି କାମ ପାଇଁ ମୁଁ ସ୍ଵେଚ୍ଛାସେବକ ଭୁବେନା । ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡର ଜୀବନ ଓ ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ମୁଁ ସ୍ଵେଚ୍ଛାସେବକ ଭୁବେନା । ଖରପୁଆଁର ଆନ୍ଦୋଳନମାନେ ଆମ ଜୀବନ ଓ ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଦେଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ ମରଣକୁ ବରଣ କରିଛନ୍ତି; ସେମାନେ ଆମକୁ ବାଟ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ଆମ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ନେଇଯିବାକୁ ବୃହତ୍ତର ଉଚ୍ଚଳର ନେତାମାନେ ଯେଉଁ ଆହ୍ଵାନ ଦେଇଛନ୍ତି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେ ଆହ୍ଵାନର ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ହେବ ।”

୧୯୪୮ ଜାନୁଆରୀ ୧୮ ତାରିଖରେ ଜାମସେଦପୁରଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ ସମ୍ମିଳନୀରେ ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ଦେଇ ସେ କହିଥିଲେ :—

“As you are aware, I have been in constant touch with the rulers and the people’s organisations of the Chhotanagpur States, and, I can tell you with full confidence that they are determined to return to the Province of Bihar to regain their old status quo. I know what I am talking about. A plebiscite will corroborate what I say. Now it is our duty to give every help we can to the people of the Chhotanagpur States because the Orissa authorities are taking full advantage of their occupation, even as an interim arrangement.”

"It has appeared in the Press that a Commission will soon be visiting the Chhotanagpur States to decide the question of their merger to provinces. It is most essential that neutral administration should be immediately appointed and the people of the States given full facilities to express their views. Orissa authorities must clear out of States like Seraikella and Kharswan where, already, they are victimising the people into false assertions. There must be absolute fair play; otherwise, the plebiscite will be meaningless. The decision of the people must not be taken at the point of bayonet. There must be full freedom for their views."

"ଭୁବନେଶ୍ୱର ଜାଣ ସେ ମୁଁ ଗ୍ରେଟନାଗପୁର ଦେଶୀୟ ରାଜ୍ୟମଣ୍ଡଳ ଭିତରେ ରହିଥିବା ପ୍ରଜାଙ୍କ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଓ ରାଜାମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସଦାସଦ୍‌ବଦା ସମ୍ପର୍କ ରଖିଛି; ମୁଁ ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ କହିପାରେ ସେ ସେମାନେ ନିଜର ପୂର୍ବ କ୍ଷମତା ଓ ଅଧିକାର ବଜାଏ ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ବଢ଼ିରକୁ ଫେରି ଆସିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି । ମୁଁ ଯାହା କହୁଛି ସେ ବିଷୟରେ ମୋର ସ୍ପଷ୍ଟ ଧାରଣା ରହିଛି । ମୁଁ ଯାହା କହୁଛି ଗଣଭୋଟଦ୍ୱାରା ତାହା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଯିବ । ଗ୍ରେଟ ନାଗପୁର ଗଢ଼ଜାତମଣ୍ଡଳର ଲୋକଙ୍କୁ ସବୁମତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମର ଏକାନ୍ତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, କାରଣ ଓଡ଼ିଶା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଅନ୍ତଃବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଶାସକ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଦିଗକୁ ଅଧିକାର ପାଇଛନ୍ତି ତାର ପୂର୍ବ ଉପଯୋଗ କରୁଛନ୍ତି ।"

"ଖବର କାଗଜରେ ବାହାରିଛି ସେ ଗ୍ରେଟନାଗପୁର ଗଢ଼ଜାତମଣ୍ଡଳ କେଉଁ ପ୍ରଦେଶ ସଙ୍ଗେ ରହିବେ ତାହା ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ କମିଶନ ନିକଟରେ ଗ୍ରେଟନାଗପୁର ଗଢ଼ଜାତମଣ୍ଡଳ ପରିଦର୍ଶନ କରିବେ, ତେଣୁ ଗୋଟିଏ ନିରପେକ୍ଷ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଉପରେ ଏହି ଗଢ଼ଜାତମଣ୍ଡଳର ଶାସନ ଭାରକୁ ଦେଇ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଲୋକେ ସେପରି ନିର୍ଭୟରେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଧୀନମତ ବ୍ୟକ୍ତ କରିପାରିବେ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିଆଯିବା ଉଚିତ । ସତେଇକଳା ଓ ଖରସୁଆଁ ପରି ଗଢ଼ଜାତ ମାନଙ୍କରୁ ଓଡ଼ିଶା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଭାରକୁ ଅପସରି ଯିବା ନିତାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ । କାରଣ ସେମାନେ ମିଛକଥା କହିବାକୁ ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ଜୁଲିମ ତଳାଇଛନ୍ତି, ନିରପେକ୍ଷ ଭାବରେ ଗଣଭୋଟ ନିଆଯିବା ନିତାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ । ତାହା ନ ହେଲେ ଏ ଗଣଭୋଟର କୌଣସି ଅର୍ଥ ରହିବ ନାହିଁ । ବନ୍ଧୁକ ସଜୀନମୁନରେ କଦାପି ଲୋକମତ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇ ନପାରେ । ମତ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱାଧୀନତା ରହିବା ଉଚିତ ।"

ତେଣୁ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମହତାବ କଳିକା ଓ କେନ୍ଦୁଝରଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ
ଷଡ଼େଇକଳା ରାଜାସାହେବଙ୍କୁ ଯେତେ ବୁଝାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକଲେ ବି ସେ ଧସି
ଛୁଆଁ ଦେଲେ ନାହିଁ । ୧୯୩୮ ମାର୍ଚ୍ଚ ୩ ତାରିଖରେ ସେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମହତାବଙ୍କ
ପାଖକୁ ଲେଖିଲେ:—

“I again reiterate my views that I like to be away from
politics and an understanding with other rulers than me
would perhaps be more fruitful for your purpose.....
Political parleys have unpleasant consequences now as
before. I, therefore, would implore you to spare me from
them in future in the interest of mutual regard.”

“ମୁଁ ପୁଣିଥରେ ଜଣାଇ ଦେଉଛି ଯେ ମୁଁ ରାଜନୀତିରୁ ଅଲଗା
ହୋଇଯିବାକୁ ଚାହେଁ । ତେଣୁ ଆପଣଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପିତ୍ତି ପାଇଁ ମତେ ଗୁଡ଼ି ଅନ୍ୟ
ରାଜାମାନଙ୍କ ସହିତ ଗୋଟାଏ ରାଜନୀତି କରାଇନେଲେ ଅଧିକ ଫଳପ୍ରସ୍ତ ହେବ.....
ଅନ୍ତତଃ ପର ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ଏ ଭଳି ରାଜନୀତିକ ଆଲୋଚନାର ଫଳ ଭଲ
ହେବନାହିଁ । ତେଣୁ ଆମ ପାରସ୍ପରିକ ସମ୍ମାନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମୋତେ ଏହା
ଭିତରକୁ ଆଉ ନ ଟାଣିବାକୁ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛି ।”

କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ନ ଭୁଲି ଦିଲ୍ଲୀଯାଇ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମହତାବ ପାଟଣା ମହାରାଜା ଓ
ଷଡ଼େଇକଳା ରାଜାସାହେବଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି ୧୯୩୮ ଏପ୍ରିଲ ୨୦
ତାରିଖରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଲେଖିଲେ:—

“Whatever suggestions you and I have to make, we
may send them to the proper quarters; but I am very sorry
to say that a movement is sought to be started in order to
unsettle the present position.

ଆପଣଙ୍କର ଓ ମୋର ଯଦି କିଛି ପ୍ରସ୍ତାବ ଥାଏ ତାହା ଆମେ ଉପଯୁକ୍ତ
ସ୍ଥାନକୁ ପଠାଇବା ଉଚିତ । କିନ୍ତୁ ମୋର ଦୃଷ୍ଟି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥାକୁ ଓଲଟି-
ପାଲଟି କରିଦେବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଆନ୍ଦୋଳନର ସୂଚକ ହେଉଛି ।”
ଚିଠିରେ ପୁଣି ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ:—

“I shall be much obliged if you kindly keep aloof
from any such movement in the States.

“ଗଡ଼ଜାତରେ ଏଭଳି କୌଣସି ଆନ୍ଦୋଳନର ଆପଣ ଅନୁଗ୍ରହ କରି ଅଲଗା ହୋଇଗଲେ ବାଧ୍ୟତ ହେବ ।”

ଠିକ୍ ସେତିକିବେଳେ ଭିତରେ ଭିତରେ ଅନେକ କଥା ଘଟିଯାଉଥିଲା । ୧୯୪୮ ଅପ୍ରେଲ ୧୯ ତାରିଖରେ ଷଡ଼େଇକଳା ପଟ୍ଟାୟତ ସାହେବ ଶ୍ରୀ ଜୟଦେବ ଠାକୁରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଲେଖିଲେ:—

“OUR PREFERENCE IS FOR BIHAR SO THAT WE CAN LEAD THE OTHER STATES, IF WE ARE OUT OF THE CLUTCHES OF ORISSA.”

“ଆମେ ଚାହୁଁ ବିହାରକୁ ଯିବା । ଥରେ ଓଡ଼ିଶା କବଳରୁ ମୁକ୍ତହେଲେ ଆମେ ଅନ୍ୟ ଗଡ଼ଜାତମାନଙ୍କୁ ନେତୃତ୍ୱ ଦେଇପାରିବୁ ।”

ସେହି ଚିଠିର ଆଦ୍ୟ ଭାଗରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଥିଲା:—

“Delhi seems to respond to our appeals and prospects are bright that we may after all get the Prajaraaj of our dreams not polluted Orissa Raj Prajaraaj under the hegemony of Lord Jagannath of Cuttack Sahar.....”

“ଦିଲ୍ଲୀ ଆମ ନିବେଦନରେ ଟିକିଏ ଚରକଲପରି ଦିଶୁଛି । ଆମେ ଯେଉଁ ଧରଣର ପ୍ରଜାତନ୍ତ୍ର କଳ୍ପନା କରୁଛୁ ପରିଶେଷରେ ତାହା ମିଳିବ ବୋଲି ଦୃଢ଼ ଆଶା ରହିଛି । ଓଡ଼ିଶା ରାଜ ଅଧୀନରେ କଟକ ସହରର ଜଗନ୍ନାଥ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାହୁ ଛୁସାତଲେ ଦୃଷ୍ଟିତ ପ୍ରଜାତନ୍ତ୍ର୍ୟରେ ଆମେ ରହିବୁନାହିଁ ।”

ତା ୪୩୪୮ରେ ଷଡ଼େଇକଳା ରାଜା ସାହେବ କୁମାର ବିଜୟ ପ୍ରତାପଙ୍କୁ ଲେଖିଲେ:—

Secret

Camp—Patiala House, New Delhi
SARAIKELLA

DATED The 14th April, 1948.

My dear Majhiabhaiee,

You got a cheque for Rs.24,800/- from the Raja Sahab of Korea. Certain portion of this amount will have to be spent for the movement. Therefore, please issue a cheque for Rs.10,000/- (Rupees Ten thousand) in favour of Mr. M. S. Mahanty for the work. Mr. Mahanty will see you in this connection with this letter. Poti and myself have consulted on this.

Secret

Camp - Patiala House, New Delhi.

SERAIKELLA (56)

DATED The 4th April 1948

My dear Maythiababhai

You got a cheque for Rs 24,000/-
from the Raja Sahib of Kona. Certain
portion of the amount will have to be
spent for the movement. Therefore please
issue a cheque for Rs 10,000/- (Rupees
Ten thousand) in favour of Mr. M. S.
Mahanty for the work Mr. Mahanty
will see you in this connection with
this letter. I & myself have consulted on
this. We are all doing well. Hope
you are well. Tribunal is visiting SeraiKella
very soon & you should go on ^{go to SeraiKella} definitely without
delay.

As King

Kumar
Bejoyprabhat Singh Dn
3/1, Canal St
Calcutta

We are all doing well. Hope you are well. Tribunal is visiting Saraikella very soon and you should go to Saraikella without delay.

Yours affectionately,
Sd/- A. P. Singh

Kumar

Bijoypratap Singh Deo

3/1, Camac St.

Calcutta.

ପ୍ରିୟ ମହିତା ଭାଇ,

ଆପଣ କୋରୁଆ ରାଜା ସାହେବଙ୍କଠାରୁ ୨୪ ଡଜାର ୮ ଶହ ଟଙ୍କାର ଗୋଟିଏ ଚେକ୍ ପାଇଥିବେ । ଏହି ଟଙ୍କାର କେତେକାଂଶ ଆନ୍ଦୋଳନ ପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି କାମପାଇଁ ଦଶହଜାର ଟଙ୍କାର ଗୋଟିଏ ଚେକ୍ ଶ୍ରୀ ଏମ୍. ଏସ୍. ମହାନ୍ତିଙ୍କ ନାମରେ କାଟି ଦେବେ । ଏହି ପଦ ନେଇ ଶ୍ରୀ ମହାନ୍ତି ଆପଣଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସାକ୍ଷାତ କରିବେ । ପତ ଓ ମୁଁ ଏ ବିଷୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିଛୁ ।

ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଷଡ଼େଇକଳା ପରିଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଆସିବେ । ଆପଣ ଅବଲମ୍ବେ ଷଡ଼େଇକଳା ଚାଲିଯାଆନ୍ତୁ ।

କୁମାର

ବିଜୟ ପ୍ରତାପସିଂହ

୩୧ କାମାକ୍ଷୀ ଟ

କଲିକତା

ଆପଣଙ୍କର

ସ୍ନେହର

ସ୍ବା-ଏ. ପି. ସିଂହ

କଉନିଅନର କଲିକତା ଅଫିସ ଖାନତଲୁସ କରି ଯେଉଁ କାଗଜପତ୍ର ସରକାରଙ୍କର ହସ୍ତଗତ ହେଲା ସେଥିରୁ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରର ସମସ୍ତ ରହସ୍ୟ ଜଣା ପଡ଼ିଗଲା । ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ସଂଗ୍ରହ କରି ଶକ୍ତିମତ ଗୋଟାଏ ସଂଗଠନ ଗଢ଼ି ଓଡ଼ିଶାର ଚାନ୍ଦିଆଡ଼େ ବେତନ ଦେଇ ଲୋକ ନିୟୁକ୍ତ କରି ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କୁ କାରୁ କରି ଦେବାପାଇଁ ଭିତରେ ଭିତରେ ଯେଉଁ ଅଭିଯନ୍ତ୍ର ଚାଲୁଥିଲା ତାହା ସେହି ସମୟରେ ଜଣା ନ ପଡ଼ିଥିଲେ ପରିସ୍ଥିତି ଯେ କି ଆକାର ଧାରଣ କରିଥାନ୍ତା ତାହା ଅନୁମାନ କରିହେବ ନାହିଁ । ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ କେତେ କେତେ କର୍ମୀ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ଓ କେଉଁଠି କେତେଟା ସଭା ସମିତି ଡକାଯାଇ ଓଡ଼ିଶା ବିରୋଧୀ କାର୍ଯ୍ୟ କପରି କେତେଦୂର ଅଗ୍ରସର ହେଲା ତାହାର ମଧ୍ୟ ବିବରଣୀ ଏ

କାଗଜମାନଙ୍କରୁ ମିଳୁଛି । କେତେକ ଶୁଣି ମହାଶୟାନାମେ ବି କର୍ମୀହସାବରେ
କାମ ଲେଖାଇଥିବାର ପ୍ରମାଣ ରହିଛି । ଲକ୍ଷେ ଷାଠିଏ ହଜାର ଟଙ୍କାର ଗୋଟାଏ
ବଜେଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇ କର୍ମୀମାନଙ୍କର ମାସିକ ବେତନ, ଦାକଖର୍ଚ୍ଚ, ଅଫିସଖର୍ଚ୍ଚ,
ସବୁ କିତାକିତା କରି ଖଞ୍ଜାଯାଇଛି । ତାହାର ଗୋଟାଏ ପୂର୍ବ ହସାବ ୧୯୩୮ ଜୁଲାଇ
୧୨ ତାରିଖରେ ଆସେମ୍ବ୍ଲି ସମ୍ମୁଖରେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମହତାବ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିଥିଲେ ।
ତାକୁ ଆଉ ପୁନରବୀକ୍ଷିତ କରି ଲଭନାହିଁ । ଟଙ୍କାଗଣ୍ଡି ଚିଠି କେବଳ ଉଦ୍ଧାରକରାଗଲା ।

ମେ ମାସ ୯ ତାରିଖରେ ଶ୍ରୀ ଏମ୍. ଏସ୍. ମହାନ୍ତି କୁମାର ବିଜୟ ପ୍ରତାପକୁ
ଲେଖିଥିଲେ:—

“Four men from Saraikella just reached by car. Orissa Government creating awful complications. Situation extremely favourable since last evening. Have foregone engagements, extremely controlling Public Opinion. Pray confirm news of transfer Bihar. Contact Delhi Raja Saheb. Satyagraha at Saraikella must be started at once. No delay, Rajballabha Misra should be sent to Natabar at once to stir up Gangpur. Will proceed myself as soon as possible after controlling situation here and seeing Patayat etc. Have set Puri, Ganjam, Koraput astir. Bye-election at Balasore on Union issue, pray send thousand through Sura positively. Have completely exhausted myself.”

“ସତେଇକଳାରୁ ୪ ଜଣ ଲୋକ ଆମ୍ଭ ସମୟ ହେଲା ମଞ୍ଚର ଯୋଗେ
ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ଉତ୍ସାହନକ ଜଟିଳ ଅବସ୍ଥା ସୃଷ୍ଟି
କରୁଛନ୍ତି । ଗତ ରାତିଠାରୁ ଏଠାର ଅବସ୍ଥା ବିଶେଷ ଅନୁକୁଳ ।
ଅନ୍ୟ କାମଦାମ ବନ୍ଦ କରି ଦେଇ ଲୋକମତକୁ ସମ୍ପର୍କିତାର ସହିତ
ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଛି । ସତେଇକଳା ବିହାରକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର ହେବା ସତ୍ୟ କି ନା
ଜଣାନ୍ତି । ଦିଲ୍ଲୀଠାରେ ରାଜାସାହେବଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରନ୍ତି । ସତେଇକଳା
ଠାରେ ଭୁବନ ସଙ୍ଗଠିତ ଆରମ୍ଭ କରାଯିବା ଉଚିତ ବିଳମ୍ବ କରନ୍ତିନାହିଁ ।
ଗାଙ୍ଗପୁର ଲୋକଙ୍କୁ ମତେଇଦେବା ନିମନ୍ତେ ନଟବରଙ୍କ ନିକଟକୁ ରାଜବଞ୍ଚିତ ମିଶ୍ରଙ୍କୁ
ଭୁବନ ପଠେଇଦେବା ଉଚିତ । ଏଠାରେ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଆୟତ୍ତଧୀନ କରିପାରିବା
ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ମୁଁ ଚାଲିଯିବି ଏବଂ ପଟ୍ଟାୟତ ପ୍ରଭୃତିଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସାକ୍ଷାତ କରିବି ।
ପୁଣି, ଗଞ୍ଜାମ ଓ କୋରାପୁଟ ଲୋକଙ୍କୁ ମତାଇ ଦେଇଛି । ମିଶ୍ରଣ ସମସ୍ୟାରେ

ପୁଣି ମେ ୧୯ ତାରିଖରେ ଶ୍ରୀ ମହାନ୍ତିଙ୍କ ଚିଠି

URGENT

19. 5. 48

Dear Kumar Saheb,

As our success becomes clearer, opponents press harder. Hence am in too tight corner. Pray do help. A couple of thousand needed immediately and imperatively to carry on till end of this month. Please don't fail.

Sincerely,
Sd/- M. S. Mahanty.

ଜରୁରୀ

୧୯ । ୫ । ୪୮

ପ୍ରିୟ କୁମାର ସାହେବ,

ଆମ ବିଜୟ ଯେତକ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇ ଉଠୁଛି, ବିରୋଧୀମାନେ ସେତକ ଜୋରରେ ଲାଗି ପଡୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ମୁଁ ବିଶେଷ ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ିଯାଇଛି । ଏ ମାସ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାମ ଚାଲୁ ରଖିବା ପାଇଁ ଦୁଇ ହଜାର ଟଙ୍କା ତୁରନ୍ତ ନିତାନ୍ତ ଦରକାର । ପଠାଇବାକୁ କେବେହେଲେ ଭୁଲିବେ ନାହିଁ । ଇତି ।

ବଶ୍ୟସ୍ତ
ସ୍ବା ଏମ୍. ଏସ୍. ମହାନ୍ତି

ତତ୍ପୂର୍ବରୁ ଦିଲ୍ଲୀରୁ ଶ୍ରୀ ଜୟପାଳ ସିଂହ ଷଡ଼େଇକଲାର କୁମାର ସାହେବଙ୍କୁ ଜଣାଇ ରଖିଥାନ୍ତି :—

“I have already contacted the Rulers and, in fact, we meet everyday in my room for conference. We have now decided to work out a scheme for Koshal i. e. South Jharkhand which will include 12 more States..... I hope the Jubraj of Kharswan has returned to Calcutta being successful in his mission. The sooner our hands are strengthened the better for our claims.....”

“ରାଜାମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ମୁଁ କଥାବାର୍ତ୍ତା ତଳେଇଛି । ମୋ ଘରେ ଆମେ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିଦିନ ଭେଟି ଆଲୋଚନା କରୁଛୁ । କୋଶଲ ଅର୍ଥାତ୍ ଦକ୍ଷିଣ ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ ପାଇଁ

URGENT

(9)

19.5.48

Dear Kumar Sahab:

As air ~~pressures~~ ^{becomes} clearer, opponents
press harder. Hence am
in a tight corner. Pray
do help. A couple of
thousand needed
immediately & imperative
to carry on till end
of this month. Please
don't fail. Yours
B. K. Chakravarty

ଗୋଟିଏ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମେ ସ୍ଥିରକରି ସାରିଛୁ । ଏଥିରେ ଆଉ ୧୨ ଟି ନୂଆ ଗଢ଼ଜାତ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ । ଖରପୁଆ ଯୁବରାଜ ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କଲକତା ଯାଇଥିଲେ ସେଥିରେ ସଫଳତା ହାସଲ କରି ଫେରିଛନ୍ତି ବୋଲି ମୁଁ ଆଶା କରୁଛି । ଆମେ ଯେତକ ଟାଣୁଆ ହେବା ଆମ ଦାସଗୁଡ଼ିକ ସେତକ ଦୃଢ଼ ହେବ ।”

ତା’ପରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା :—

“Do please go to Hongkong House as soon as you can so that I may implement the new scheme which means the doubling of our army. I have discussed the whole thing with the Rulers and they approve.”

“ଯେତେ ଶୀଘ୍ର ପାରିନ୍ତି ହଜକଙ୍କ ହାଉସକୁ ଯିବେ; ତା ହେଲେ ଆମର ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ଦୁଇଗୁଣ ବଢ଼େଇ ଦେବା ସକାଶେ ଆମେ ଯେଉଁ ନୂଆ ଯୋଜନା କରିଛୁ ତାହା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇ ପାରିବ । ମୁଁ ସବୁକଥା ରାଜାମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି ସାରିଛୁ ଏବଂ ସେମାନେ ଏହି ଯୋଜନାକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଛନ୍ତି ।”

ଆଉ ଜାଣିବାର କିଛି ବାକି ରହିଲା ନାହିଁ । କଲକତା ଅଫିସ ଶୁଦ୍ଧିଦେଇ ଶତେଇକଳା ରଜପ୍ରାସାଦକୁ ଉଠାଇ ନିଆଗଲା । ତାପରେ ଶତେଇକଳା ପଟାୟତ ସାହେବଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଇ କଟକ ଅଣାଯାଉଥିବା ସମୟରେ ବାଟରେ ଯାଜପୁର ବଙ୍ଗଳାରେ ସେ ସ୍ତବତୋକ୍ତି କଲ ପରି କେତେକ କଥା କହି ପକାଇ ଥିଲେ, ଯାହାର ସତ୍ୟତା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଗଲା । ସେ କହି ଥିବାର ରିପୋର୍ଟରେ ଲେଖାଅଛି:—

“The ruler and his sons like other rulers are opposed to the merger with any province. They were moving in their own way and talks to this effect are going on at Delhi. Within the next two months interesting developments would take place. That is why the pro-Union movement is being carried on alongside other movements.”

“ରାଜା ଓ ତାଙ୍କ ପୁଅମାନେ କୌଣସି ପ୍ରଦେଶ ସଙ୍ଗେ ରହିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନେ ନିଜ ଉପାୟରେ ଲାଗିଛନ୍ତି ଏବଂ ଦିଲ୍ଲୀରେ ଏ ବିଷୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ରୁଲୁଛି । ଆସନ୍ତା ଦୁଇମାସ ଭିତରେ କେତେକ ମଜାର ଦିନ ଘଟିବ । ସେଇଥି ପାଇଁ ଇଉନିଅନ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆନ୍ଦୋଳନ ସଙ୍ଗେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଉଛି ।”

ଦୁଇମାସ ଆଉ ଗଲ ନାହିଁ । ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରୀ ଜୟପାଳ ସିଂହଙ୍କର ଧୈର୍ଯ୍ୟରୂପ ଦୃଷ୍ଟି । ସେ ବୁଝି ପାରିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ଶକ୍ତିମତ ଫାକ୍ତି ଦିଆଯାଇ ଆସିଛି । ୧୦ । ୫ । ୪ । ୮ ତାରିଖରେ ସେ କୁମାରବିଜୟ ପ୍ରତାପକୁ ଲେଖିଲେ:—

“ Let me tell you quite bluntly that I am fed up with promises. There has been too many of them and I would much rather they were not made than that a belief should obtain we were taken in by their being made. ”

“ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ସାଫ ସାଫ କହିଦେଉଛି ଯେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଶୁଣି ଶୁଣି ମୁଁ ଚଟା ହୋଇଗଲି । ଅନେକ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଆମକୁ ଦିଆଗଲାଣି ଏବଂ ମୁଁ ଭାବୁଛି ଯେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିରେ ଆମେ ଭଲ ଯାଇଛୁ ବୋଲି ବଶ୍ୱାସ ଜନ୍ମିବା ଅପେକ୍ଷା ବରଂ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ନ ଦିଆହୋଇଥିଲେ ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା । ”

ସେଇ ଚିଠିର ଆଦ୍ୟ ଭାଗରେ ଲେଖା ଯାଇଥିଲା :—

“ Although no official communique will be issued for about a week, it is definite that Mahatab has lost; Saraikella and Kharswan will be committed to the administration of Bihar. The next round will be equally hard and I hope that at least the nine rulers of the remaining Chhotanagpur States will pull their socks up and fork out the shekels so that positive work may continue. ”

“ ଯଦିଓ ସମ୍ପାଦକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ସରକାରୀ ଘୋଷଣା ପ୍ରକାଶ ପାଇବନାହିଁ ତଥାପି ଏକଥା ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ଯେ ଶ୍ରୀ ମହତାବ ହାରିଗଲେ । ଷଡ଼େଇକଳା ଓ ଖରସୁଆଁ ବହାର ଶାସନାଧୀନ ହେବ । ଏହାର ପରବର୍ତ୍ତୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି କଠିନ ହେବ ଏବଂ ମୁଁ ଆଶା କରୁଛି ଯେ ଅନ୍ତତଃ ଛୋଟନାଗପୁର ଗଡ଼ଜାତ ମଣ୍ଡଳର ଅବଶିଷ୍ଟ ୯ଟି ରାଜ୍ୟ ଏତେବେଳେ ଅଣ୍ଟା ଭିଡ଼ି ଟଙ୍କା ବଞ୍ଚିଥିବାକୁ ବାହାରିବେ । ତାହାହେଲେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାମ ହୋଇପାରିବ । ”

ଶେଷରେ ଷଡ଼େଇକଳା ଓ ଖରସୁଆଁ ବହାର ଶାସନାଧୀନ ହୋଇ ରହିବେ ବୋଲି ଭାରତ ସରକାର ନିଷ୍ପତ୍ତି କଲେ । କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀ ଜୟପାଳ ସିଂହ ତଥାପି ଭାବୁଥିଲେ ଯେ ଏଇ ଦୁଇଟି ରାଜ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଇଁ ବହାର ସଙ୍ଗେ ମିଶାଇ ଦିଆଯାଉଛି ସିନା କିନ୍ତୁ ତାହା ଅନ୍ତରେ ତାଙ୍କୁ ଫେରୁଇ ଦିଆଯିବ । ୧୪ । ୫ । ୪ । ୮

(2)

217, Imperial Hotel,
New Delhi.
10th May 1948.

The Kumar Saheb of Seraikela,
3/1, Camac Street,
Calcutta.

My dear Kumar Saheb,

Although no official communique will be issued for about a week, it is definite that Mahtab has lost; ~~and~~ Seraikela and Kharsawan will be committed to the Administration of Bihar. The next round will be equally hard and I hope that at least the nine Rulers of the remaining Chhota Nagpur States will pull their socks up and fork out the shekels so that positive work may continue. Let me tell you quite bluntly that I am fed up with promises. There has been too many of them and ~~I would like to see that~~ I would much rather they were not made than that a belief should obtain we were taken in by their being made.

Yours sincerely,

ତାରିଖରେ ଅର୍ଥାତ ଶ୍ଵରତ ସରକାରଙ୍କ ଘୋଷଣା ପ୍ରକାଶ ପାଇବାର ତନିଦିନ
ପୂର୍ବରୁ ସେ କୁମାର ବିଜୟ ପ୍ରତାପକୁ ଲେଖିଥିଲେ :—

New Delhi
14th May, 1948

“Dear Kumar Saheb,

On receipt of this letter, please go to Singhbhum so that you may be on the spot when the handing-over ceremony takes place in Saraikella and Kharswan. They will be given back to us within a few days.

Oriyas will of course try to create trouble, but we must rise above pettiness and see to it that the transfer and restoration ceremony passes off without any incident. Later we shall bring to book the Oriya hirelings.

Yours sincerely,
Sd/-Jaipal Singh

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ
ମେ ୧୪ ତାରିଖ ୧୯୪୮

“ପ୍ରିୟ କୁମାର ସାହେବ !

ଏହି ପତ୍ର ଶକ୍ତି କ ପାଇ ଆପଣ ସିଂହଭୂମ ଗୁଲିଯିବେ କାରଣ ତା ହେଲେ
ବଡ଼େଇକଳା ଓ ଖରପୁଆଁ ହସ୍ତାନ୍ତର ଉତ୍ସବ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଲାବେଳେ ଆପଣ
ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହି ପାରିବେ । ଅଳ୍ପ କେତେ ଦିନ ଭିତରେ ତ ଏ ଦୁଇଟି
ରାଜ୍ୟ ଆମକୁ ମିଳିଯାଉଛି ।

ଅବଶ୍ୟ ଓଡ଼ିଆମାନେ ଗଣଗୋଳ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ । କିନ୍ତୁ ଆମକୁ
ଏ ସବୁ ଛୋଟ ଛୋଟ କଥାରୁ ଅଲଗା ରହିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଓ ଏଇ ଦୁଇଟି ରାଜ୍ୟକୁ
ଓଡ଼ିଶାରୁ ବାହାର କରି ଆଣି ବିହାର ହାତରେ ଦେଇଦେବା କାର୍ଯ୍ୟ ଯେପରି
ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟରେ ସମାପନ ହୁଏ ତହିଁର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ହେବ । ପରେ ଆମେ
ଉଡ଼ାଟିଆ ଓଡ଼ିଆଙ୍କୁ ଦେଖିନେବା । ଇତି

ଆପଣଙ୍କର
ବିଶ୍ଵସ୍ତ
ସ୍ଵା: ଜୟପାଲ ସିଂହ

ଅବଶେଷରେ ୧୯୪୮ ମେ ମାସ ୧୭ ତାରିଖରେ ଷଡ଼େଇକଳା ଖରସୁଆଁ
ବିହାର ସଙ୍ଗେ ମିଶାଇ ଦିଆଗଲା ।

ତା ପରର ଘଟଣା ବଡ଼ କୌତୁକପ୍ରଦ । ଚକ ଓଲଟା ଆଡ଼େ ଘୁରିବାକୁ
ଲାଗିଲା । ମିଶ୍ରଣ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଚରକାଳ ବିରୋଧ କରିଆସିଥିବା ରାଜା ମହାରାଜାମାନେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକସ୍ୱରରେ ଚିତ୍କାର କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ — ଷଡ଼େଇକଳା ଖରସୁଆଁକୁ
ବିହାରରୁ ଫେରାଇ ଆଣି ଓଡ଼ିଶାରେ ମିଶାଅ । ଏଣେ ଷଡ଼େଇକଳା ରାଜାସାହେବ
ଶ୍ରୀମତୀ ରାଜ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରିଦ୍ୱୟକୁ ଲେଖାଲେଖି କରି କିଛି ଫଳ ନ ହେବାରୁ ଡେରଡୁନ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇ ସର୍ଦ୍ଦାର ପଟେଲଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରି ତାଙ୍କ ଗୃହାରି ଶୁଣାଇଲେ । ଦିଲ୍ଲୀରେ
ବଡ଼ ବଡ଼ ନେତାମାନଙ୍କୁ ଭେଟି ନିଜର ଦୁଃଖ ଜଣାଇଲେ । ସେମାନେ
କହିଲେ ଆମକୁ କହିଲେ କଣ ହେବ ? ଶାସନବିଧାୟକ ସଭାର ସଭ୍ୟମାନଙ୍କୁ
ଧରାସରି କର । ପଟାୟତ ସାହେବ ଷଡ଼େଇକଳାରେ ଆବିବାସୀମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର
ମଜାଇବାରେ ଲାଗିଲେ ।

ଶ୍ରୀ ନୃପେନ୍ଦ୍ର ନାରାୟଣ ସିଂହ ଦେଓ ତାଙ୍କର ବଡ଼ଭଉଁ କୁମାର ବିଜୟ
ପ୍ରତାପଙ୍କ ନିକଟକୁ ସଫା ସଫା ଲେଖିଦେଲେ—ଓଡ଼ିଶା ନୁହେଁ, ବିହାର ନୁହେଁ,
ପୁନଶ୍ଚ ନାହିଁ ଏକମାତ୍ର ପଛ । ସେ ଲେଖିଥିଲେ :—

Seraikella
22nd June, 1948

My dear Badachacha,

I have not heard anything from you since you left
this place. You had been to Patna and I do not know what
transpired there. We went to Jamshedpur and father has
gone to Ranchi. I am supposed to join him shortly after
discussing certain points regarding the inventory here.
But the Bihar officials are worthless and I have not been
able to find time to discuss anything. They are still busy
with the shows. Jaglal Chowdhury came here. The
Commissioner is coming I hear. These flying visits will not
solve the problem. The Bihar people are nice to talk
about but what action they are going to take is yet to be
seen. There are many here who feel that they have been

(3)

217, Imperial Hotel,
New Delhi.
14th May 1948.

Kumar Saheb of Seraikela,
3/1, Camac Street,
Calcutta.

Dear Kumar Saheb,

On receipt of this letter, please go to Singhbhum so that you may be on the spot when the handing-over ceremony takes place in Seraikela and Kharsawan. They will be given back to us within a few days.

Oriyas will of course try to create trouble, but we must rise above pettiness and see to it that the transfer and restoration ceremony passes off without any incident. Later we shall bring to book the Oriya hirelings.

Yours sincerely,

disillusioned and there is hardly any difference between Twiddledum and Twiddledee. The Union is the only solution.

Yours affectionately,
Sd/- Nrupendra.

ସତେଇକଳା

ଜୁନ ୨୨ ତାରିଖ ୧୯୩୮

ପ୍ରିୟ ବଡ଼ ଚକା,

ଆପଣ ଏଠାରୁ ଯିବାପରଠାରୁ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ଚିଠି ପସ ପାଇନାହିଁ । ଆପଣ ପାଟନା ଯାଇଥିଲେ । ସେଠାରେ କଣ ହେଲା ମୁଁ କିଛି ଜାଣି ପାରିଲି ନାହିଁ । ଆମେ ଜାମସେଦପୁର ଯାଇଥିଲୁ ଏବଂ ବାପା ଶୁଣି ଯାଇଛନ୍ତି । ସମ୍ପତ୍ତିବାଡ଼ ତାଲିକା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏଠାରେ କେତେକ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିପାରିଲୁ ପରେ ମୁଁ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବାର କଥା ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ବିହାରକର୍ମଶୂନ୍ୟମାନେ କୌଣସି କାମର ନୁହନ୍ତି, ମୁଁ କୌଣସି କଥା କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାକୁ ସମୟ ପାଇନାହିଁ । ସେମାନେ ଏ.ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପର ଦେଖାଣିଆ କଥାରେ ମାଡ଼ିଛନ୍ତି । ଜଗଲ୍ଲ ଚୌଧୁରୀ ଏଠାକୁ ଆସିଥିଲେ । ମୁଁ ଶୁଣୁଛି କମିସନର ଆସୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହିଭଳି ପରିଦର୍ଶନରେ ଆସି ହଠାତ୍ ବାହାରି ଯିବାରେ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ବିହାର ଲୋକେ ତ ବେଶ ସୁନ୍ଦର କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ‘କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ’ କଅଣ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଦେଖିବାକୁ ବାକି ରହିଛି । ଏଠାରେ ଅନେକ ଲୋକ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଭ୍ରମ ଦୂର ହୋଇ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଖି ଖୋଲିଯାଇଛି—ସୁଆଡ଼କୁ ଗଲେ ସେମାନଙ୍କର ଏକାଦଶା । ତେଣୁ ଇଉନିଅନହିଁ ଏକମାତ୍ର ସମାଧାନର ଉପାୟ ।

ଆପଣଙ୍କର

ବିଶ୍ୱସ୍ତ

ନୃପେନ୍ଦ୍ର

(ଶ୍ରୀ ଜଗଲ୍ଲ ଚୌଧୁରୀ ସେତେବେଳେ ବିହାରର ଜଣେ ମନ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ)

ସେତିକିବେଳେ ଶ୍ରୀ ମହତାବ୍ ସୁନ୍ ୨୩ ତାରିଖରେ ସର୍ଦ୍ଦାର ପଟେଲଙ୍କ ପାଖକୁ ସତେଇକଳା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେଉଁ ଚିଠି ଲେଖିଥିଲେ ସେଥିରୁ କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ଭଲ ଚିଠି ମିଳୁଛି ।

ସେ ଲେଖିଥିଲେ:—

“On my return from Delhi I met the Raja of Saraikella at the Howrah Railway Station Platform. I found the Raja

a completely changed man. He pathetically appealed to me to forget the past and now help him in coming back to Orissa. I pleaded helplessness in the matter, as the matter had already been decided by Government of India because of the part played by the Raja at one time.....On my arrival at Cuttack, I see the Yubraj of Saraikella also staying on here. He has seen me twice or thrice during the last two or three days.....It was well known that the trouble which started in Saraikella was due to the machinations of the Ruler. It is wrong to blame Bihar in the matter. We got baffled not on account of Bihar but on account of the Ruler's intrigue. The Ruler admitted to me that he would get the merger unsettled by that means. Now he realises his mistake. ”

ସେ ଲେଖିଥିଲେ:—

“ଦିଲ୍ଲୀରୁ ଫେରୁଥିଲାବେଳେ ହାଡ଼ିଡ଼ା ରେଲୱେ ଷ୍ଟେସନଠାରେ ଷଡ଼େଇକଳା ରାଜାସାହେବଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ମୋର ଦେଖାହୋଇଥିଲା । ରାଜାଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦୃଷ୍ଟିକାରେ ମୁଁ ଲକ୍ଷ କଲି । ଅତୀତକୁ ଭୁଲିଯିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଡିଡ଼ିଶାକୁ ଫେରି ଆସିବାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ମତେ ବିକଳ ହୋଇ ନିବେଦନ କରିଥିଲେ । ରାଜା ଗୋଟିଏ ସମୟରେ ଯେଉଁ ଖେଳ ଖେଳିଲେ ତା ଫଳରେ ଭାରତ ସରକାର ଏ ସଂପର୍କରେ ଶେଷ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଦେଇ ସାରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏ ବିଷୟରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ମୋ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ବୋଲି ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦେଇଥିଲି । କଟକକୁ ଫେରିଆସି ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ଷଡ଼େଇକଳାର ଯୁବରାଜ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି । ଗତ ଦୁଇ ତିନି ଦିନ ଭିତରେ ସେ ମୋତେ ଦୁଇ ତିନିଥର ସାକ୍ଷାତ କରି ମାରିଲେଣି । ଏହା ଅତି ଜଣାଶୁଣା କଥା ଯେ ଷଡ଼େଇକଳାରେ ଯେଉଁ ଗୋଳମାଳ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ତାହା ରାଜାଙ୍କ କାରସାଦି ଯୋଗୁଁ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିରେ ବିହାରକୁ ଦୋଷ ଦେବା ଭୁଲ । ବିହାର ଯୋଗୁଁ ନୁହେଁ, ରାଜାଙ୍କ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ଯୋଗୁଁ ଆମ ଉଦ୍ୟମ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲା । ରାଜା ମୋ ପାଖରେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ ସେହି ଉପାୟରେ ସେ ମିଶ୍ରଣ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଫଳିତାଇ ଦେବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ତାଙ୍କର ଭୁଲ ବୁଝି ପାରିଛନ୍ତି।”

ସେ ଯାହାହେଉ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମନ୍ତାବ ବୁଝିଥିଲେ ଯେ ଏହା ଶୁଭ ସଙ୍କେତ ନୁହେଁ । ଯେଉଁ ରାଜାମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଆହବାସୀମାନଙ୍କୁ ମତାଇ ଗଣ୍ଡଗୋଳ ସୃଷ୍ଟି କରି ସତେଇକଳା ଖରପୁଆକୁ ବିହାର ସହିତ ମିଶାଇବା ପାଇଁ ଆପ୍ରାଣ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ ସେହିମାନଙ୍କର ଏଇ ହଠାତ ମତପରିବର୍ତ୍ତନର ହେତୁ କଣ ? ଏଥିରେ ସେହି ପୁରତନ ଇଉନିଅନ-ଗଠନର ଗୁପ୍ତ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ଲୁଚି ରହିନାହିଁ ତ ! ଏହା ଏକା, ବିହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆନ୍ଦୋଳନ ନା ପଡ଼ୋଶୀ ପ୍ରଦେଶ ସହିତ ଗଢ଼ଜାତ ମିଶ୍ରଣ ମାତ୍ର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ ନୂତନ କୌଶଳ ? ସତେଇକଳା ଚାହିଁଲେ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ତାଙ୍କ ପାଇଁ ସୁପ୍ରିମ କୋର୍ଟକୁ ଯାଆନ୍ତୁ; କିନ୍ତୁ କାହିଁକି ? ପଡ଼ୋଶୀ ପ୍ରଦେଶର ବିରାଗଭାବନା ହୋଇ ଭାରତସରକାରଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଲଢ଼ନ କରି ଏଇ କଟପୟ ସମ୍ପର୍କମନା ସ୍ୱାର୍ଥପର ରାଜାମହାରାଜାଙ୍କ ପଦକୁ ଖୋଲା ଯୋଗାଇବା କଣ ଭବିଷ୍ୟତ ହେବ ? ତା' ଡ଼ା ଗୁରତସରକାରଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଯେ ସି ହିତୁମ ଜିଲ୍ଲାର ଶାସନଭାର ଯେଉଁ ସରକାର ନେବ, ସତେଇକଳା ଖରପୁଆ ରାଜ୍ୟଦ୍ୱୟ ସେହି ଶାସନାନୁର୍ଗତ ହେବ । ଏ ନିଷ୍ପତ୍ତି ତ ସର୍ବତୋଭାବେ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଓ ଯଥାର୍ଥ । ସି ହିତୁମକୁ ଛାଡ଼ି ସତେଇକଳା ଖରପୁଆ ମିଶାଇନେବା ପ୍ରଶ୍ନ ଅବାଧାର । ତେଣୁ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ସି ହିତୁମ କେଉଁ ପ୍ରଦେଶର ଅଙ୍ଗ ହେବା ବାଞ୍ଛନୀୟ—ଓଡ଼ିଶାର ନା ବିହାରର ? ଠିକ୍ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ସୀମାକମିଥନଙ୍କ ଆଗରେ ଥିଲା । ସେ ଯାହାହେଉ ଓଡ଼ିଶାସରକାରଙ୍କୁ ଏ ଦିଗରେ ଚାଲିବାକୁ ସବୁ ପ୍ରକାର ଚେଷ୍ଟା ବିଫଳ ହେଲା । ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ଅଟଳ । ୧୯୪୯ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସରେ ଭାରତସରକାର ତାଙ୍କର ମାତ୍ର ଆକ୍ଷେପରେ ପୁଷ୍ଟି କରି ଶୁଣାଇ ଦେଲେ । ସତେଇକଳା, ଖରପୁଆକୁ ବିହାର ସଙ୍ଗେ ମିଶାଇବା ନିଷ୍ପତ୍ତି ବୁଝିବିଚାରି କରାଯାଇଛି ଓ ସେଥିରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇ ନ ପାରେ ।

ପାଟଣା ମହାରାଜାଙ୍କର ଦେଶବିରୋଧୀ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଦୃଢ଼ ଆକର୍ଷଣ କରି ଭାରତସରକାର ତାଙ୍କୁ ସାବଧାନ କରାଇ ଦେଇଥିଲେ ଓ ରାଜ୍ୟରେ ଏ ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟରୁ ନିବୃତ୍ତି ହେବାପାଇଁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ । ଆନ୍ତରିକ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ପୁଷ୍ଟିକରେ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ସତେଇକଳା ରାଜାଙ୍କର ସବିଶେଷ ଉଦ୍ୟମରେ ସେ ଦୁଇଟି ରାଜ୍ୟ ବିହାର ସହିତ ମିଶାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କର ଶିଆଳ ଉପରେ ଭାରତସରକାର ତାଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ବଦଳାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।

(ଚିନ୍ତା)

ତା' ପଛର ଲଢ଼େଇ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ । ୧୯୫୩ ଡିସେମ୍ବର ମାସରେ ରାଜ୍ୟ
 ପୁନର୍ଗଠନ କମିସନ ନିୟୁତ ହୋଇ ୧୯୫୫ ନଭେମ୍ବର ମାସରେ ଯେଉଁ ରିପୋର୍ଟ
 ଦେଲେ ତାହା ଓଡ଼ିଶାରେ ଦୋର ନୈରାଶ୍ୟ ଓ ଅସନ୍ତୋଷ ସୃଷ୍ଟିକଲ । ଓଡ଼ିଶାର
 ଯଥାର୍ଥ ଦାବପ୍ରତି କମିସନ ଯେ ପ୍ରଶ୍ନପୂର୍ବ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ପାରିନାହାନ୍ତି ବା ଆମ ଚରପ୍ରହର
 ଆମର ସ୍ୱାରାଜ୍ୟତାମାନଙ୍କରେ ଯେଉଁ ଯୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା ସେଗୁଡ଼ିକ ଯେ
 ସୁଜ୍ଞାନୁସୂଚୀରୂପେ ବର୍ତ୍ତର କରାଯାଇ ନାହିଁ ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ନବକୃଷ୍ଣ
 ଚୌଧୁରୀ ବିଧାନ ସଭାରେ ୧୯୫୫ ନଭେମ୍ବର ୨୮ ତାରିଖରେ ଅତି ପ୍ରାଞ୍ଜଳ
 ଭାବରେ ବୁଝାଇ ସାରିଛନ୍ତି । କମିସନଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ ଖଣ୍ଡନ କଲେଉଳ ଓ ଖାସ୍ କରି
 ସିଂହଭୂମ ସଦର, ଓଡ଼େଇକଳା, ଖରପୁଆଁ ଅଞ୍ଚଳ ସଂପର୍କରେ ଓଡ଼ିଶାର ଦାବକୁ
 ଅଧିକ ଦୃଢ଼ ଓ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ କରି ପୁଣି ଗୋଟିଏ ସ୍ୱାରାଜ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇ
 ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯାଇ ଆମର ନ୍ୟାୟ ଦାବପ୍ରତି ସୁବିଚାର
 କରାଯିବାପାଇଁ ଯତ୍ନପରୋପାୟି ତେଣୁ ଓ ଉଦ୍ୟମ କରାଯାଇଥିଲା । ଆମେ ଓ
 ଅନ୍ୟରାଜ୍ୟର ଲୋକମାନେ ନିଜନିଜର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ଚିନ୍ତା
 କରୁଥିଲବେଳେ, ଭାରତ ସରକାରଙ୍କୁ ସବୁ ଦିଗରୁ ବୁଝାଇ କରିବାକୁ ହେଲା ।
 ଅଖଣ୍ଡ ଭାରତର ମୂଳ ମାତି ଓ ଆଦର୍ଶ ଅନୁସ୍ଥ ରଖି ସାଧାରଣ ଦେଶବାସୀଙ୍କର
 ସ୍ୱାକ୍ଷର୍ୟ ଓ ହିତ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଯାହା ସବୁଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ ବାଞ୍ଛନୀୟ ବୋଲି ବିବେଚିତ ହେଲା
 ସେହି ଅନୁସାରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହେଲା । ଏପରି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଯେ ଏକ ସମୟରେ ସବୁପ୍ରକାର
 ଦାବକୁ ପୂରଣ କରିପାରିବ ତାହା କଦାପି ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । କେତେକ କାରଣରୁ
 ଯାହା କି ଆମକୁ ଆମ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଓ ସୁଧାଧାନନକ ମନେ
 ହେଉଛି ତାହା ସମଗ୍ର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ହୁଏତ ସେତେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ପାଇପାରିଲା ନାହିଁ ।
 ଫଳରେ ଯାହା ନିଷ୍ପତ୍ତି ହେଲା ସେଥିରେ ଆମ ମନ ମାନିଲା ନାହିଁ । ଆମ ପ୍ରତି ଦୋର
 ଅନ୍ୟାୟ ହୋଇଛି ବୋଲି ଆମର ମନରେ ଯୋଉ ବା ଅସନ୍ତୋଷ ଜାତ ହେବା
 ସ୍ୱାଭାବିକ ଓ ତାହା ହୋଇଛି । କିନ୍ତୁ ସେହି ବିପ୍ରୋଦ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଯାଇ ଆମେ
 ଯଦି ହିତାହିତଜ୍ଞାନଶୂନ୍ୟ ଓ ଉନ୍ମତ୍ତ ହୋଇ ଦେଶର ଆର୍ଥନୀତିକ ଜୀବନକୁ
 ଅଚଳକରି ସାଧାରଣ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ପୋଡ଼ିଜାଳି, ନଷ୍ଟଭ୍ରଷ୍ଟ କରି ସାଧାରଣ ଜୀବନକୁ
 ଉପହାତ ଓ ଆତଙ୍କିତକରୁ କରୁ ତାହାର ପରିଣାମ ଆମର ଲକ୍ଷ୍ୟସାଧନରେ ତ
 ସାହାଯ୍ୟ କରିବନାହିଁ ବରଂ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦେଶର ଭିତରେ ଓ ବାହାରେ
 ଗୋଟିଏ ଖବ୍ର ଜନମତ ସୃଷ୍ଟି ହେବ ।

ସୀମା ଗଣ୍ଡଗୋଳର ସଥାଅର୍ଥତା ପ୍ରମାଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ କେତେକ ମହଲରେ ସ୍ଵାଧୀନତା ଆନ୍ଦୋଳନର ନଜର ଦିଆଯାଉଛି ଏବଂ ବିଶେଷଭାବରେ ୧୯୪୭ ଆନ୍ଦୋଳନର ହିଂସାକାଣ୍ଡ କଥା ଦର୍ଶାଯାଉଛି । ଏହାର ଉତ୍ତରଦେଇ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନିକଟରେ ଓଡ଼ିଶା ଆସେମ୍ବ୍ଲିରେ ଯାହା କହିଥିଲେ ତାହା ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କଲେ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ । ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କହିଥିଲେ—ଅବଶ୍ୟ ଇଂରେଜ ସରକାରଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଲଢ଼େଇ ଚାଲିଥିଲାବେଳେ ହିଂସାଶ୍ରାବରେ ହେଉ ବା ଅହିଂସା ଶ୍ରାବରେ ହେଉ ଏପରି ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଆମଦେଶରେ ଯେତେବେଳେ ଗଣତନ୍ତ୍ର ଚାଲିଛି, ସେତେବେଳେ ଗୋଟିଏ ଅବରୁଦ୍ଧ ହୋଇଗଲା ବୋଲି ସତ୍ୟାଗ୍ରହ କରିବା, ରେଲଲାଇନ ବନ୍ଦକରିବା, ବେତାର କେନ୍ଦ୍ରରୁ ଯେପରି ଖବର ନ ଯାଇ ପାରିବ ତାକୁ ବନ୍ଦ କରିବା ଏବଂ ଯାହାର ଯାହା ମନକୁ ଆସିଲା କରିବାର କୌଣସି ଅର୍ଥ ନାହିଁ ।

ଶେଷରେ ଏତିକି କହିବାର କଥା ଯେ ଆଜି ଯେଉଁମାନେ ଉତ୍କଳ ସମ୍ମିଳନୀର ନେତୃତ୍ଵ ନେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନ ଅଞ୍ଚଳ ମିଶ୍ରଣ ପାଇଁ ବ୍ୟାକୁଳତା ଦେଖାଉଛନ୍ତି, ସେହିମାନେ କିପରି ବୃହତ୍ତର ଉତ୍କଳ ଗଠନ କରିବାରେ ଶେଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଧାଦେଇଥିଲେ, କାଳର ଦୁର୍ବାର ଗତି ଯୋଗୁଁ ଯେତେବେଳେ ଗଢ଼ଜାତଗୁଡ଼ିକ ଓଡ଼ିଶା ସଙ୍ଗେ ମିଶି ବୃହତ୍ତର ଉତ୍କଳ ଗଠନର ସ୍ଵପ୍ନ ସଫଳ ହେଲା ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ସେହି ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଫିଲଟାଇବା ପାଇଁ ସେମାନେ କିପରି ଚକ୍ରାନ୍ତ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଘଡ଼େଇକଳା, ଖରସୁଆଁକୁ ଅତିଦୁଃଖର ସହିତ ଓଡ଼ିଶାବାସୀଙ୍କୁ ହରାଇବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା, ତହିଁର ଯେଉଁସବୁ ପ୍ରମାଣ ଏହି ପୃଷ୍ଠିକାରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଛି ତାହା ଦେଖାବାସୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଗଲା । ଓଡ଼ିଶାବାସୀ ଏଇଥିରୁ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଆଲୋଚନା କରନ୍ତୁ । ଆଜି ଯେଉଁ ସୀମା ସଂକ୍ରାନ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଓଡ଼ିଶାର ସବୁ ଦଳ ଓ ସବୁ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକ ଏକମତ, ସେହି ବିଷୟକୁ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣଭାବରେ ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ସୁବିଧା ନ ଦେଇ ସେଥିରୁ ରାଜନୈତିକ ଫାଇଦା ଉଠେଇବା ସକାଶେ ସେହିମାନେ ଯେପରି ବିଚାର ଦ୍ଵାନ କାର୍ଯ୍ୟପଦ୍ଧତି ଧରିଲେ, ତା ଫଳରେ ସମଗ୍ର ଆନ୍ଦୋଳନଟି ସମାଜବିରୋଧୀ ଲୋକଙ୍କ ହାତକୁ ଚାଲିଯାଇ ଆମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପଣ୍ଡି ହେଲା ଏବଂ ଓଡ଼ିଶାବାସୀ ନାନା ଭାବରେ ଶକ୍ତିହୀନ ହେଲେ ।

(26)
DEOGARH P. O.

VIA BAMRA, B. N. R.

14/7/48

My dear Raja Sahib,

On second
thought, I find that you
should send the appeals to
me ~~and~~ then written in
English we don't want
to send the original copies because
I feel that in case untoward
things happen we might not go
to Bihar if original appeals
are sent to Central Govt.
~~Now~~ they might think
that the people are original
& it might hamper our cause
P.T.O.

(25)

I would, therefore,
like you to send 25 English
copies of and 25 Oriya
copies

Thank
you very
truly

ବାମଣୀ ଦରବାରରୁ ଷଡ଼େଇକଳାର ଗୁଜାସାହେବଙ୍କ ନିକଟକୁ ଚିଠି

ପୋ: ଦେଓଗଡ଼

ବାମଣୀ (ବ: ଏନ୍: ଆର୍)

୧୪-୩-୩୮

ପ୍ରିୟ ଗୁଜାସାହେବ,

ପରେ ଭାବି ମୁଁ ଦେଖୁଛି ଯେଉଁ ନବେଦନପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଇଂରାଜୀରେ ଛୁପା ହୋଇଛି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଆପଣଙ୍କର ମୋ ପାଖକୁ ପଠାଇଦେବା ଦରକାର । ଆମେ ଓଡ଼ିଆରେ ଛୁପା ହୋଇଥିବା ନବେଦନପତ୍ର ପଠାଇବାକୁ ଚାହୁଁନା, କାରଣ ମୋର ଆଶଙ୍କା ହେଉଛି ଏପରି କୌଣସି ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଗ ଘଟିପାରେ ଯାହାଫଳରେ ଆମର ବିହାର ସହିତ ମିଶିବ ସମ୍ଭବ ହୋଇ ନ ପାରେ । କେନ୍ଦ୍ରସରକାରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆମର ଓଡ଼ିଆ ନବେଦନପତ୍ର ପଠାଗଲେ ସେମାନେ ଭାବନେବେ ଯେ ଏ ଲୋକଗୁଡ଼ିକ ଓଡ଼ିଆ ଏବଂ ତାହାକୁ ଆମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟସାଧନରେ ବାଧା ପଡ଼ିବ । ତେଣୁ ଆପଣ ମୋ ପାଖକୁ ୨୫ ଖଣ୍ଡ ଇଂରାଜୀ ଓ ୨୫ ଖଣ୍ଡ ଓଡ଼ିଆ ନବେଦନପତ୍ର ପଠାନ୍ତୁ ।

ଆପଣଙ୍କର

ପି: ଜ: ଦେବ

My dear Mr. Jai Pal Singh,

On my return from you I found in the Indian Nation' an announcement made by Mr. Mohd. Quasim Ansari, Public Works and Rehabilitation Minister, India, which has also been confirmed by today's paper that the Enquiry Tribunal to investigate the Public Education in Kharkov in Germany and about its findings on the question of money of the state will sit in 4 about a fortnight time and will conduct the investigation according to the following basis of reference:-

- (1) Cultural & linguistic affairs of the state with the Province Council;
- (2) Administrative Concerns &
- (3) Wishes of the people

In my note given to you yesterday in anticipation of the Tribunal visiting the state early, I suggested certain action is over that the investigation may be facilitated conveniently and satisfactorily. I suggested:-

- (1) Immediate withdrawal of Sec 144 from all other places at once and at ordinary public meetings, demolished etc

It is reported that the Hindu Mahasabha is the
 who are using their influence and are
 threatening people against any move for
 amalgamation with India. They are also
 offering inducements to people to support the
 cause of India. There has been entirely an
 one-sided show in the whole of the people
 are under terror to act against the
 Hindu interests. This cannot go on if
 an impartial enquiry is needed.

In the circumstances, it is most
 essential. Considering the shortness of time before
 us to face the Tribunal the efforts should
 be made immediately for the withdrawal of the
 prohibitory orders and the people should be
 permitted to meet and confer among themselves
 to formulate their views. Could you kindly
 approach the Government Council directly
 on this subject and request the Indian
 Government to take up the question
 as well. Time is the essence of success.
 Consequently more immediate action is
 necessary in this regard. It is also necessary
 to insist for a neutral agency for taking up the matter.

(2)

of the two sides during the ^{last} Enquiry, for
Enquiry Commission Report 9

(2) It is presumed that the Govt. orders
and Public Works should be represented in the
tribunal through their lawyers at legal
address as well as before. It will be in
the interest of the parties concerned to
nominate their lawyers straight away and
advise them to meet in a Conference
to draw the line of ^{conduct} action to be taken
and undertake preparation of necessary
memoranda. I request you to kindly contact
the Indian Government on this subject
for their early decision.

We might as well have to select
also the witnesses ~~to~~ and documents
to be produced before the Tribunal.

(3) You are meeting some workers
tomorrow at Ranchi whom you
may have to instruct on the position
at the time & nature of propaganda to
undertake of them. I suggest you to
kindly depute to Dinkar & Khanna
at least one dozen ~~for~~ for each side
of more capable and efficient workers. They
will be required to stay on in Ranchi
and advise till the work of the Tribunal

is ^{very} complicated. ~~Sarakela & Khasson will be the~~
~~land to be given and the last case for the~~
 Mind that Sarakela & Khasson will be the
 to be given and the last case - But ~~for the~~
 entire Shillong Agreement? and on this
 decision will greatly depend upon the results
 here

In the note which I showed to you,
 I have explained the position as of the
 Shillong as it arises out of the agreement
 have between the Ruler and the Gov. of
 India. I enclose a copy of the note also
 for a ready reference. The Ruler has
 neither asked other territories nor their
 sovereignty. Consequently the scope of the
 Tribunal will be limited to the aspect
 of the question of ~~Government~~ ^{of Gov} only. The Tribunal will recommend what
 the integration of the Shillong administration will
 that of the Province will be complete &
 partial maintaining it with the Shillong -
 certain amount of autonomy and a cordial
 relationship of the people with the Ruler.
 Evidently people desire ^{of his right state is} that they should have
 autonomy in the Shillong ^{in the} ^{over} ^{the}

(5)

they can play the neutral role. as heretofore
inher of being entirely wiped out of the picture
losing the position of influence and interest
created & as a result of this being ^{seen on the side} ~~resulting~~ for
hundreds of years. They want that they should have
the ^{knowing} ~~right~~ to approach for the prisoners either under
the Ruler - they should have authority to
~~take~~ Responsible Government, ~~but~~ ^{for} going but join
the Province of India in the matter of

- (1) High Court
- (2) J. G. J. G. defining the State Police ~~and~~
~~the Controlling etc.~~
- (3) Policy on Joint administration under the supervision
of the Central Government of the Province
- (4) Development of matters of Common Concern
- (5) Communication, ~~such as highways etc.~~
~~except the local roads etc.~~
- (6) Enclaves Policy
- (7) Joint Armed Police Force
- (8) Policy on Agriculture & Veterinary and the
Expansion of the Provincial Agriculture ~~etc.~~
- ~~(9) Policy on Land Revenue & Tenancy etc.~~
- (9) ~~Common~~ Higher Educational Institutions & University ~~etc.~~

We can profitably discuss these questions with the representatives of the Government & ~~the~~ ^{the} ~~have intended to~~ ^{could} have better understood to see to the execution of the Statute on the Rules

Anyway since the Tribunal's recommendation on the subject will greatly shape the final decision on the subject, it is absolutely necessary now to ascertain views of the Government and advise the workers to assist the matter accordingly in order that the Tribunal may be able to hear the views of the people on this important matter.

I would also suggest that in a meeting at Cuttack on the 18th inst., you may also ~~advise~~ ^{indicate} your views so that the people may know their stand in the Tribunal. I would meet you here on the 17th at 4 P.M. Discuss the question of persons, you are printing your speech for Talanganra Rally. I hope you will kindly indicate your views there for guidance of our people.

In view of the urgency of the matter, I am sending my Secretary with the note so that you can take decisions on the subject and advise your workers accordingly.

I am just to make a small suggestion that for the Working Committee Membership for Khurda, the name of Jyoti Sahoo of Khurda may be ~~made~~ ^{added} in place of Sankar Narayan Saha. Since name I suggested

(71)

5

Do kindly send your reply with my
Secretary

I am arranging to collect the copy
of material and record for preparing the case for
of these shikhi.

I hope you let a couple talk
with the Maharij of Mayabadi & that
he is with us.

With kin regards,

Yrs sincerely
Neel

The Honble Mr. Jagjeeb Singh
Ranchi.

ଷଡ଼େଇକଳାର କୁମାର ଶ୍ରୀ ବିଜୟ ପ୍ରତାପ ସିଂହ ବେଓଙ୍କର ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ ନେତା ଶ୍ରୀ ଜୟପାଳ ସିଂହଙ୍କ ନିକଟକୁ ପତ୍ର ଗୁପ୍ତପତ୍ର

ପ୍ରିୟ ଶ୍ରୀ ଜୟପାଳ ସିଂହ !

ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ଫେରିବା ପରେ ମୁଁ ବିହାରର “ଇଣ୍ଡିଆନ ନେସନ”
 ସବାଦପତ୍ରରେ ବିହାରର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ସୁନବସତ ବିଭାଗ ମନ୍ତ୍ରୀ ମିଃ ଅବଦୁଲ କୁଆମ୍
 ଆନସାରିଙ୍କର ଏକ ବିବୃତ୍ତି ଛପା ଦେଇଥିବାର ଦେଖିଲି । ଆଜିର ସବାଦପତ୍ରରେ
 ମଧ୍ୟ ସେ କଥା ପୁଣି ବାହାରିଛି । ଷଡ଼େଇକଳା ଓ ଖରସୁଆରେ ସବୁ ବିଷୟ
 ଚର୍ଚ୍ଚା କରି ଏହି ଦୁଇଟି ଦେଶୀୟ ରାଜ୍ୟ କାହା ସଙ୍ଗେ ମିଶ୍ରଣ ସେ ସପକ୍ଷରେ
 ତାଙ୍କର ମତ ଦେବାପାଇଁ ଟି.ରୁ୍ୟନାଲ ପ୍ରାୟ ୧୫ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ବସିବ । ନିମ୍ନଲିଖିତ
 ବିଷୟରେ ସେମାନେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ମତ ଦେବେ:—

(୧) ସଫୁକ୍ତ ପ୍ରଦେଶମାନଙ୍କ ସହ ସାଂସ୍କୃତିକ ଓ ଭାଷାଗତ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ

(୨) ଶାସନଗତ ସୁବିଧା

(୩) ଲୋକସାଧାରଣଙ୍କ ମତ ମତ

ଆପଣଙ୍କୁ ଗତକାଳ ମୁଁ ଯେଉଁ ଲେଖା ଦେଇଛି ସେଥିରେ ଟି.ରୁ୍ୟନାଲ
 ଏହି ଦୁଇ ଗଡ଼ଜାତି ଆସିବା ବେଳକୁ କଣ କଣ କରିବା ଦରକାର ତାହାର ସୂଚନା
 ଦେଇଥିଲି । ଚନ୍ଦ୍ର ଯେଉଁଲି ନିରପେକ୍ଷ ଓ ସନ୍ତୋଷଜନକ ଭାବରେ ଡ଼ଏ
 ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ କହିଥିଲି ଯେ

(୧) ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ଆଇନର ୧୪୪ ଧାରା ଓ ଅନ୍ୟ ଆଇନ
 କାନୁନବଳରେ ସାଧାରଣ ସଭାସମିତି, ବିଶୋଭପ୍ରଦର୍ଶନ ଇତ୍ୟାଦି ବନ୍ଦ
 କରିବାକୁ ଯେଉଁସବୁ ଆଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇଛି ତାହା ଉଠାଇ ନେବାକୁ ହେବ ।

ଶବର ମିତ୍ର ଯେ ଡ଼ିଶାକର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏହି ଦୁଇଟି ଗଡ଼ଜାତରେ ବିହାର
 ସଙ୍ଗେ ମିଶ୍ରଣ ପାଇଁ ଲୋକେ ଯେପରି ଆନ୍ଦୋଳନ ନ କରନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କର
 ପ୍ରଭାବ ପ୍ରୟୋଗ କରୁଛନ୍ତି ଓ ଲୋକଙ୍କୁ ଧମକତମକ ଦେଉଛନ୍ତି । ଡ଼ିଶାପକ୍ଷ
 ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଲୋକଙ୍କୁ ନାନା ପ୍ରଲୋଭନ ଦେଖାଉଛନ୍ତି ।
 ପୁରୁପୁରୀ ଏଠାରେ ଏକତରଫା କାମ ଚାଲିଛି ଏବଂ ଲୋକେ ଡ଼ିଶା
 ବିଚ୍ଛିନ୍ନରେ କାମ କରିବାକୁ ଝୁସୁ କରୁଛନ୍ତି । ଯଦି ନିରପେକ୍ଷ ଚନ୍ଦ୍ର ତେବାର କଥା
 ତେବେ ଏହା ଚାଲି ନ ପାରେ ।

ଏଭଳି ଅବସ୍ଥାରେ ଯେଉଁସବୁ ନିଷେଧଆଦେଶ ରହିଛି ତାହା ଭୁଲନ୍ତୁ ଉଠିଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଲୋକେ ତାଙ୍କ ମତାମତ ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ ସଭାସମିତି ଇଚ୍ଛା କରବାର ସୁବିଧା ପାଇବା ଉଚିତ । ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲ୍ ଅତି ନିକଟରେ ଆସୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଏହା ଅତି ଜରୁରୀ । ଆପଣ ଅନୁଗ୍ରହ କରି ସମ୍ପୃକ୍ତ ସରକାରମାନଙ୍କୁ ସିନା ସଲଖ ଏ ବିଷୟ କହନ୍ତୁ ଓ ବିହାର ସରକାର ଯେଭଳି ଏ ଦାବୀ କରନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ବିହାର ସରକାରଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରନ୍ତୁ । ଯେତେ ଶୀଘ୍ର ଏହା ହୋଇପାରେ ଆମର ବିଜୟ ସେତେ ସୁନିଶ୍ଚିତ । ତେଣୁ ଅତି ଶୀଘ୍ର ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲ୍ ତଦନ୍ତ କଲେ କାଳରେ ଏହି ଦୁଇ ରାଜ୍ୟର ଶାସନ ଏକ ନିରପେକ୍ଷ ସମ୍ମାନ ହାତରେ ରଖାଯାଇ ବୋଲି ବରାବର ଦାବୀ କରିବା ଦରକାର ।

(୨) ଅନୁମାନ ହେଉଛି ଯେ ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲ୍ ଆଗରେ ବିହାର ସରକାର ଓ ବିହାରର ସାଧାରଣ ଅନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଡିକଲେ, ଆଇନ ପରାମର୍ଶଦାତା ଓ ନେତୃବର୍ଗ ବାହାରି ଲଢ଼ିବେ । ସମ୍ପୃକ୍ତ ସମସ୍ତ ପକ୍ଷଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜ ଡିକଲ ମନୋମାତ କରି ଯେଭଳି ଏକ ହୋଇ କାମ କରିବେ ସେଥିପାଇଁ ଏକତ୍ର ବସି କାର୍ଯ୍ୟପନ୍ଥା ସ୍ଥିର କରିବା ଉଚିତ ଓ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ସ୍ୱାରକପକ୍ଷ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଉଚିତ । ମୋର ଅନୁରୋଧ ଆପଣ ବିହାର ସରକାରଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି ଏ ବିଷୟରେ ସେମାନେ ଯେଭଳି ଶୀଘ୍ର ନିଷ୍ପତ୍ତି କରନ୍ତି ତାର ସୁବିଧା କରନ୍ତୁ ।

ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲ୍ ଆଗରେ କିଏ କିଏ ମାନ୍ୟ ଦେବେ ଓ କେଉଁ କେଉଁ ଦଲିଲପତ୍ର ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯିବ ତାହା ମଧ୍ୟ ଆମର ସ୍ଥିର ନରଦେବା ଉଚିତ ।

(୩) ଆସନ୍ତାକାଲି ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ କର୍ମୀମାନଙ୍କୁ ରାସ୍ତାରେ ଭେଟୁଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ଏ ବିଷୟରେ କି ବାଟରେ ଓ କି ଶକ୍ତିରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ମୋର ପ୍ରତ୍ୟାବ ଯେ ଆପଣ ଶତେଇକଳା ଓ ଖରସୁଆଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଜ୍ୟକୁ ୧୨ ଜଣ ଲେଖାଏଁ ବହୁ ବହୁ କର୍ମୀ ପଠାନ୍ତୁ । ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲ୍ କାମ ଶେଷ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ସେଠାରେ ରହିବେ । ମନେ ରଖନ୍ତୁ ଶତେଇକଳା ଓ ଖରସୁଆଁ ହେଉଛି ପରାମର୍ଶଦାତା ଏବଂ ସମସ୍ତ ଝାଡ଼ିଖଣ୍ଡ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଅସଲ ପରାମର୍ଶ ଏହିଠାରେ ହେବ ଏବଂ ଏଠାର ଜୟ ପରାଜୟ ଉପରେ ଆମର ଉଦ୍ବିଷ୍ଟତ ସମ୍ପର୍କିତ ବହୁପରିମାଣରେ ନିର୍ଭର କରିବ ।

ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଲେଖା ଦେଖାଇଥିଲି ସେଥିରେ ଭାରତ ସରକାର ଏବଂ ଗଡ଼ଜାତ ରାଜାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତି ଫଳରେ ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତି ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲା ସେ କଥା ବୁଝାଇ ଦେଇଛି । ମୋ ଲେଖାର ଏକ କଥା ମଧ୍ୟ ଏଥି ସହିତ ପଠାଉଛି । ରାଜାମାନେ ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ବା ସାବରୌପ ସମତା କୌଣସି ଗୁଡ଼ିଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ତେଣୁ ରାଜ୍ୟରେ ଶାସନକାର୍ଯ୍ୟ କିଏ ତଳାଇବ କେବଳ ସେଇକଥା ଟିପ୍ପୁନାଲ ବଞ୍ଚେଇ କରିବେ । ଗଡ଼ଜାତର ଶାସନ ପ୍ରଦେଶର ଶାସନସତ୍ତ୍ୱ ପୁରୁଷ ମିଶିଥିବ କିମ୍ବା ଆଂଶିକ ମିଶି ଗଡ଼ଜାତ ପାଇଁ କେତେକ ପରିମାଣରେ ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ରହିବ ଏବଂ ଗଡ଼ଜାତ ପ୍ରଜାଙ୍କର ରାଜାଙ୍କସହ ଏକ ବୈଧାନିକ ସମ୍ପର୍କ ରହିବ ସେ ବିଷୟରେ ଟିପ୍ପୁନାଲ ସୁପାରିଶ କରିବେ ।

ଲୋକେ ତ ବୁଝାନ୍ତି ଯେ ରାଜାଙ୍କ ଅଧୀନରେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ମିଳୁ । ଆପଣ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ଏହି କଥା କହିଛନ୍ତି । ତା ହେଲେ ସେମାନେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ ସ୍ୱାଭାବିକ ସ୍ଥିତିରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଆସିଛନ୍ତି ସେହିଭଳି କରିପାରିବେ । ତା ନ ହେଲେ ସେମାନେ କୁଆଡ଼େ ମୁଲପୋତ୍ର ହୋଇଯିବେ; ଶହ ଶହ ବର୍ଷ ହେଲା ଏହି ଭୂମିରେ ରହିବା ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ପ୍ରତିପତ୍ତି ଏବଂ ସ୍ୱାର୍ଥ ରହିଛି ତାହା ସେମାନେ ହରାଇବେ । ଲୋକେ ବୁଝାନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କର ରାଜା ରହିଥାନ୍ତୁ; ଯେପରି କି ସେମାନଙ୍କ ଅଭାବ ଅଭିଯୋଗ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଜଣାଇ ପ୍ରତିକାର ଲୋଡ଼ିପାରିବେ—ସେମାନେ ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଦାୟିତ୍ୱମୂଳକ ସରକାର ପାଇବା ଉଚିତ । ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଷୟମାନଙ୍କରେ ସେମାନେ ବିହାର ସହିତ ମିଶି ରହିବାକୁ ବୁଝାନ୍ତି :—

(୧) ହାଇକୋର୍ଟ

(୨) ଗଡ଼ଜାତର ପୁଲିସ୍ ଫୋରସ୍ ଡିଭିଜନ୍ କରବାପାଇଁ ପୁଲିସ୍ ବିଭାଗର ଆଇ. ଜି.

(୩) ପ୍ରଦେଶର କଞ୍ଜିରଭେଟର ଜେନେରାଲଙ୍କ ପରିଦର୍ଶନାଧୀନରେ ଜଙ୍ଗଲ ବିଭାଗ ଶାସନମାତ୍ରି

(୪) ପାରାମିଟର ସ୍ୱାର୍ଥସଂହୀତ ବିଷୟ

(୫) ରାଜପଥ ଇତ୍ୟାଦି ଯୋଗାଯୋଗ ବ୍ୟବସ୍ଥା

(୬) ଅବକାଶ ମାତ୍ର

(୭) ମିଳିତ ସଶସ୍ତ୍ର ପୁଲିସବାହିନୀ

(୮) ପ୍ରାଦେଶିକ କୃଷିବିଭାଗର ମୁଖ୍ୟଙ୍କ ଚିତ୍ତାବଧାନରେ କୃଷି ଓ ପଶୁଚିକିତ୍ସା ସଂପର୍କୀୟ ମାତ୍ର

(୯) ଉଚ୍ଚତର ସାଧାରଣ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ଏବଂ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଇତ୍ୟାଦି ।

ଆମେ ଏସବୁ ବିଷୟ ବିହାରସରକାରଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଆଲୋଚନା କଲେ ଭଲ ହେବ; କାରଣ ଏହି ଗଡ଼ଜାତ ଏବଂ ତହିଁର ରାଜାମାନେ ଲୋପପାଇ ଯାଆନ୍ତୁ ଏହା ବିହାର ସରକାରଙ୍କର କଦାପି ଇଚ୍ଛା ନୁହେଁ । ଯାହାହେଉ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲ ଯେଉଁ ସୁପାରିଶ କରିବେ ତାହା ଶେଷ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ବହୁ ପରିମାଣରେ ପ୍ରଭାବିତ କରିବ । ତେଣୁ ସରକାରଙ୍କ ମନୋରାଜ୍ୟ ଜାଣି ତଦନୁସାରେ ଆନ୍ଦୋଳନ କରିବାପାଇଁ କର୍ମୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତମର୍ଶଦେବା ବର୍ତ୍ତମାନ ନିହାତ ଦରକାର । ତାହାହେଲେ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ମତାମତ ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲ ଜାଣିପାରିବେ ।

ମୁଁ ଆଉ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତାବ କରୁଛି ଯେ ଟାଟାନଗରଠାରେ ଆସନ୍ତା ୧୮ ତାରିଖ ଦିନ ସାଧାରଣ ସଭାରେ ଆପଣ ଏସମ୍ପର୍କରେ ଆପଣଙ୍କ ମତାମତ ଜଣାଇଦିଅନ୍ତୁ ଯେପରି କି ଲୋକେ ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲ ଆଗେ ଆମେ କି ଦାବୀ କରିବା ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟଭାବରେ ଜାଣିପାରିବେ । ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ୧୭ ତାରିଖ ଦିନ ସାକ୍ଷାତ କରି ପୁଣି ଏ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବି । ଯଦି ଟାଟାନଗରସମ୍ମିଳନା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କ ଭାଷଣ ଗୁପ୍ତା ହେଉଥାଏ ତେବେ ସେଥିରେ ଆପଣ ଅନୁଗ୍ରହକରି ଆମ ଲୋକଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କ ମନୋରାଜ୍ୟ ଜଣାଇଦେବେ ।

ବିଷୟର ଗୁରୁତ୍ୱ ଦୃଷ୍ଟି ମୁଁ ଏ ଲେଖା ମୋ ସେକ୍ରେଟେରୀଙ୍କ ହାତରେ ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଉଛି । ଆପଣ ଏ ବିଷୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତିକରି ଆପଣଙ୍କ କର୍ମୀମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବେ ।

ମୋର ଆଉ ଗୋଟିଏ ସାମାନ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତାବ ହେଉଛି ଯେ ଖରସୁଆଁ ପାଇଁ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କମିଟି ଗଠାଯାଉଛି ସେଥିରେ ଶୈଳେନ୍ଦ୍ର ନାରାୟଣ ସିଂହଙ୍କୁ ନିଆଯିବା ପାଇଁ ମୁଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲି । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଖରସୁଆଁର ସୁବରାଜ ସାହେବଙ୍କୁ ନେଲେ ଭଲ ହେବ । ଅନୁଗ୍ରହ କରି ମୋ ସେକ୍ରେଟେରୀଙ୍କ ହାତେ ଉତ୍ତର ପଠାଇବେ ।

ଏହି ସବୁ ଗଡ଼ଜାତଙ୍କ ପକ୍ଷ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଚର୍ଚ୍ଚାଚର୍ଯ୍ୟ ଓ ଦଲିଲପତ୍ର ସଂଗ୍ରହ କରୁଛି ।

ମୟୂରଭଞ୍ଜ ମହାରାଜାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଆପଣଙ୍କ ଆଲୋଚନା ସଫଳ ହୋଇଛି ଏବଂ ସେ ମଧ୍ୟ ଆମ ପକ୍ଷରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ମୁଁ ଆଶା କରେ ।

ମାନ୍ୟବର ଜୟପାଲସିଂହ

ସଞ୍ଜ

ମୋର ଯଥାବଧି ଜାଣିବେ

ଆପଣଙ୍କର ବିଶ୍ୱସ୍ତ

ସ୍ୱା: ବିଜୟ ପ୍ରତାପ ସିଂହ ଦେଓ

ପ୍ରିନ୍ଟିଂମ ଜିଲ୍ଲା ଓ ଚହ୍ନିର ଲେକସାଂଖ୍ୟା

ଏହି ଜିଲ୍ଲାରେ ତିନୋଟି ପବ୍ଲିକେସନ ଅଛି; ଯଥା— (୧) ସତର ପବ୍ଲିକେସନ, (୨) ଷଡ଼େକକା ପବ୍ଲିକେସନ ଓ (୩) ଧଳାଭୂମି ପବ୍ଲିକେସନ । ଇନ୍ଦ୍ରପୁରୀ ସ୍ତମ୍ଭ ଷଡ଼େକକା ପବ୍ଲିକେସନ ଅନ୍ତର୍ଗତ ।

୧୯୫୧ ମସିହା ଶୁଭର ସରକାରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନାମାଙ୍କିତ ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରିନ୍ଟିଂମ ଜିଲ୍ଲା ଓ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ ୩ ଗୋଟି ପବ୍ଲିକେସନର ଲେକ ସଂଖ୍ୟା ଓ ଇନ୍ଦ୍ରପୁରୀ ଜାତିର ଲେକ ସଂଖ୍ୟା—

	ମୋଟ	ଝିଲ୍ଲା	(ଶତକଡ଼ା)	ବଙ୍ଗାଳୀ	(ଶତକଡ଼ା)	ହିନ୍ଦୀସ୍ଥାନୀ	(ଶତକଡ଼ା)	ଆନ୍ଧ୍ରାପ୍ରା	(ଶତକଡ଼ା)
	ଲୋକସଂଖ୍ୟା	ଜନସଂଖ୍ୟା		ଜନସଂଖ୍ୟା		ଜନସଂଖ୍ୟା		ଜନସଂଖ୍ୟା	
ପ୍ରିନ୍ଟିଂମ ଜିଲ୍ଲା	୧୪୮୦୮୧୭	୨୯୭୭୨୯	୨୦.୦୯	୨୬୮୭୮୫	୧୮.୧୭	୨୧୨୭୭୯	୧୪.୩୭	୬୪୮୦୮୧	୪୩.୭୯
ସତର									
ସବୁଜିଲ୍ଲା	୬୭୯୯୮୬	୧୦୪୭୭୯	୧୭.୧	୩୦୨୭୦	୪.୪	୩୪୫୫୪	୫.୧	୪୪୫୫୫୫	୬୫.୩
ଷଡ଼େକକା									
ସବୁଜିଲ୍ଲା	୧୯୧୭୦୭	୪୫୩୦୯	୨୫.୭	୪୫୫୭	୨୨.୯	୨୩୬୩୩	୧୨.୩	୬୪୫୬୭	୩୮.୭୯
ଧଳାଭୂମି									
ସବୁଜିଲ୍ଲା	୬୦୦୦୭୩	୧୨୮୪୯୨	୨୧.୧	୧୮୫୩୨	୩୦.୮	୧୨୫୧୦	୨୧.୩	୧୧୯୭୪୧	୧୯.୮

ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ଲୋକସମ୍ପର୍କ ବିଭାଗଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ

୧୯୫୭